

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

2'nci Toplantı

1 Kasım 2018 Perşembe

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve turnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KARARLAR

A)ÇALIŞMA ESASLARINA İLİŞKİN

1.- İç Tüzük'ün 33'üncü maddesi uyarınca Komisyonunda tam tutanak tutulmasına ilişkin karar

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)

IV.- ALT KOMİSYON

A)ALT KOMİSYONA SEVK GÖRÜŞMELERİ

1.- Zonguldak Milletvekili Ünal Demirtaş ve arkadaşlarının, Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin (2/1186) daha ayrıntılı biçimde ele alınarak görüşülmesi amacıyla alt komisyona sevk edilmesi hakkındaki önergesine ilişkin görüşmeler

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

2'nci Toplantı

1 Kasım 2018 Perşembe

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu saat 16.07'de açılarak iki oturum yaptı.

İç Tüzük'ün 33'üncü maddesi uyarınca Komisyonunda tam tutanak tutulması kabul edildi.

Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin (2/1186) tümü üzerindeki görüşmeleri tamamlanarak maddelerine geçilmesi kabul edildi.

Zonguldak Milletvekili Ünal Demirtaş ve arkadaşlarının, Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin (2/1186) daha ayrıntılı biçimde ele alınarak görüşülmesi amacıyla alt komisyona sevk edilmesi hakkındaki önergesi, yapılan görüşmelerden sonrak kabul edilmedi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 00.07'de toplantıya son verildi.

1 Kasım 2018 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 16.07

BAŞKAN : Şenel YEDİYILDIZ (Ordu)

BAŞKAN VEKİLİ : Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)

SÖZCÜ : Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)

KÂTİP : Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Sayın Komisyon üyeleri, sayın kanun teklifi sahipleri, sayın bakan yardımcılarım, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları ve sivil toplum kuruluşlarımızın ve sendikalarımızın değerli temsilcileri; toplantı yeter sayımız vardır. Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun 27’nci Yasama Dönemi İkinci Yasama Yılı 2’nci toplantısını açıyorum.

Değerli arkadaşlar, bugünkü toplantımızın asıl gündemi (2/1186) esas numaralı Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’dir.

II.- KARARLAR

A)ÇALIŞMA ESASLARINA İLİŞKİN

1.- İç Tüzük’ün 33’üncü maddesi uyarınca Komisyonunda tam tutanak tutulmasına ilişkin karar

BAŞKAN –Asıl gündem konumuzu müzakereye açmadan önce bir konuda Sayın Komisyonumuzun değerli üyelerini bilgilendirerek oylarına müracaat etmek istiyorum. İç Tüzük’ümüzün 33’üncü maddesi uyarınca tüm ihtisas komisyonları tarafından dönem başında tam tutanak tutulması görüşülüp karar alınmaktadır. Komisyonumuzun değerli üyeleri kabul ederlerse bundan sonra Komisyon görüşmelerimizin tamamı tam tutanak altına alınacaktır. Bugüne kadar Komisyon üyelerimizin Komisyon toplantılarında serdettiği görüşlerin tamamı tam tutanak altına alınmıştır. O yüzden Komisyon görüşmelerinin tam tutanak altına alınmasını Komisyonumuzun saygıdeğer üyelerinin oylarına sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir. Hayırlı olsun.

Değerli Komisyon üyelerimiz, aldığımız bu kararla bağlantılı olarak kısa bir bilgi vermek istiyorum. Türkiye Büyük Millet Meclisi Tutanak Hizmetleri Başkanlığınca Komisyon toplantıları en geç bir gün sonra Türkiye Büyük Millet Meclisinin internet sitesinde bilgiye açılmakta ayrıca, konuşma yapan milletvekillerimizin konuşmaları deşifre edilip temize geçildikten sonra “tbmm” uzantılı e-posta adreslerine de gönderilmektedir. Bu konuşmalar aynı zamanda Türkiye Büyük Millet Meclisi resmî internet sayfasında, sayın milletvekillerimizin özgeçmişlerinin altında “Komisyon Konuşmaları” seçmesi altında da yer almaktadır. Ayrıca, her yasama yılı sonunda el kitabı olarak taşınabilir, belleklerde de kendilerine verilmektedir.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186)

BAŞKAN – Evet, asıl gündemimizde, Samsun Milletvekili Sayın Ahmet Demircan ve 5 milletvekili tarafından hazırlanan ve 30/10/2018 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarih esas alınarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak da Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen (2/1186) esas numaralı Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde

Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi bulunmaktadır. Söz konusu kanun teklifi, özetle, ilaç tedarikinde yaşanan sıkıntılardan dolayı Türk Eczacılar Birliğinin yanında Sosyal Güvenlik Kurumu ve Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen kurum, kuruluşlar aracılığıyla şahsi kullanım için yurt dışından ilaç temin edilebilmesine imkân tanıdığı, terör örgütü üyeliği mensubiyeti veya iltisakı sebebiyle kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre kamu görevine alınmayan tabip ve dış tabiplerinin özel mesleki faaliyetlerine ilişkin kuralların yeniden düzenlenmesi, Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçiş için yapılan kanuni düzenlemelere bağlı bazı teknik düzenlemelerin yapılması, sağlık çalışanlarına karşı şiddetin önlenmesi ve sağlık hizmetlerinin daha iyi, etkili ve verimli yürütülebilmesinin sağlanması, nesebin korunmasına yönelik olarak üremeye yardımcı tedavi uygulamalarında donasyon, üreme hücreleri ve embriyonun başkalarınınca kullanılması, taşıyıcı annelik gibi hususların düzenlenmesi ve aykırı davranışlara yaptırımlar getirilmesi, tütün ürünlerinin, markanın ve ambalajın cezbedici özellikleri ortadan kaldırılarak tek tip olarak tasarlanmış düz ve standart paket biçiminde piyasaya arz edilmesi ve kapalı dolaplarda kişilerin doğrudan ulaşamayacağı ve göremeyeceği şekilde satışa sunulması, Anayasa Mahkemesi kararları ve uygulamada karşılaşılan problemler dikkate alınarak sözleşmeli aile hekimleri ve aile sağlığı çalışanlarının çalışma yaş hadleri ve izin haklarıyla aile hekimliğine ilişkin bazı hususların düzenlenmesi, üremeye yardımcı tedavi tüp bebek uygulamalarında genel sağlık sigortası kapsamının genişletilmesi, halk sağlığının korunması ve halkın aldatılmaması amacıyla gıdanın etiketi, tanıtımı veya reklamında kullanılacak sağlık beyanları için Sağlık Bakanlığının uygunluk görüşünün alınması ve farmasotik formdaki takviye edici gıdaların üretim, ithalat ve ihracat ve kontrolüne ilişkin usul ve esasların Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunca belirlenmesi, tabip ve dış tabiplerinin çalışma izinleri Sağlık Bakanlığınca verilmekte olduğundan, birden fazla tabiplik ve dış tabipliği görevi için meslek odasından izin alınması zorunluluğuna ilişkin düzenlemelerin yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir.

Maddelerin tümü üzerinde görüşmelere geçiyoruz.

Tümü üzerindeki görüşmeler kapsamında ilk sözü teklif sahiplerinden Sayın Doktor Ahmet Demircan'a veriyorum.

Buyurun Sayın Demircan.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyesi milletvekili arkadaşlarım, sayın bakanlarım, değerli misafirler, katılımcılar; hepimizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuzun yapmakta olduğu bu çalışmanın hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Hakk'tan niyaz ediyorum. Parlamenter sistemden Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçtikten sonra Sağlık Komisyonu olarak bu esas kanun teklifinin bulunduğu ilk toplantımız. Şimdi yeni sisteme göre bir kanun teklifimizi görüşeceğiz. Bu kanun teklifi görüşülmesi süresince bu Komisyonun, Meclisin ve Komisyonun mensuplarının değerli katkılarıyla en güzel şekilde millet hizmetine bir yasaı üretmiş olacağız. Tabii ki bu bir torba yasa.

Türkiye 2003'ten itibaren sağlıkta önemli bir şekilde birinci faz dönüşümünü yaptı ve bu gelişme, dönüşüm devam ediyor. Sağlık hizmetlerine erişimde önemli adımlar atıldı ve kolaylıklar sağlandı. Birinci basamak aile hekimliği ihdas edildi, koruyucu sağlık hizmetleri, ücretsiz ve aile hekimliği eliyle verilir hâle getirildi. Bunları özet olarak bir iki madde hâlinde geçmek istiyorum, ikinci basamakta altyapı iyileştirilmesi ve sağlık hizmetlerine katılan hekimlerimizin ve sağlık personelinin hem sayısının artırılması hem de hizmet kalitesinin, hizmet mekânlarının kalitesinin yükseltilmesi için önemli adımlar atıldı. Bir rakamı mukayese olsun diye vereyim. 2003'te Türkiye'nin sahip olduğu yatak sayısı 160 bindi, ama nitelikli yatak sayısı çok az miktardaydı, 6 bin civarındaydı. Bunun üzerine 130 bin

nitelikli yatak eklendi -yaklaşık rakamları veriyorum- ve şimdi Türkiye'nin yatak sayısı 230 binleri geçebilir. 130 bin, 160 bin daha 290 bin eder matematiksel olarak ama biz ömrünü, miadını doldurmuş hastaneleri ortadan kaldırdığımız için ve yatakları yenilerken eski koşulları, koşuş sistemlerini ortadan kaldırdığımız için şu anda ulaştığımız sayı 235 bin civarında bir yatak sayısı ve nitelikli yatak oranımız yüzde 50'leri geçmiş durumda. Bu sevindirici bir durum. Elbette ki Türkiye bununla ilgili çalışmalarını devam ettiriyor ve gelişmeleri hep birlikte izliyoruz.

Yapılan girişimlerdeki önemli adımlardan bir tanesi de sağlığın finansmanı, sağlığın hizmetinin ödenmesi konusu ki daha önceden parçalı bir sigorta sistemi vardı, SSK vardı bir tarafta çalışanlar için, kendi hesabına çalışanlar için BAĞ-KUR vardı ve öbür taraftan, kamuda çalışanlar için Emekli Sandığı vardı ve kendi cebinden ödeyen önemli sayıda halkımız mevcuttu. Bütün bunlar birleştirildi tek kurum adı altında ve sağlık güvencesi şemsiyesi bütün vatandaşlarımızı kapsar şekilde genişletildi ve bu şekilde 2006'dan beri genel sağlık sigortası uygulaması da hayata geçirilmiş oldu. Elbette ki birinci faz gelişme ikinci faz gelişmeyle devam ediyor. Kalitenin artırılması, sürdürülebilirliğin önemli bir unsur olarak takibi, bunlar yeni dönemde tabii ki bakan arkadaşlarımız ifade edecekler, daha pek çok yeniliklerle sağlık hizmetleri gelişmesini sürdürüyor. Bu arada, bu dönemde, 27'nci Parlamento döneminde bir de Uluslararası Sağlık Hizmetleri Anonim Şirketi kuruldu ki bu da Türkiye'deki gelişmiş sağlık hizmeti standardının uluslararası alanda da boy göstermesi ve sağlık turizminden ülkenin hak ettiği payı almasını sağlayacak önemli bir adımdı.

Bu yasa teklifine geçiyorum: Bu yasa teklifi bir torba yasa teklifi. Sağlığın yalnız torba yasası. Sağlıkla ilgili pek çok kanunda iyileştirmeler, düzenlemeler, düzeltmeler, geliştirmeler yaptığımız bir çalışma. Tabii ki yeni parlamenter sistemden çıkıp Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçmeden önce bunun çalışmaları yapıyordu. Bakanlığımızda, bizden önceki dönemde de benim de görev yaptığım dönemde bu çalışmalar devam etti, hatta bir noktaya gelmişti, Bakanlar Kuruluna tasarı olarak sunulmuş, imzaya açılmıştı ama erken seçim süreci başladığı için o süreçte kaldı. Yani, bu kanun teklifi maddelerinin pek çoğu daha önceden çalışılmış maddelerdi. Elbette ki yeni ilaveler de var, yeni değişiklikler de var.

Yürütmenin özellikle ihtiyaç duyduğu düzenlemeleri, düzeltmeleri yürütmeye birlikte de görüşerek bu çalışma buraya getirildi. Hizmetin gerektirdiği düzenlemeler elbette ki gene yürütmenin de görüşleri alınarak, bilgileri alınarak yapıldı. Ben inanıyorum ki Komisyon bu teklifi en iyi şekilde dönüştürecek, geliştirecek ve Parlamento'ya sevk edeceğiz inşallah.

Sağlık, milletimizin, hepimizin ortak meselesi. Yani Kanuni'nin şu sözünü paylaşmak biraz fazla olabilir ama ben yine hatırlatacağım: "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi/ Olmaya cihanda devlet bir nefes sıhhat gibi." Yani sağlık önemli bir husus, o nedenle sağlık konusunda Komisyon üyelerimizin elbette ki çok değerli görüşleri olacak ve bu görüşlerini burada paylaşacak.

Siyaset, çözüm üreten yerdir. Siyasete pek çok tanım getirebiliriz. Benim hoşuma giden, sevdiğim bir tanıma vardır, o da: Devletin ve ülkenin sahibi millettir. Millet, aynı zamanda sahibi olduğu bu devleti yönetme hakkına da sahiptir. Bu yönetme hakkını millet seçtiği organları eliyle, kurumları eliyle, kişiler eliyle kullanır. Siyaset de işte millete ait olan o yönetme hakkının milletin seçtiği kişiler eliyle kullanılma faaliyetidir. Elbette ki millete "devlet" denen o kurumu ve birlikteliği en iyi şekilde hizmet ettirebilmek için yapılan faaliyettir, biz de burada o faaliyeti yerine getireceğiz ki sağlıkla ilgili kurumlarımızın millete hizmetini en iyi şekilde yerine getirmesini sağlayacak çalışmayı yapacağız.

Çok partili demokraside elbette ki farklı görüşler olacak. Bunlar ülkenin imkânıdır, bunlar ülkenin geleceğe dönük yeni çözümler üretebilme şansısıdır. Bu torba teklifle 15 maddede değişiklik yapıyoruz, ilaveler yapıyoruz. Bunları öyle özetlemek gerekirse, ben şimdi giriş bölümünde çok fazla detaya girmeyeceğim ancak geliştikçe görüşmeler bize yöneltilen sualler olursa, açıklamamız gereken hususlar olursa elbette ki katkı vereceğiz, görüşlerimizi paylaşacağız.

Burada ilaç, eczacılıkla ilgili, ecza depolarıyla ilgili, ecza ticaretiyle ilgili düzenlemelerimiz var.

5'inci madde de terörle ilgili. Terörle iltisakı ve irtibatı, terör gruplarına üyeliği nedeniyle kamudan ihraç edilmiş kişilerin bu durumlarıyla ilgili kamuda çalışmamaları, kamuyla ilgili yerlerde çalışmamalarıyla ilgili bir düzenleme var. Onunla ilgili görüşlerinizi elbette hep beraber paylaşacağız.

Diğer taraftan, tıbbi müstahzarlar, üretim, beşeri tıbbi müstahzarların denetimi, bunlarla ilgili maddeler var. Ama güncelde, en çok gündeme gelen konulardan bir tanesi sağlıkta şiddetle ilgili konu. Sağlık çalışanlarına şiddet uygulanmasını anlayabilmek mümkün değil. Yani insanların derdine deva bulmaya çalışan, insanların ıstırabını dindirmeye çalışan kişilere, meslek sahiplerine uygulanmakta olan birtakım şiddet girişimlerine karşı elbette ki yürütmenin üzerine alması gereken tedbirlere bu yasal düzenlemeyle bir adım atmış oluyoruz, ilave bir adım. Daha önceden bir düzenlemesi var bunun ama yetmiyor. Şimdi, bu atmakta olduğumuz adımla şiddeti uygulayan kişilerin, faillerin Emniyetle değil de savcılıkla görüşürüldükten sonra, savcılığa ulaştırıldıktan sonra, savcılığa götürüldükten sonra işlemlerinin tamamlanması şeklinde bir düzenleme yapıyoruz. Cezai müeyyidelerle ilgili kısımda, Meclisimizin de, kamuoyunun da elbette talepleri olacaktır. İnşallah önümüzdeki günlerde Adalet Bakanlığının Türk Ceza Kanunu üzerinde yapacağı çalışmalarda gündeme getirilmesi gerekiyor, onu da burada zikredeyim.

Anayasa Mahkemesinin iptal etmiş olduğu, daha önceki Sağlık Bilimleri Üniversitesinin Mütevelli Heyetiyle ilgili düzenleme Anayasa Mahkemesinin gerekçelerine uygun şekilde yeniden düzenleniyor, onunla ilgili maddemiz var.

Yine, Komisyon Başkanımızın da ifade ettiği gibi, üreme sağlığı nesebin korunmasıyla ilgili düzenlemelerimiz var, organ nakliyle ilgili düzenlemelerimiz var.

Öbür taraftan tütünle ilgili düzenlememiz var. Tütünle ilgili konuda bir iki hususa değinmek istiyorum. Türkiye, tütünle, sigarayla mücadelede iyi bir trend yakalamıştı ama bu trendde bir düşüş gözleniyor. Mutlaka tütünle mücadeleyi daha da geliştirip halkın sağlığının korunmasını sağlamak zorundayız. Tütünden doğan sonuçların milletimize, insanımıza, aynı zamanda devletimize, kamu maliyesine çok büyük yükleri olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla, bununla ilgili mücadelede burada yeni ilave tedbirler getiriliyor. Bu ilave tedbirler tütünün görünürlüğünü, sigaranın görünürlüğünü azaltmak, sigaranın albenisini düşürmek o kutuların, uyarıların etkinliğini artırmak gibi. Bunları maddeler geldikçe elden geçireceğiz, birlikte çözeceğiz.

Aynı şekilde, Sayın Başkanım bahsetti, tabip ve dış tabiplerinin çalışma izinleriyle ilgili konu da yeri gelince elbette görüşülecek.

KÖİ modelimizle ilgili mükerrer yani kamu burada vergiyi, damga vergisini ve harcı bu cebinden alıp bu cebine koyuyor. O konuya da gelindiğinde açıklanacak inşallah. Nedir olay? Yani kamuya damga vergisi ödemiş oluyor, Maliye Bakanlığı bize bu vergi için para veriyor, biz de bu vergiyi geri Maliye Bakanlığına ödüyoruz. Bu mükerrerliği kaldırmak için yapılan bir düzenleme. Öbür taraftan, hizmetlerle ilgili teklifler alınırken amortisman süresini kısa tutarsanız o amortismanlar maliyetlere yükleneceği için amortismanların fiyatlar üzerine yansınmasıyla karşılıyor. Makul amortisman süresini değişik

kalemlerde Bakanlığın uygulayabilmesi için süre “on yıla kadar” denildi. A uygulamasında Bakanlık, yönetmeliğinde bir tarihi, bir rakamı belirler, B uygulamasıyla ilgili başka bir süreyi belirleyebilir. Bu esnekliği kazandırmak için düzenlemeler yapıldı.

Diğer teknik düzenlemeler de yeri geldiğinde tek tek görülecektir. Ben böyle bir özet sunum yaparak bitirmek istiyorum. Bu çalışmalarımızın hayırlara vesile olmasını tekrar Cenab-ı Hak’tan niyaz ediyorum. Hepinize saygılarımı sunuyorum.

Teşekkürler Başkanım.

BAŞKAN – Evet, Sayın Demircan, teşekkür ediyorum.

Şimdi Hükümet temsilcisi Sayın Bakan Yardımcıma söz veriyorum.

Buyurun Sayın Bakan Yardımcım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, değerli hazırun; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Yeni hükümet sisteminde, Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde, biliyorsunuz, mevzuatlar Büyük Millet Meclisi tarafından hazırlanıyor. Tabii, bu hazırlanan mevzuatların uygulayıcısı olan bakanlıklara da zaman zaman görüşleri soruluyor. Bize, bu hazırlanan taslaklarla ilgili, sorulan görüşlerle ilgili görüşlerimizi ilgili birimlere illettik, onlar size sundular. Eğer burada da bizim açımızdan sorulacak sorular olursa biz de cevaplarını verebiliriz.

Genel olarak şunu söyleyebiliriz: Bu düzenlemelere, sunulan düzenlemelere biz Hükümet tarafı olarak mutabık olduğumuzu söyleyebiliriz.

Ben tekrar hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Bundan sonrasını birlikte götürürüz inşallah.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli üyelerimiz, bir adet önerge var, okutuyorum:

IV.- ALT KOMİSYON

A) ALT KOMİSYONA SEVK GÖRÜŞMELERİ

1.- Zonguldak Milletvekili Ünal Demirtaş ve arkadaşlarının, Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin (2/1186) daha ayrıntılı biçimde ele alınarak görüşülmesi amacıyla alt komisyona sevk edilmesi hakkındaki önergesine ilişkin görüşmeler

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülecek olan (2/1186) esas numaralı Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'nin tamamının kurum, kuruluş ve ilgili sivil toplum örgütleri ile meslek odalarının görüşlerinin daha ayrıntılı biçimde ele alınarak görüşülmesi amacıyla bir alt komisyon kurulmasını arz ve teklif ederiz.

Ünal Demirtaş

Ali Şeker

Kani Beko

Zonguldak

İstanbul

İzmir

Ali Fazıl Kasap

Neslihan Hancıoğlu

Burhanettin Bulut

Kütahya

Samsun

Adana

BAŞKAN – Evet, önerge üzerinde söz almak isteyen vekillerimiz var zannediyorum.

Evet, Ünal Bey, buyurun.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Sayın Başkan, Sayın Bakan Yardımcım, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli basın mensupları; sözlerime başlamadan önce en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Yeni yasama döneminin ve yeni sistemin ilk Komisyon çalışması olması nedeniyle de başarılar diliyorum herkese.

Tabii, az önce teklif sahibi olarak bazı konuşmalar yapıldı ve bazı ifadelerde bulunuldu. Tabii ki on altı yılda AK PARTİ hükümetlerinin sağlıkta yaptığı olumlu adımlar var yani bizim tamamen hepsine karşıyız gibi bir iddiamız ve görüşümüz yok. Her ne kadar olumlu adımlar atılmış olsa da bu dönem içerisinde sağlıktaki birçok sorun çözülmemiş, tam tersine derinleşerek devam etmiştir ve “yenilik” adı altında getirilen birçok konu sağlıkta yeni sorunlara yol açmıştır. Tabii ki bu sorunlara baktığımızda işte, istediğimiz hekime ulaşmak zorlaştı, tam gün yasasıyla hekimler açısından birçok sorun arttı, kamu hastaneleri sistemiyle birçok sorun ortaya çıktı, üniversite hastaneleri iflasa sürüklendi, sağlık çalışanlarına yönelik şiddet kabul edilemez boyutlara ulaştı, kaliteli sağlık hizmetine ulaşmak da paralı hâle geldi. Bu düzenlemeyle de bazı sorunların çözülmesi amaçlanıyor. Fakat bu 44 maddelik düzenlemenin bu sorunların, var olan sorunların çözümüne yönelik bir sonuç ortaya koyacağını düşünmek de biraz hayalcilik olur diye düşünüyorum. Çünkü bu düzenlemenin öyle maddeleri var ki yeni sorunlara, çözülemeyecek yeni mağduriyetlere yol açacaklar. Bunları önümüzdeki süreçte madde madde ifade edeceğiz.

Evet, yeni sisteme göre yaptığımız ilk yasa çalışması bu ama üzülerken ifade edeyim, yeni sistemin ilk yasa çalışması bu olmasına rağmen, eski alışkanlıklarla, eski sistem devam ediyormuş gibi getirilen bir yasa taslağıyla karşı karşıyayız. Neden öyle? Aynı bir önceki dönemde yapıldığı gibi toplumun paydaşlarının görüşleri alınmadan bir anda, iki gün önce bu yasa taslağı önümüze getirildi ve kamuoyunda yeterince konuşma, tartışma fırsatı bulamadan bir anda, alelacele bu maddelerle karşılaştık. Bakın, getirdiğiniz teklif 44 maddelik bir teklif ve sağlık alanında birçok noktayı değiştirmeyi hedefleyen bir teklif. 16 ayrı kanunda ve 2 kanun hükmünde kararnamede değişiklik öngören bir teklif, bir torba yasa. Az önce teklif sahibi vekilimiz de ifade etti, gerçekten bu, sağlıkta bir torba yasa ve sunum biçimi de sanki sağlıkta çalışanların yaşamış olduğu şiddeti engellemeye yönelik bir torba yasaymış gibi kamuoyuna lanse edildi ama bakıyoruz sadece 1 maddesi sağlıkta çalışanların uğradığı şiddetle ilgili bir madde ve o da sorunu çözmekten ziyade usule ilişkin bir madde. Yani burada, sağlıkta çalışanların uğradığı şiddete yönelik engelleyici, caydırıcı bir madde hükmü yok, usule ilişkin bir şey var. Dolayısıyla burada konunun sosyal paydaşları olan hekimlerimizin, eczacılarımızın, sendikalarımızın görüşlerinin alınması gerekirdi diye düşünüyoruz. Dün biz kendileriyle toplantı yaptık, gördük ki hiçbirisinin görüşü alınmamış yani eski alışkanlıklar devam ediyor. Oysa kanun yapma tekniği yani kanunu çıkartma tekniği toplumun tüm kesimleriyle uzlaşarak ve mutabakatla gerçekleşir. Dolayısıyla birçok toplum kesimi bu kanun yapma tekniğinden son derece rahatsız. Bu şekilde bir kanun yapma tekniğinin de Türkiye’ye bir yararı olacağını düşünmüyoruz. Dolayısıyla iki gündür bu konu gündemde. Bakın, muhalefet milletvekilleri olarak bizim telefonlarımız susmuyor, yeni mağduriyetlere yol açacağı düşünüldükçe, yeni yanlışlar olacağı düşünüldükçe telefonlarımız susmuyor, maillerimize sürekli bu konuyla ilgili, bazı maddelerle ilgili itirazlar geliyor. Dolayısıyla bu kanunu daha sağlıklı, daha kabul edilebilir bir noktada yapabiliriz.

Bu vesileyle biz öncelikli olarak bir alt komisyon kurulmasını talep ediyoruz. Üstelik bazı yönleriyle de Anayasa’ya aykırılık taşıdığını da düşünüyoruz. Yani bu yönüyle de alt komisyonda bunlar etraflıca değerlendirilir, tartışılır. Vaktimiz var çünkü yangından mal kaçırır gibi kanun çıkartmanın da bir anlamı yok. Vaktimiz var, bunu yeterli düzeyde sivil toplum örgütleriyle, konunun sosyal paydaşlarıyla da konuşulup tartışılıp işin doğrusunu bulabiliriz. Bu vesileyle biz önergemizin kabul edilmesini talep ediyoruz.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Ünal Bey, teşekkür ediyorum.

Evet, Murat Bey, buyurun.

MURAT EMİR (Ankara) – Evet, teşekkür ederim Sayın Başkan.

Çok Değerli Komisyon Başkanımız, değerli Komisyon üyeleri ve şu anda salonda bulunan hazırım; sözlerime başlarken herkesi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar, öncelikle Komisyonun çalışma usulüyle ilgili birkaç değerlendirmemi paylaşmak isterim. Öncelikle bu Komisyonun çalışma biçimi alenacele ve sanki zamana karşı bir yarış yapıyormuşçasına başladı. Daha iki gün dolmadı, kırk sekiz saat dahi dolmadı. Bu arada, hiçbir partinin, Komisyon üyesi hiçbir milletvekillinin ayrıntılı, detaylı çalışma, özellikle meslek örgütleriyle, üniversitelerle, toplumun diğer kesimleriyle bu konuyu enine boyuna değerlendirme ve milletimizin bu konudaki beklentilerini, taleplerini, eleştirilerini ayrıntılı bir biçimde değerlendire olanakları yoktu. Bütün bunlara karşın biz saat 12.00’de yapılacak toplantıya gelecektik ancak son anda toplantının 15.00’e alındığı ifade edildi, bunu anlamakta güçlük çektik. Eğer bir tartışma yapılacaksa, öncesinde bir uzlaşma aranacaksa bunun tüm gruplar arasında ve Komisyon üyeleri arasında yapılıyor olması gerekirdi. Aslına bakarsanız Komisyon çalışmaları tam da bunun içindir. Komisyon çalışmaları uzun uzun, bir kanunun hazırlanmasına âdeta bir mutfak görevi gören ve burada herkesin açık bir biçimde tartışabildiği ve kanuna yorumunu katabildiği ve kanun teklifinin her yönüyle değerlendirildiği bir ortam olmalıydı. Oysa biz 12.00’de geldiğimizde 15.00’e ertelendiği söylendi, sonrasında da keyfi bir biçimde “16.00’de toplanacağız” dendi. Biz buradan, değerli Komisyon üyelerinin bir kısmının bu kanunun çeşitli maddeleri üzerinde tartıştığını, anlamadığını anlıyoruz, çıkartıyoruz. Eğer böyle bir şey var ise ya bu Komisyondan bu kanun teklifini geri çekin ya da en azından komisyon çalışmalarını daha uzun yapabilecek bir ortama girelim.

Değerli arkadaşlar, öncelikle ifade etmeliyim ki bu kanun teklifi birçok açıdan Anayasa’ya aykırılıklar taşıyor. Özellikle en tartışmalı 5’inci maddesi açısından bakarsanız, bakınız, öncelikle hukuk devleti ilkesi zedeleniyor. Bunun dışında masumiyet karinesi yani mahkemece suçlu olduğu sabit olunmadıkça herkes masumdur diyen Anayasa maddesi açıkça 5’inci maddeyle ihlal ediliyor.

Bununla da yetinilmiyor, bakınız, Anayasa’nın 128’inci maddesi der ki: “Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.” Oysa güvenlik soruşturması nasıl geldi bizim hukuk düzenimize? Herkese karşı yapılan yani özellikli memurlar dışında sağlıkçılara da başkalarına da yapılan güvenlik soruşturmaları nasıl geldi? 667 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’yle geldi, olağanüstü hâl kararnamesiyle geldi. Oysa bugün olağanüstü hâl var mı? Kaldırıldı. Dolayısıyla aslına bakarsanız güvenlik soruşturması hukuken, doktorlara yapılabilecek, dış hekimlerine yapılabilecek güvenlik soruşturması hukuken artık mümkün değildir, anayasal değildir. Dolayısıyla bunun üzerinden bir sonuç doğuracak -yani birazdan geleceğim- doktorların, dış hekimlerinin, kamuyla anlaşması olmayan bir hastanede çalışmak dışında hiçbir seçeneğin bırakılmadığı bir düzenleme, açıkça Anayasa’nın bu maddelerini de ihlal etmektedir.

Devam ediyorum. Bakın, savunma hakkı. Bu kişilerin savunma olanakları yoktur. Olağanüstü hâl kararnemeleriyle görevlerine son verilen kişiler açısından savunma hakkı fiilen yok edilmiştir. Bunların, özellikle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidemesinler diye 88 bin kişinin Olağanüstü Hâl İnceleme Komisyonuna gitmesi sağlanmıştır. Olağanüstü Hâl Komisyonu kurulduktan yedi ay

sonra başvuruları almaya başlamıştır ve sonrasında da son derece yavaş bir çalışma içerisinde. Baktığımız zaman bugünkü rakamlara, 88 bin başvuru var, 30 bin tanesi sonuçlandırılmış, 1.900 kamu görevlisi mesleklerine iade edilmiş ama bunun dışındakiler beklemedeler.

Şimdi, bu kişiler ne için görevden alındıklarını, suçlarını, hakkındaki isnatları, mevcut delilleri bilmiyorlar ve bu kişilere diyoruz ki biz: Siz teröristsiniz, irtibatlısınız, iltisaklısınız.

Şimdi, bir noktaya daha değinmekte fayda var burada. Bir defa terör örgütüyle mensubiyet anlaşılabilir bir şeydir. Bizim Ceza Kanunu'muz açısından zaten suçtur. Terör örgütü üyesi olmamakla beraber yardım ve yataklık yapmak, yine, aynı şekilde, suçtur elbette. Ama terör örgütüyle iltisaklı olmak nedir diye sorsam size, hiçbirinizin bunu cevaplayamayacağını adım gibi biliyorum. Hiçbiriniz bunu cevaplayamazsınız.

Terör örgütüyle irtibatlı olmak nedir diye sorsam, hiçbiriniz buna objektif, nesnel, herkes açısından kabul edilebilir bir cevap veremeyeceksiniz. Mesela ben size, terör örgütü üyesinin veya terör örgütü üyesi olmaktan tutuklu bir kişinin veya darbeci bir generalin kardeşi olmak terör örgütüyle ilişkili olmak mıdır, iltisaklı olmak mıdır desem, provokatif bir soru diyeceksiniz.

Ama bakın, bir Olağanüstü Hâl Komisyonu üyesine bir kişi hakkında güvenlik soruşturması yapması yetkisini veriyorsunuz, verdiğiniz yetki OHAL KHK'sinden kaynaklanan hukuksuz bir yetki, o kişi bu yetkiyi nasıl kullanacağını bilmiyor, ne yetkisi olduğunu bilmiyor, o yetkiye istinaden subjektif, kişisel bir rapor üretiyor ve o rapor neticesinde o kişiyi ihraç ediyorsunuz ve sonrasında da diyorsunuz ki: "Kardeşim, sen artık eğer doktorsan, dış hekimiysen hiç kusura bakma biz seni kamuda ve kamuyla ilgili hiçbir yerde çalıştırmayız." Niye? Bunun gerekçesi ne olabilir? Bunu anlamak mümkün değil.

Dolayısıyla eğer bu kişi suçluysa yani hukuk devletiysek biz, suç ve ceza ancak suçun tespiti sayesinde bir sonuç doğuracak ise burada bu yanlıştan mutlaka geri dönmek gerekir.

Şimdi, bu maddeye dokunmuşken devam edelim. Yani hukukun, Anayasa'nın, yasaların bu maddede kendi içerisinde dahi tutarsızlıkları olduğunu göstermek bakımından...

BAŞKAN – Murat Bey, özür diliyorum...

Şu önergeyi oyalayalım, ondan sonra size söz vereceğim yine.

MURAT EMİR (Ankara) – Olur... Peki...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, önergeyi oya sunuyorum...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Önerge üzerinde söz istemiştik...

BAŞKAN – Önergeyi kabul edenler...

HABİP EKSİK (İğdır) – Bunun üzerinde konuşma istiyoruz. Sayın hatibin de sözünü yarıda kestiniz.

BAŞKAN – Murat Bey'e söz vereceğim, her vekile söz vereceğim.

Buyurun .

MURAT EMİR (Ankara) – İsterseniz şöyle yapalım Sayın Başkan: Ben kısaca toparlayayım. Bu konuyla ilgili görüşlerimi de ifade edeyim. Arkadaşlara verelim sözü.

Şimdi bu geneli hakkında da değerlendirmelerimiz olacak. Ama burada yöntem olarak bir acelecilik var. Önemli bir kanun görüşüyoruz. Sağlıkla ilgili birçok alanı düzenliyoruz. İçerisinde bizim olumlayacağımız, sektörün, alanların kabul edebileceği düzenlemeler de var. Ama hiçbir şekilde kabul etmeyeceğimiz düzenlemeler de var. Bunların ötesinde ifade etmeye çalıştığım Anayasa'nın, yasaların, hukuk devletinin, demokrasimizin, özgürlük anlayışımızın ağır bir yara alacağı hükümler de var.

Dolayısıyla bunun üzerinde ayrıntılı tartışma, ayrıntılı konuşma ihtiyacı olduğu ortada. Burada acele etmenin bir anlamı yok. Bir alt komisyon kurulur. Eğer böyle bir tavır var ise, Sayın Bakanımızın ifade ettiği bu kanun teklifini olgunlaştırma ihtiyacı var ise ve bu ihtiyaç gerçekten bu teklifi hazırlayanlar için de söz konusu ise -ki ben Sayın Bakanın samimiyetine güveniyorum, inanıyorum- burada bir alt komisyon kurularak bu tartışmanın daha nitelikli, daha verimli yapılmasında yarar görürüz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Buyurun.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; sağlıkta şiddetle ilgili geçtiğimiz dönemlerde de çalışmalar yaptık ve bu yasanın çıkması için, sağlıkta şiddeti önlemeye yönelik, caydırıcı olmasına yönelik bir yasanın hazırlığı konusunda daha önce de yaygın bir uzlaşımız vardı, herkesle mutabıktık. Ama bugün getirilen bu düzenleme maalesef yeni bir şey getirmiyor.

Yani şöyle ki: “Sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlardan şüpheli olanlar kolluk görevlilerince yakalanır.” Zaten yakalanması gerekiyor. “Gerekli işlemler yapılarak cumhuriyet başsavcılığına sevk edilir.” Sevk edilmesi gerekiyor. “Cumhuriyet savcısı adli işlemleri tekâmül ettirir.” O da yapması gereken bir iş. “Bu suçların soruşturmasında kolluk tarafından müşteki, mağdur veya tanık olan sağlık personelinin ifadeleri iş yerlerinde alınır.” Yani burada bir mobil karakol hizmeti veriliyor. Mobil karakol hizmeti sağlıkta şiddeti önleyecek bir şey değil.

“Bu fıkra hükmü özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlar hakkında da uygulanır.” diyor. Bu geçmişte, özelde de olsa sağlıkla ilgili bir konuda şiddete maruz kaldıysanız, kamu hizmeti olduğu için, kamuda verilmiş gibi değerlendirilmesi zaten vardı.

Yani özetle, bu 24’üncü madde ve 44 maddenin toplamı kamuoyuna öyle bir anlatıldı ki sağlıkta şiddet yasası geliyor komisyona ve arkasından da Genel Kurulda geçecek.

Yani burada bir şey yok. Yani burada yeni gelen bir şey yok. Sadece işte karakolda kapatmayı engellemek ve mobil karakol hizmeti vermek dışında.

Biz şunu diyoruz: Daha öncesinde bir kanun teklifi verdik ve kanun teklifi de komisyonumuza gönderildi.

Yani arkadaşlarımızla birlikte verdiğimiz bu kanun teklifinde şöyle taleplerimiz olmuştu, ki bu konuda biz sağlık alanında hizmet veren, işte emek katan meslek örgütleri, sendikalar, sivil toplum kuruluşlarıyla da görüşerek hazırladığımız bir düzenleme vardı. Bu düzenleme şu maddeleri içeriyor, kısaca burada belirtmek istiyorum:

“MADDE 1 – 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 194 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 194/A maddesi eklenmiştir.

Sağlık personeline karşı şiddet içeren tavır ve sağlık hizmetini kesintiye uğratma

Madde 194/A- (1) Sağlık kuruluşlarında çalışan sağlık personeline yerine getirdiği sağlık hizmeti nedeniyle yapmaması gereken bir işi yapması veya yapması gereken bir işi yapmaması için emir veren, baskı yapan, nüfuz icra eden veya her ne suretle olursa olsun hukuka aykırı olarak etkilemeye teşebbüs eden kimseye üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

(2) Bu kanunun 125 inci, 106 ncı maddelerinde -yani tehditleri içeren bölümlerinde- düzenlenen fiillerin sağlık personeline karşı işlenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

Yani bir tehdide maruz kaldıysa sağlık çalışanı. Burada önemli olan bölümlerden birisi de (3)'üncü fıkra.

“(3) Sağlık personeline yöneltilen birinci fıkradaki eylemlerin şiddet içermesi durumunda mezkûr ceza yarı oranında artırılır. Bu fıkra hükmüne göre verilen cezalarda hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilmez ve bu cezalar adli para cezasına çevrilmez.”

Yani burada esas ne? İnsanlar diyor ki: “Ben şiddet uyguladım, en fazla para cezası alırım, şiddet uygulamaya devam ederim.” Bizim bunu engellememiz lazım.

Şimdi yine bunun (4)'üncü fıkrasında şöyle diyor.

“(4) Şiddetin ölümle sonuçlanması durumunda, fail ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasıyla cezalandırılır.

(5) Bu madde gereği yargılanan kişiler hakkında ceza indirim sebepleri uygulanmaz.

MADDE 2 - Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 - Bu kanun hükümlerini Cumhurbaşkanlığı yürütür.”

Bu şekilde bir kanun teklifimiz vardı ve bu, gerçekten sağlıkta şiddetin önüne geçecek caydırıcı bir konu olarak milletin karşısına çıkacak. Bundan sonra insanlar kendine sağlık hizmeti vermek için karşılıklarına çıkan doktor, hemşire, sağlık personeline karşı biraz daha düşünüp şiddet uygulamaya yönelecek ve şiddetten vazgeçecekti. Ama bu getirilen düzenleme maalesef caydırıcı bir unsur içermiyor ve dostlar alışverişte görsün şeklinde bir düzenleme ve bunun arkasından burada getirilen düzenlemelerde birinci olarak sağlığıya şiddet var, diyor ki: “Mezun oldun, altı yüz gün seni bırakabilirim. İhtisas yaptın, üç ihtisas yaptın; ben seni çalıştırmayabilirim. Herhangi bir hüküm giymemene rağmen, herhangi bir ceza almamana rağmen ben seni KHK'yle işten attuktan sonra sen hiçbir yerde çalışamazsın.” İşin özeti bu. SGK anlaşmalı olmayan yer yok zaten, SGK anlaşmalı olmayan yer yüzde 1 bile değil. Muayenehane açma şartları zorlaştı. Yani insanları ölüme mahkûm etmek ve bir değerlendirme üzerinden, işte “iltisakı, beraberliği tespit edildiyse herhangi bir grupla” diyor, sadece terör örgütü de değil, “herhangi bir grupla” diyor yani çok muğlak ifade. Değerlendiren kimsenin nasıl değerlendirdiği belli değil. Ne bileyim işte, bugün Pensilvanya'da giden kişinin, orada fotoğraf çekilen kişinin irtibatı yok ama “barış” dedi diye akademiden atılan bir kişi hekimlik hizmeti yapamayacak. Yani burada ölçsüz bir şekilde bir kere sağlıklılara bir şiddet var ve açıklıkla şiddet uygulamayı getiriyor.

Bir başka şey de işte, eczanelerde 1 liralık ilaç, vereceksin, işte reçete yok diye ateş düşürücüyü vermedi diyelim, nöbetçi eczacı oradaki vatandaşa “Böyle bir kanun var, ben bunu veremem.” dediğinde orada yeni bir şiddet alanı açılıyor, insanlar, eczacılar, işte oradaki çalışanlar yeni bir şiddete uğrayacak. Yani burada yapılan düzenlemeler uygulanabilir olmadığından dolayı ve bazıları da gerçekten sağlığıya doğrudan şiddeti getirdiğinde dolayı, bu 5'inci madde de çalışma olanağını ortadan kaldıran madde ki “Hekime ihtiyacımız var.” diyoruz, bugün Suriye'den gelenler aile hekimi olarak çalışıyor, hangi örgülle irtibatı var, iltisakı var, mensubiyeti var bilmiyoruz ama sırf “barış” dedi diye, sırf herhangi bir cenazeye katıldı diye insanlar ömür boyunca mesleklerini icra edemeyecekleri bir duruma getiriliyor. Bunu kabul etmek mümkün değil. Geçmişte de beraber konuştuğumuzda “Sağlıkta şiddetin önlenmesiyle ilgili bir yasa getirelim.” deniyordu, bu getirdiğiniz maddelerin ek madde ihdas edilerek gündeme alınmasını ve gerçekten bir sağlıkta şiddet yasasının bu Komisyondan geçmesinin Türkiye'ye ve Türkiye'nin sağlığına faydalı olacağını düşünüyorum. Bu konuda bu önerimi değerlendirmenizi istiyorum.

Ayrıca, alt komisyonda bu işlerin konunun muhataplarıyla detaylı olarak çalışılarak, konuşularak getirilmesinin bu yeni çalışma düzeninde iyi bir başlangıç olacağını düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz.

Önergeyle ilgili görüşü olan varsa arkadaşlardan...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Önergeyle ilgili zaten.

HABİP EKSİK (İğdır) – Önergeyle ilgili, başka neyle ilgili konuşacağız Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bulut.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarımız; öncelikle Komisyonumuz hayırlı olsun yurdumuza, yurttaşlarımıza; hayırlı sonuçlar verir inşallah yaptığımız çalışmalar da.

Bunlar bizim sağlıkla ilgili bu dönem ikinci karşılaştığımız maddeler, ilki yine bir torba yasadaydı. Ne hikmetse kendi seçtiğiniz, kendi getirdiğiniz rejimin anlamına, ruhuna uygun olmayan yasalarla karşımıza geliyorsunuz. Elbette olabilir ama şunu kaçırıyoruz: Çoğunluk sizde, siz çoğunluktaysanız ve bu maddelerin de torba yasayla değil de ihtisas komisyonlarında tartışılarak gelmesi gerekiyorsa yeni sistemde, yeni dönemde, e, bunu neden yapmıyorsunuz? Yani nedir kaçırmaya çalıştığınız şey, anlamak mümkün değil. Örneğin bir önceki torba yasanın adı “bedelli askerlik” olarak geçiyordu ama içinde Kanal İstanbul vardı, yine kamu eczacılarına yönelik bir şey vardı, bir sürü madde vardı. Şimdi, yine burada benzer, yine içinde tütünle alakalı şeyler var, tüp bebekle alakalı şeyler var, ilaç, eczacılıkla alakalı şeyler var, Anayasa’yı ilgilendiren 5’inci madde var, anayasal haklarla alakalı, efendime söyleyeyim, hekimlerin mesleğini icra etmesiyle ilgili maddeler var. Ya, bunlar her şeyden önce ihtisas komisyonlarını ilgilendiren maddeler. Hani sizin anlattığınız yolla söyleyeyim: “Yasama ve yürütme birbirinden ayrıldı, kaliteli yasama, kaliteli yasa çıkartalım.” diyoruz ya, o nereden olur? Bu konunun uzmanlarıyla olur.

Şimdi, eczacılıkla ilgili olarak, bir eczacı olarak, Komisyonumuzun eczacı üyesi olarak ben ya da işte burada diğer eczacı arkadaşlarım var, Milliyetçi Hareket Partisinden keza, saatlerce buradaki maddeleri anlatabiliriz. Mesela “yetim ilaç” diye bir terim var, yetim ilacı söylediğimde geçen gün Genel Başkanımız “Ya, yetim ilaç ne?” falan diye birbirlerine sordular, veya yetim hastalık. Şimdi, bu bir kavram. Şimdi, derdimiz, amacımız bu yeni döneme uygun davranmaksız önce bence çoğunlukta olanların kendilerine saygıyı burada teşekkül ettirmeleri gerekiyor. Çünkü burada bu yasaları her türlü çıkartacak olan öncelikle sizlersiniz, bizler de bu işe biraz katkı veriyoruz. O katkıyı da kendi mesleğimizle ya da alanlarımızla yerine getiririz. Şimdi, örnek diye söyleyeyim: Şimdi, bu yasanın içerisinde 5’inci madde elbette çok kıymetli, önemli ama bizlerle ilgili olan maddeler de 7 tane ilaçla, eczacılıkla, eczacı örgütleriyle ilgili madde var ve bu konunun muhatabı Türk Eczacıları Birliği. Türk Eczacıları Birliği bugüne kadar, bu mevcut Hükümet de dâhil olmak üzere, kuruluşundan bu yana kamu hizmeti veren kişiliğini hiç kaybetmiş bir kuruluş değil ve birçok projeyi de birlikte yaptı. Sadece son dönemdeki bir örneği vereyim: İşte, Türkiye’de antibiyotik tüketiminin çok yoğun olduğuna ilişkin bir tespiti vardı ve Sağlık Bakanlığımız, Çalışma Bakanlığımız, Türk Eczacıları Birliği, basın ve doğal olarak eczaneler bir araya geldi, bu oranı yüzde 42’den 29’a düşürdü. Demek ki bir iş birliği var, demek ki bir ortak çalışma var. İşte, ilaca ilişkin bilgilendirme, yine benzer birçok projede bunlar gerçekleşti.

Şimdi, elimizdeki maddelerden bir tanesi -örnek diye söyleyeyim yine- yardımcı eczacılık. Yardımcı eczacılık yine geçen dönem eczacı büyüklerimizin katkılarıyla, eczacı milletvekillerimizin katkılarıyla yine bu Meclisten geçti, yine dört partinin ortak önerisiyle geçti, herkesin ortak önerisiyle.

Bizim açımızdan da Türk Eczacıları Birliği açısından, eczacı örgütümüz açısından da 1996 yılından 2012'ye kadar on altı yıllık bir emeğin sonucuydu. İçinde eczacılık fakültelerinin beş yıla çıkartılması, eczaneleri tahdit, bunlarla birlikte de yardımcı eczacılık vardı. Şimdi, bir madde geliyor önümüze yine torba yasanın içerisinde "Yardımcı eczacılığı kaldıralım." diye ama bu bir paketti, bunun içerisinde siz eczacılık fakültesini beş yıla çıkardınız, eczanelere açılma sınırlaması getirdiniz, 3.500 kişiye 1 eczane getirdiniz. Bu yıl 1.400 eczacı mezun oldu, gelecek yıl 1.800 ve bu çocukların eczane açma ihtimali de yok çünkü yasayla bunu sınırlandırdık. Bir sonraki sene 2.200'e varan mezun olacak ve yeni açılan fakültelerle bu yaklaşık dört sene, beş sene sonra 3 bini bulacak. Şimdi siz bunları daha şimdiden işsiz hâle getiriyorsunuz.

E, yardımcı eczacılık problemleri mi? Evet, problemleri ama buradaki problem ne? Yönetmeliğini çıkarmadınız, bunun kılavuzunu çıkarmadınız. Kim çıkarmadı? Mevcut Hükümet, mevcut bu işi uygulayıcılar. Kaç yıldan beri -Türk Eczacıları Birliğinin temsilcisi de burada- "Ya, bunu çıkarın." denildi; çıkmamış bir maddeyi şimdi kaldıracağız. Olabilir, kaldırabiliriz, oturalım bunu bir değerlendirelim "Bu çocuklar ne olacak?" diye. Türk Eczacıları Birliğinden destek isteyelim, diyelim ki "Bu eczacıların, yardımcı eczacıların külfetine sen de ortak ol." KOSGEB'e gidelim, onlara diyelim "Siz buradan bir katkı verin, bu eczacıların mesleğini icra etmelerini sağlayalım ve sağlıkta bir kalite yükselmesine vesile olsun." Şimdi, bunların hepsini yok sayıp bunu da torba yasanın içerisine sizin çoğunluğunuzla... Ve bu konuda inanıyorum birçoğunuz herhangi bir fikir yürütmeden onaylayıp geçeceğiz. E, yazık olmayacak mı? On altı sene emek verilen yasa bugün buradaki arkadaşlarımızla kaldırırverildiğinde daha önce burada emek vermiş tüm arkadaşlarımıza da haksızlık edeceğiz, sizin kendi meslektaşlarınıza, sizin kendi partililerinize.

Yine bir başka madde daha size söyleyeyim, o maddede de diyor ki: "Herhangi bir reçeteli ilacı eczacı verdiğinde kalem başına 2 bin lira ceza." Ya, Allah aşkına, Türkiye'de yaşıyoruz. Gecenin bir vakti çocuğunuzun ateş düşürücüsü düştü, kırıldı. Eczaneye gittiniz, 2 liralık ilaç "Hayır, ben veremem." Böyle bir şey mümkün mü? Bunun mantığını kim anlatabilir? Yani, bunu maddeye yazan arkadaşımızın bu konuda açıklama yapmasını istiyoruz. Böyle bir maddenin yazımının hiçbir mantığı yok. Bu ancak art niyetli bir madde olur veya altında başka bir hesap yatar. Türkiye'de eczane pratiğinde böyle bir şeyin hayata geçmesi mümkün değil.

Türkiye'de yasa nereden çıkar? Bir ihtiyaçtan çıkar, değil mi? Türkiye'de yüzde 85 ilaç reçeteli yani Sosyal Güvenlik Kurumundan geçiyor. Türkiye ilaç anlamında birçok ülkeye örnektir çünkü ilaçlarda karekod sistemi var, her ilacın bir kimliği var, girişi ve çıkışı anlamında hepsi kontrol altında. Dünyanın ilaçta en önemli sorunu sahte ilaçtır. Türkiye'de sahte ilaç yok. Bu kurulan sistemle, biraz önce anlattığım mantıkla, kurumlar arası ilişkilerden, sağlıklı ilişkilerden çıkan sonuçlardır bunlar. Ve şimdi siz diyorsunuz ki: "Ben 2 bin lira ceza vereceğim." Hangi mantıkla, hangi anlayışla, ne ihtiyacından dolayı bunu istiyorsunuz? Yüzde 85'i zaten Sosyal Güvenlik Kurumuna giden bir ilaç çikışının 2 bin lira cezayla cezalandırılmasının mantığı nedir, anlamı nedir?

Şimdi, dönelim yine bu maddelerin içerisinde "kaçak ilaç" diye tarif ettiğimiz... Yani eskiler de bilirler, mutlaka ailelerde bu tür şeylere rastlamışsınız, bizi birçok ülkenin çeşitli yerlerinden ararlar yetim ilaçla alakalı. 30-35 bin kişiye ilgilendiren hastalıklar var yani 80 milyonluk bir ülkede sadece 35 bin insanı ilgilendiren hastalıklar var. Bu ilaçlar Türkiye'de olmaz, yoktur yani dünyanın her tarafında her ilaç bulunmaz ama bunların bir şekilde Türkiye'ye getirilmesi gerekiyor bu tedavi açısından ama şimdi siz burada bunu özel şirketlere devrediyorsunuz. Ya zaten bunun ekonomik bir tarafı yok, bu kamu üzerinden yapılacak bir kavram, kamunun yapması gereken bir iş. Şimdi, dönelim dolaşalım yine teknik meseleler. E, bunları da siz buradaki arkadaşlarımızla bir çırpıda kaldırırsanız veya 1'inci

maddede olduğu gibi şirketlere devretseniz ya da o 2 bin cezayı geçirirseniz ya da yerine herhangi bir şey koymadan yardımcı eczacılığı kaldırırsanız bu memlekette, bu Mecliste AK PARTİ'ye Allah aşkına ne faydası olabilir? Ya, mutlaka yakınınızda eşiniz dostunuz eczacıdır, doktordur, sağlık personelidir. Allah için söylüyorum, biriniz bana “Siyasetle ilgilenmeyen, tarafı olmayan bir hekime, bir eczacıya, bir sağlık çalışanına ben bu maddeleri götürdüm ‘Evet, bunlar çok güzel, ülkemizde böyle bir sorun var, bu sorunların hepsini çözer.’ dedi.” deyin. Eğer öyle derse biz hemen çekiliriz.

Söylediğimizi tekrar edelim: Bu maddelerin ihtisas komisyonlarında, alt komisyonlarda mutlaka çalışılarak çıkarılması gerekiyor. Acil değildir, şu anda şiddetli bir ihtiyaç yoktur, birçoğuna şu anda, yakın dönemde de ihtiyaç yoktur. Yardımcı eczacılık gibi, diğer konularda da ihtisas komisyonlarında çalışılarak bu işin tekrar bu Meclisin saygınlığına uygun bir şekilde çıkarılmasını teklif ediyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Burhanettin Bey’e teşekkür ediyorum.

Buyurun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri ve değerli katılımcılar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bugün bir kez daha anladık ki AKP iktidarı her şeyden kendine rant ve zulüm devşirme peşinde. Bakın, OHAL süreci bitti ama hâlâ fiiliyatta bir OHAL’i sürdürmek için her yolu deniyorlar. Geçen haftalarda bir doktor meslektaşımız hastası tarafından bu iktidarın Sağlıkta Dönüşüm Programı yüzünden başına kurşun sıkılarak katledildi. Bunun üzerine her kesimden insanlar sağlıkta şiddeti önlemek amacıyla mücadeleye başladı. Kimisi önerge verdi, kimisi basın açıklaması düzenledi, doktorlarımız, beyaz önlüklülerimiz nöbet eylemleri yaptı parklarda. Ne oldu peki ardından? Ben size söyleyeyim: İktidar bu can alıcı konuya dikkat çekmek yerine gitti bunu kendine devşirdi. Mücadele ettik, basın açıklamaları yaptık, önergeler verdik, doktorlar, beyaz önlüklüler eylemler yaptı. Bunun sonucunda ne oldu? AKP kolları sıvadı, dedi ki: “Ya, buradan acaba yine nasıl oy, rant, güç devşiririm?”

Tam biz halkın mücadelesi sonuç verdi derken gelen yasa teklifleriyle bir baktık şok, şok, şok. Ben size söyleyeyim, AKP her zamanki gibi kulağı burun, ayağı ağız diye anlamış, kafasına göre. Hemen işine gelenleri yasa teklifi içine koymuş. Nedir bu teklifler diye baktığımız zaman, sağlıkta şiddetle ilgili yasa tasarısı yerinde duruyor, hiçbir şey yapmamışlar. Ne var OHAL’le ilgili? Hıncını tam alamadığı doktorlar var arkadaşlar, hıncını alamamış. Öfkeyle, kinle, nefretle bu insanları nasıl ağaç kovuğu yemeye muhtaç ederim diye hesap yapmışlar. Bu, başka bir şey değil.

Bakın arkadaşlar, OHAL dönemiyle ilgili konuşmakta fayda var. Madem bu insanları açlığa, ağaç kovuğu yemeye talim ettireceğiz, o zaman konuşalım. OHAL’den önce Sayın Bakanımız, doktor bey...

BAŞKAN – Sayın Vekilim, önergeyle ilgili konuşursanız memnun olurum.

HABİP EKSİK (İğdır) – Önergeyle ilgili konuşuyorum, başka neyle ilgili konuşacağım?

BAŞKAN – OHAL değil.

HABİP EKSİK (İğdır) – Hayır, hayır, önergeyle ilgili konuşuyorum. İhraç edilen doktorların çalıştırılmamasıyla ilgili konuşmuyor muyuz? O, zaten o. Alt komisyonlarla ilgili konuşuyoruz, kurulmasıyla ilgili. Geleceğim, beklerseniz toparlayacağım zaten. Ama siz böyle yaparsanız benim konuşmamım bütünlüğü tamamıyla dağılacak Sayın Başkan.

Şimdi, OHAL dönemiyle ilgili, arkadaşlar, bu iktidar el eleydi, kol kolaydı. O dönemde bakanlık yapanlar, belediye başkanlığı yapanlar parsel parsel okul arsaları, işte, yurt arsaları verdiler, “İsmi ağzımıza almadan önce ağzınızı yıkayın.” dediler, ondan sonra durdular, dediler ki “Ya, tertemiz

adamdır.” Dönemin Sağlık Bakanı söyledi hemşehrisini korumak için. Sonrasında da aralarında nasıl bir sorun çıktıysa artık 17-25 Aralıkta bozuldu ortaklık. Sonrasında vaveyla, terör örgütü, terör örgütü. Tamam, terör örgütü. O zaman bunlarla iş yapan, bunlarla beraber hareket eden herkesi yargılayalım, niye yargılamıyoruz? Yok, 17 Aralıktan öncesi suç değil, 17 Aralıktan sonrası suç. Ya, böyle bir şey olur mu? Hukuken böyle bir durum olabilir mi arkadaşlar? Türkiye Cumhuriyeti hukuk devletidir. Bakın, ilk girişinde yazar Anayasa'nın, hukuk devletidir, hukuk. Bir kişi aynı durumdan suçlu, öbürü suçsuz sayılmaz. Siz kendinizi aklatıp başkasına “terörist” diyemezsiniz. Hele ki onların kucağına zorla ittiğiniz bu doktorlar, garibanlar asla suçlu değildir. Eğer suçluysa vallahi de billahi de diğerlerinin örgüt kurmaktan, yönetmekten yargılanması lazım, dün Genel Kurulda da söyledim.

Şimdi, size şunu söyleyeyim: FETÖ'yle beraberiler, ondan sonra Adil Öksüz'ü bıraktılar. Şimdi, ben size şöyle söyleyeyim: Adil Öksüz öksüz değil ha, sahibi belli, sahibi belli, öksüz falan değil. Yani bu halk öksüz, kesinlikle. Adil Öksüz öksüz değil, öksüz olsaydı burada tutuklanırdı. O gece ne yapıldı? Bırakıldı, evrildi çevrildi, Almanya'ya gitmesi sağlandı. Niye? Çünkü ortaklığınızı dile getirecekti, bu net; geçelim.

Şimdi, ihraç, doktorlar medeni ölüme... Bu bir nevi medeni ölümdür. Bir insana diyorsunuz ki: “Öl; sana iş vermiyorum, aş vermiyorum.” Kesinlikle bunun adı ölümdür, başka da bir şey değil, vicdansızlığın dibidir arkadaşlar. Medeni ölüme sevk edilmesinin temel sebebi, hincinizi ortaklarımızdan alamamanızdır. Hincinizi ortaklarımızdan alsaydınız bu gariban doktorlardan almazdınız. Bu yasanın koymuşsunuz içine, diyorsunuz ki: Acaba nasıl daha örseleriz, vururuz, barış imzacılarını, ondan sonra KESK üyelerini, Kürtleri, muhalifleri biz nasıl sustururuz diye buraya da bir şeyler yaptırılmışsınız.

Şimdi gelelim, daha başka ne var? “Cumhurbaşkanı bütçeyi ihtiyaca göre düzenler.” demiş. Bakın, döner sermaye bütçesini. Niye ihtiyaca göre? Çünkü sizinle iş yapan hastaneleri, orayı, burayı ona göre yapacaksınız, belli yani işinize geldiği gibi; yoksa nasıl geçireceksiniz, nasıl izin alacaksınız oradan, imkânı yok. Bari Sayın Cumhurbaşkanı cülus da dağıtsa, tamam artık, olacak, gidecek. Yani gerçekten biz bir şey demeyiz, cülusu, ulufeyi de dağıtsın, kabulüz artık. Gelen tekliflere baktığımız zaman bir bunu önermediğiniz kalmış.

Ne var başka, bakıyoruz. Eczacıardan denetimi alıp şirketlere ilaç getirme yetkisi var. Şimdi, tekrar soruyoruz: Bu ülkede şirketler konusunda en tecrübeli kim arkadaşlar? Soruyoruz, en tecrübeli kim? Vallahi de, billahi de bu iktidardan daha tecrübelisi gelmemiştir ha doksan beş yıllık cumhuriyet tarihinde yani ben size söyleyeyim.

Şimdi, AKP'li iş adamlarının bir de artık eczacıya da ihtiyaçları yok yani ortak eczacıya da ihtiyaçları yok. 2 bin lira verecekler, bir eczacıyı getirip orada sigortalattıracaklar, diyecek ki: “At bu imzayı, at, bu ilaçları getiriyorum, şunu yapıyorum, bunu yapıyorum.” Bütün usulsüzlüklerin önünü açacaksınız. Zaten garibim bir sigortalı eczacı bulacaklar, yapacaklar istediklerini. Bunu niçin yapıyorlar? Şirketlerinin kârı azalıyor diye. Eczacılarla ortak olmayı kaldırmalarının sebebi ne? Şirketlerin kârı azalıyor diye, değil mi?

Şimdi, geçiyoruz, daha ne var başka? Bir tane Vermidon için reçete isteniyor. Çok önemli, yoksa imkânı var mı ya? İnsanlar bir tane Vermidon'u, bir tane Aspirin'i nasıl alacak? E, tabii, uçan sarayın yakıtını almak için para lazım, sarayın ejderha içecekleri için para lazım, değil mi?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Yasayı konuş, yasayı.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yasayı konuşuyorum, yasayı konuşuyorum.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Diline de dikkat et biraz.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi dinleyin, siz de konuşursunuz.

Şimdi, para lazım. Ne yapılacak? Reçete isteniyor. Reçete için gidip...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bak, tahrik edici konuşuyorsun sürekli.

HABİP EKSİK (İğdır) – Beni dinleyin.

Reçete için gidecek, aile hekimine ilaç yazdıracak.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Kanunu bilmiyorsun.

HABİP EKSİK (İğdır) – Dinlerseniz gelecek zaten. Dinlemeniz lazım yani önce.

BAŞKAN – Sayın Vekil, bir dakika...

HABİP EKSİK (İğdır) – Dinleyin lütfen, dinleyin.

BAŞKAN – Sayın Vekil, karşınızdakilerin hepsi milletvekili...

HABİP EKSİK (İğdır) – Ben kesmedim kimsenin sözünü, siz de benim sözümü kesmeyin Başkan. Yani çoğunluğunuza ve şeyinize güvenerek bizi konuşturmayacaksınız o zaman Komisyon niye toplanıyor?

RECEP ŞEKER (Karaman) – Ne alakası var?

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Kimse konuşmadı ki sende söz kesilsin ya!

HABİP EKSİK (İğdır) – Yani böyle bir şey yok.

Aile hekimliğinde 2-3 TL'lik katkı payı alınacak. Basit görünüyor ama çok büyük bir para.

BAŞKAN – Sayın Vekil, bir dakikanızı istirahat ediyorum, sözünüzü kesmek için değil.

HABİP EKSİK (İğdır) – Şimdi, bir dakika...

BAŞKAN – Sözünü kesmek için değil. Buradakilerin hepsi milletvekili, biraz daha saygılı olursak iyi olur.

Teşekkür ederim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ben çok saygılı bir insanım, emin olun, rahat olun, o konuda sıkıntı yok.

Şimdi, bu 2-3 TL'lik katkı parası alınmasa yani bir Vermidon için, bir Aspirin için, vallahi ülkenin ekonomisi düzelmez yani size göre. Sürümü buralardan sağlayacaksınız.

Ne var başka?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Zaman önemli.

HABİP EKSİK (İğdır) – Tabii, siz hemen, hızlıca geçirmek istersiniz, doğrudur. Alelacele getirdiniz zaten, yangından mal kaçırır gibi.

Ne var başka? TTB, Dişhekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, ondan sonra kendisine muhalif olan tüm kesimlerin üye olduğu odaların, üyeliklerin etkisini azaltmaya yönelik manevralar var. Yahu, işimiz gücümüz kalmadı da bir bu mu kaldı? Ne istiyorsunuz bu ülkenin hekimlerinden, eczacılarından, diş hekimlerinden? Nedir bu öfkeniz bu insanlara? Yani bir odaya kayıt olmak suç mu? Bir odaya kayıt olmak sizin için şey midir ya? O zaman gitsin, usulsüz yapsın. Suriyelilere kapı mı açıyorsunuz ya? Otuz gün eğitim alsın Suriyeli doktor, o zaman çalışsın, amacınız o galiba.

Şimdi, ben size şöyle söyleyeyim: Doğrudur, siz doktorlara, eczacılara, hekimlere, diş hekimlerine niye kızgınsınız biliyor musunuz? Çünkü torpille AKP'li çocuklarını oraya getiremiyorsunuz. Memur yapıyorsunuz, genel müdür yapıyorsunuz, müdür yapıyorsunuz ama doktor yapamıyorsunuz, eczacı yapamıyorsunuz, kırgınlık buradan, başka da bir şey değil.

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Ne alakası var ya!

HABİP EKŞİK (İğdır) – Çok alakası var Sayın Vekil, çok alakası var.

Şimdi, ne var başka? Şarbon getirme ihtimali olan gemilere, şirketlere daha az ceza yazılması var. Yahu, biraz bekleseydiniz, adamlar trilyonlar kazandı ya. 3-5 kuruş ceza verseler ne olacak, değil mi? Yok, hemen kurtarayım. “Yahu, çok ceza oldu da bunlar Brezilya’dan inekleri getirirken zarar etti, bari biraz zararlarını böyle şey yapalım.” Herkese cezayı artırmışsınız, nedense bu şirketlere cezayla ilgili indirim gitmişsiniz.

Ne var başka? Aile hekimliklerini özelleştirme var. Aile hekimlerini sorumluluk altına sokan, eski adıyla sağlık ocaklarını, şimdiki adıyla aile sağlık merkezlerini şirketleştirmeye çalışıyorsunuz. Yani aile hekimlerini çok sevdiğinizden dolayı değil ha, onlara hem sorumluluk yüklüyorsunuz hem de bir sonraki adım olarak -ben size söyleyeyim- bu ASM'lere çökeceksiniz. Bu ASM'leri kendinize mahallelerde, köylerde küçük hastanelere dönüştüreceksiniz, amaç bu, belli yani bir sonraki adım bu. Soruyoruz tabii, doymadınız mı? Doymamışsınız ki demek ki bu böyle.

Şimdi, bu Komisyonun teklifi usulen de doğru değildir arkadaşlar. Bu yasa teklifi derhâl geri çekilmelidir. Bu şekilde, tartışmadan, yangından mal kaçırmıcasına yapmak doğru değil. Hemen bu teklif geri çekilmeli, alt komisyonlar kurulmalı, ilgili STK ve odalardan görüş alınmalı, onlarla tartışarak bu oluşturulmalı kesinlikle. Gizli bir şekilde binlerce, milyonlarca insanı etkileyen bir teklifi bu şekilde yangından mal kaçırmıcasına yapmak doğru değildir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, önergeyi oylarınıza sunuyorum...

NESLİHAN HANCIOĞLU (Samsun) – Önergeyle ilgili söz istiyoruz.

BAŞKAN – Sayın vekil arkadaşlar, hepinizi konuşturacağım.

NESLİHAN HANCIOĞLU (Samsun) – Kısa bir söz alayım.

BAŞKAN – Şöyle söyleyeyim: Bu kanun nihai neticeye varana kadar bu oturum devam edecek.

O zaman, buyurun.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Yeni yasama yılında tanışmadan, hiç toplantı yapmadan, sadece on beş dakikalık bir oturum sonrasında -hatırlıyorsunuz, o zaman Meclisi kapatmıştık- birbirimizi tanımadan ve şu tombala torbası gibi bir torbaya doldurulmuş olan yasayı görüşmek üzere burada toplanmış bulunuyoruz.

Şimdi, siyaset samimiyet, nezaket ve sabır istiyoruz. Bu toplum bizden birtakım sorunlar için çözüm bekliyor.

İlk şeyden isterseniz ele alalım. “Mecburi hizmet insanlık dışıdır, insanlık ayıbıdır.” diyen bir bakan gördü bu ülke. Aynı bakan aradan beş altı ay geçmeden dedi ki: “Tekrar mecburi hizmeti ihdas etmemiz gerekiyor.” Bu yapıldı. Yine, zannedersem şey olacak, bir veya iki dönem önce olması gerekiyor, ziraat mühendisini Sağlık Bakanı yapan bir iktidar vardı. Öyle değil mi Hocam? Öyle hatırlıyorum. Pardon ters oldu, hekimi Tarım Bakanı yapmıştı, liyakat esastı çünkü, biliyorsunuz. Altı yüz gün evde bekleyerek mecburi hizmet sonrasında yine çalışmama ile... Altı yüz gün evde bekliyorsunuz, okulu bitirmişsiniz, okulu bitirdikten sonra altı yüz günün akabinde yine kamuya atanamıyorsunuz, yine özel hastanede çalışmıyorsunuz. 15 Temmuz sonrası –bu lafı kullanmaktan pek hoşlanmıyorum ama- iki yıldır özelde ucuz olarak çalışan arkadaşlar var, ihraç edilmişlerdi KHK'yle. Bu arkadaşlar şimdiye kadar çalışıyorlardı, birden iki üç gün önce herhâlde birilerinin aklına geldi; ya atraksiyon gerekiyordu, bu arkadaşların işsiz kalması gerekiyordu, bunların çalışmaması gerekiyordu, bunların aç kalması, ağaç kabuğu yemesi gerekiyordu ve bu arkadaşların çalışmaması için dendi ki: “Özel hastanede yani SGK

kapsamındaki bir hastanede çalışamazlar.” Peki, radyoloji var, patoloji var, büyük bir çoğunluğumuz burada hekim, nükleer tıp var, onkoloji var, yan dal branşları var, anestezi uzmanı var; bu arkadaşlar, hekim olan bu insanlar nerede çalışacaklar, nerede muayenehane veya özel kurum açabilecekler? SGK kapsamında olmayan bir kurumda çalışmaları mümkün değil.

Aynı yapılanma malumunuzdur öğretmenlerde gerçekleşti, bunların sertifikaları iptal edildi, şu anda özelde dahi olsa öğretmen arkadaşlar çalışmıyorlar. Ne patladı, biliyorsunuz hepiniz. Şu anda neden onun üzerine gitmiyorsunuz? Şu anda binlerce öğretmen merdiven altı, kapalı kapılar arkasında dershane hizmeti sunuyor. Aynısı sağlıkta olmayacak mı sayın arkadaşlar? Eğer yurt dışına çıkış yasağı yok ise bu arkadaşlardan bir kısmının yurt dışına çıkma ihtimali çok yüksek ve bakın, biz yurt dışından Suriye muhalifi olan hekimleri şu anda çalıştırıyoruz. İstanbul’da bir sürü yerde var, Anadolu’da var; bunlara çalışma izni verildi. Elinde enjektör, stetoskop ve tansiyon aleti, bisturiyle darbe yapma ihtimali olan ya da darbeye teşebbüste bulunan hekimler olma ihtimalini düşünerek büyük bir ihtimalle böyle bir yasa tasarısı bizim önümüze getirildi, bunlar ne kadar doğrudur, siz de biliyorsunuz. Bu yapboz taktiğiyle çok kısa vadede üzerinde çok fazla düşünülmeyen getirilmiş olan yasa tasarılarının, yasa tekliflerinin yarın nelere mal olacağını hepiniz biliyorsunuz. Kamu Hastaneleri Birliği diye iki üç yıl önce bir oluşum ihdas edildi, 2013-2014 yıllarında. Şu anda Kamu Hastaneleri Birliği nerede? O Kamu Hastaneleri Birliğine atanan eski milletvekilleri nerede, emekli milletvekilleri? Acaba onun için mi bu kurumlar ihdas edilmişti?

RECEP ŞEKER (Karaman) – Sanmam öyle bir şey olduğunu, devletin vekili yok o kurumlarda.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Denizli Milletvekili.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Kim o?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Denizli Milletvekili Kütahya Kamu Hastaneleri Birliği Başkanıydı, Genel Sekreterdi.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Ne zaman?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Birçok ilde vardı, 2014-2015 yılında. Gerçekten var yani cevap vermek zorunda kalıyorum ama gerçekten var, telefonu da var, isterseniz bağlayabilirim, iki yıl beraber çalıştım ve şu anda yok.

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Bir şeyi düzeltmem lazım, hekime hakaret var.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Özür diliyorum, hekime hakaret yok.

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Hekim arkadaşlar her mesleği yapabilecek kapasitededir.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Amenna ama şöyle...

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Tarım Bakanlığını da yapabilir, Ekonomi Bakanlığını da yapabilir, bak, o çok önemli.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, yok, o zaman bir şey söyleyeceğim...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ama hekimlere hekimlik yaptırmıyorsunuz, hekimlere hekimlik yaptırmıyoruz bu düzenlemeyle.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, bir dakika, özür diliyorum, karşılıklı konuşmayalım lütfen. Tamam, bu kadar yeter.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, Sayın Başkanım, yine söz hakkı vereceksiniz.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, devam edin.

Buyurun.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, biz de bu toplumun bir parçasıyız. Hekimler diğer insanlara, burun deliklerine bakmıyorlar. Hekimler de diğer insanlar kadar amenna yüksek puanlarla giriyorlar. Ben de hekimim, ben pediatri uzmanıyım. Tanışıyoruz Hocam.

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Ben genel cerrahi uzmanıyım.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Tamam.

Şimdi, şöyle bir şey söyleyeyim: Bakın, bu neye benziyor biliyor musunuz? Hani Öksüz olan bir arkadaş vardı ya, soyadı Öksüz. Hocam, sizi Akıncı Üssü'nün imamı yapsalar bir hekim olarak ne anlarsınız askerî harekattan? Ben şöyle açıkçasını söyleyeyim: Tarımla da uğraşabiliyorum, ben çiftçi çocuğuyum, işçi çocuğuyum, emekçi çocuğuyum. Toplum, cumhuriyet bizi buralara getirmiş ama bakın, yanlış anlamayın, ben askeriyeden anlamam Hocam. Liyakat esastır, “Emaneti ehline veriniz.” deniyor. Emaneti Kütahya’da bir sürü hekim varken Denizli Milletvekilini getirip, eski emekli milletvekilini getirip Kütahya’ya Kamu Hastaneleri Birliği Başkanı yaparsanız facia olur, şehri tanımıyor.

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Tamam, genel olarak “Bir hekim Tarım Bakanı olamaz.” dediniz.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Onu ironi olsun diye söyledim, siz anladınız.

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Tarım Bakanı da olabilir, Ekonomi Bakanı da olabilir, Eğitim Bakanı da olabilir, olabilir ağabey. Niye olmasın?

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Oldu, tamam ancak ve ancak AK PARTİ iktidarında dediğiniz şeyler olabilir Hocam, haklısınız. Polemiğe çevirmeyin lütfen, insicamımı... Bizim konuşmamız yarım kaldı. Ne yapacağız Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Hızlıca bitirin de oylamaya geçelim Sayın Vekil.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hızlıca bitirmeye çalışıyorum ama yarısı gitti Sayın Başkanım. Bir de insicamım, konsantrasyonum bozuldu. Nasıl yapacağım bilmiyorum, toparlamaya çalışacağım ama.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Baştan yanlış başladı, “Ziraatçırı Sağlık Bakanı yaptılar.” dedi, ondan sonra...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, o bir yanlış değildi, bilerek yaptım, Hocam anladı. Siz hekimsiniz, anlarsınız, diğer insanlar da anlar, herkes eşit. IQ seviyesiyle hiç alakası yok hekimliğin.

AHMET EŞREF FAKIBABA (Şanlıurfa) – Tıp fakültesinden ara sıra doktor çıkar, her şey çıkar.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Ama şimdi doktor da çıkamıyor, çıkan çalışmıyor.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Çalışmıyor.

Sayın Başkanım, ben ne zaman konuşacağım, izin verecekler mi?

BAŞKAN – Konuşmacının sözünü kesmeyelim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, siyasette temel esaslar şunlar: Siyaset samimiyet, nezaket, sabır idi. 182 kuruldu, hatırlıyorsunuz, 182 insanları hastane kuyruğundan kurtardı, Allah razı olsun, şu anda evde kuyrukta devam ediyorlar. Ben isterdim ki bugün veya bu yasa tasarısının benzeri sağılıktaki organizasyon bunlara yönelik olsaydı. Türkiye’de 800 milyon civarında yılda -Bakanım da burada-poliklinik muayenesi oluyor, hastane müracaatı var. 780-790 milyon da 800 milyon diyeceğim. Bunun 2017 rakamı olması gerekiyor, 800 milyon. Bunlardan kuruma göre değişen, asgari 2 lira, 5 lira, 8

liraya kadar giden bir katılım payı alınmıyor ilaç hariç. Bunun düzeltilmesi gerekiyordu. Bu 800 milyon muayenenin birçoğu 182'ye gidiyor, 182'den dolayı para yazılıyor. 182 ücretsiz değil, bu gariban halkın bu paraları buradan tahsil ediliyor.

Birinci basamakta muayene zorunluluğu olmadığı için, sevk zinciri çalışmadığı için, sevk zinciri konma amacıyla gelen aile hekimi uygulaması tam olarak yerleştirilmediği için hastalar ikinci basamağa gidiyor. Birinci basamakta muayene oluyor, beğenmiyor, ikinciye gidiyor. Akşamları bu parayı vermemek için acile gidiyor. Acillerde günde 400-500'den aşağı hasta bakılmıyor. Acilde yeşil alan yoğunluğu var, acilde acil hasta bakılmıyor şu anda; hepimizin malumu, biliyorsunuz katılım paylarını. “Over treatment” veya aşırı ilaç kullanma... Türkiye'deki sağlık sisteminin içindeki ilaç payı yüzde 39'lara varan bir oranda yüksek. Aynı hastalığa 2-3 defa reçete yazılıyor, onları hepimiz biliyoruz.

Şimdi, biz bu hekim arkadaşları çalıştırmamakla bir yerde bir şeyler yapıyoruz ama bilmiyorum, onu hepinizin takdirine şey yapıyorum. Adalet ve ihsanla emrolunmuştur. Bir de buradaki arkadaşların, hepimizin ortak konusu olacak şeydir bence, sözlerin hepsini dinliyoruz ve en güzeline tabi oluyoruz. Bunun ne olduğunu biliyorsunuz, kimin söylediği değil, ne söylediği önemlidir. Sözlerin hepsini dinleyip en güzeline tabi olacağınıza ve bize dikte ettirilen bu yasa tasarısında akliselimin hâkim olacağına inanıyorum. Enjektörle, stetoskopla, bisturiyle, tansiyon aletiyle darbe yapılamayacağı kanaatindeyim.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Vekil, siz de buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, şimdi siz bizi bir toplantıya çağırdınız ve bu toplantı Komisyonumuz açısından son derece önemli bir toplantı. Çağırdığınız tarihe bakıyoruz, 30/10/2018. Bugün günlerden ne? 1 Kasım. Şimdi bu kadar çok insanı ilgilendiren, milyonlarca insanı ilgilendiren bir konu, sadece sağlık emekçileri, sadece eczacılar ve diğer başlıklar olarak düşünmeyelim, bu hizmetleri alan kişiler, bu hizmetlerden yararlanan halkımızı da düşündüğümüz zaman milyonlarca insanı ilgilendiren çok önemli bir konuyu gündeme aldık. Bu bir yasa teklifi, bu yasa teklifi tam da biraz önceki hatiplerin söylediği gibi OHAL ürünü olan bir sürecin parçası ve OHAL sürecinde yaşadığımız bütün hukuksuzluklar, adaletsizlikler buraya da bu yasa teklifine de yansımış bir şekilde. Bu kadar önemli bir yasa teklifini görüşmek için bizlere verdiğiniz teklifi inceleme süresi oldukça manidar yani yangından mal mı kaçırıyoruz, bu ne acele? Bu, Komisyon üyelerine ne kadar değer, kıymet vermemezlik? Bizlerin görüşlerinin oluşabilmesi, bizlerin ilgili sendikalarla, odalarla, birliklerle görüşerek görüş alışverişi yapabilmemiz, bu konu üzerindeki görüşleri toparlayabilmemiz için bile zaten bu yeterli bir süre değil. Bu, Komisyonun çalışmalarına gösterilmiş büyük bir özensizliktir ve burada aslında bir komisyon çalışması değil de komisyon varmış gibi yapma tutumudur. Sizi Komisyon Başkanı olarak bu “-miş gibi yapma” tutumunuzu, bu tavrınızı, bu tutumunuzu değiştirmenizi istiyorum öncelikle. Böyle bir yaklaşım sergilemelidir Komisyon, Komisyon üyelerine ve ilgili yasa teklifine eğer bir değer veriliyorsa o zaman bunun için yeterli bir süre sağlanmalıdır, bu süre sağlanmamıştır. Birincisi bu.

İkincisi, şimdi bu yasa teklifi 43 maddeden oluşuyor ve çok kapsamlı bir yasa teklifi ve bu yeni sisteme entegre olmak için getirdiğinizi söylediğiniz bir teklif. Bir kere bu “yeni sistem” dediğimiz şey tartışılmadan, bu “yeni sistem” denilen tek adam rejimi tartışılmadan bu konuda, sağlık ve diğer konularda topluma iyi bir yasa teklifiyle çıkabilmek, toplumun sorunlarını çözebilmek, sağlığın ve sağlık emekçilerinin sorunlarını çözebilmek imkânsızdır.

Hepimiz biliyoruz, evet, kimse çok fazla bahsetmekten hoşlanmıyor burada gördüğüm kadarıyla ama bir 15 Temmuz darbe girişimi oldu. Bu bir girişimdi, evet, girişimin arkasından bir demokratikleşme süreci mi geldi, hani biz bunu bilmiyoruz? Hayır, demokratikleşme süreci gelmedi, gerçek bir darbeler silsilesiyle karşılaştık. Ve bu darbeler silsilesi dediğimiz ortam içerisinde bugün yaşadığımız, bu yasanın da entegre olmaya çalıştırıldığı Anayasa değişikliği ve tek adam rejimi inşası söz konusu oldu.

Şimdi buna itiraz etmeden, bu konudaki sorunlara değinmeden bizim bu yasa teklifini görülebilmemiz imkânsız. Kaldı ki bu yasa teklifine esastan itiraz etmek gerekiyor. Çünkü, gerçekten buradaki bütün Komisyon üyelerinin elini vicdanına koyması gerekiyor. Bugüne kadar 15 Temmuz darbe girişimi vesilesiyle, onu bir vesile yaparak, onu bir Allah'ın lütfu yaparak binlerce insan, 130 binin üzerinde insan işinden edildi, ekmeğinden edildi, sorgusuz sualsiz, hukuksuz. Şimdi, âdet o gün olağanüstü hâl KHK'leriyle bir gecede hayatları karartılan, hayatları altüst edilen insanlar arkalarından, enselerinden takip ederek onların bir daha asla insana yakışır bir yaşam sürdürmemesi, mesleki olarak ve sosyal olarak ölüme mahkûm edilmesi için bir yasa getiriyorsunuz önümüze.

Şimdi bu kadar büyük trajedilere yol açacak bir yasayı bu Komisyon şimdiden, daha başlamadan, daha konuşmadan hemen reddetmeli. Bu yasayı biz hiç konuşmamalıyız, hiç tartışmamalıyız. Çünkü bu yasa binlerce sağlıkçıyı, binlerce emekçiyi hayat boyu, sadece kendilerini değil, aileleriyle birlikte, sosyal çevreleriyle birlikte sosyal bir ölüme mahkûm ediyor. Yine, bu yasa aslında hastalara müşteri muamelesi yapan, bütün sağlık sistemini ticarileştiren ve gerçekten bütün meselelere “Ya ceza ya para.” diye bakan ya da muktedirlik üzerine kuran yani biat etmiyorsa eğer, kendi iktidarına biat etmeyenleri, demokratik muhalefet etme potansiyeli olanları tasfiye etme, ortadan kaldırma üzerine kurulmuş bir sistem. Yani bu sistem aslında “tek adam rejimi” dediğimiz, faşizmin kurumsallaştığı bu dönemde faşizmi desteklemek için getirilmiş bir yasa. Bizler eğer demokrasiye inanıyorsak o zaman demokrasinin gelişmesine hizmet edecek bir çaba içerisinde olmalıyız.

Ben şunu biliyorum, aslında tek adam rejimi demek şu da demek: Aslında AKP diye bir partiden de söz edemeyiz. Siz AKP milletvekillerinin de inisiyatif ve iradesi tamamen saraya bağlanmış durumda. Ben sizi bu saraya bağlı çalışan iradeyi özgürleştirmeye ve kendi iradenizi, halka verdiğiniz, seçmeninize verdiğiniz sözleri yerine getirmek üzere kendi iradenizi kendinizde toplamanıza davet ediyorum. Çünkü, aslında bu yaklaşık dört aylık Meclis pratiğinde de şunu gördük: Yani AKP milletvekilleri bir noter gibi ellerini kaldırmak üzere geliyor. Tabii, kiminle birlikte? Erdoğan-Bahçeli ittifakının kanunlarını, kanun tekliflerini hayata geçirmek için ortaklarıyla birlikte bunu yapıyorlar. Bunların hiçbiri ama hiçbiri halkın ihtiyaçlarına karşılık gelen şeyler değil. Bunlar tamamen ve tamamen, aslında Erdoğan'ın elinde, tek adam rejiminin elinde bütün gücün, bütün kuvvetin, bütün imkânların toplanmasını sağlamak üzere kurgulanmış, aslında yasa bile olmayan, diktatörlüğü destekleme teklifleridir. Buna siz milletvekilleri de “hayır” demelisiniz. Buradaki Komisyonumuz, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu bu yasa teklifini şimdiden, hiç tartışmadan geri çevirmelidir.

Bakın, Komisyonun ismi bile gerçekten çok gariptir. Sosyal İşler Komisyonu, yani artık sosyal devlet olmanın ilkelerini tamamen ortadan kaldırmış, fiilen ortadan kaldırmış, sosyal ilişkileri, sosyal işleri, sosyal hizmet gibi, sosyal hakları ve sosyal devlet anlayışını ticari unsurlara terk etmiş bir iktidarla karşı karşıyayız. Buna “hayır” demeliyiz ve birinci olarak bu görüşmeyi şimdiden el birliğiyle kapatmalıyız, bu teklifi görüşmemeliyiz. Birinci olarak bunu söylemek istiyorum.

İkinci olarak konuştuğumuz yasa teklifi bir kere içindeki dil olarak son derece iktidar dili, son derece ticari bir kafayla, ticari bir hedefle planlanmış, kurgulanmış ve tamamen ceza sistemine göre yani “Nasıl sorunları çözeriz, bunun için, sağlıktaki sorunları çözmek için hangi politikaları

geliştirmeliyiz?”in yerine “Nasıl ceza keseriz?”in üzerine kurgulanmış bir yasa teklifi. Oysa biliyoruz ki sağlıkta biraz önce güzellenen ve çok yol aldık diye Bakanın ifade ettiği tablo aşağıya indiğinde, sahaya indiğinde kadınlara, çocuklara, halkımıza değdiğimizde hiç de böyle işlemiyor.

Hatırlarsınız, Dilek diye bir üniversite öğrencisi vardı ve bu üniversite öğrencisi kanser tedavisi görüyordu ve kanser tedavisi gördüğü esnada ilaçlarını parayla dahi satın alamıyordu. Bunun için Bakana ulaşmaya çalıştığı zaman dilenci muamelesi görmüştü. Şimdi biz bu tabloyu, bu anekdotu... Şimdi rahmetli oldu, kendisi yaşamıyor fakat asla Dilek’i unutulabilir miyiz? Dilek’in bize bıraktığı iz bu mu olmalı? Yani buradaki bu yasa teklifindeki tablo mu olmalı yoksa biz gerçekten bu süreci, Dilek’i böyle dilenciymiş gibi bir konuma iten iktidarın o ilişkisini sorgulayan ve Dilek’lerin sorununu çözen pozisyonunda mı olmalıyız?

Bu yasa teklifiyle biz aslında sağlığı daha da paralılaştıran daha da merkezileştiren, daha da büyük kent hastanelerinde, hani ancak patenlerle bir yerden bir yere gidilebilecek konumdaki, neye göre hazırlandığı, kimin için, ne için hazırlandığı çok da manidar olan, tamamen bir binalaşma, betonlaşma ve sağlığın, sağlık turizminin ve sağlık hizmetlerinin ticaretleştirilmesine yönelik kent hastanelerinin; onların bize vereceklerine bir bakın.

Değerli arkadaşlar, biz burada bu yasa teklifini Dilek’lerin yaşamını değiştirmek için düzenlemek istiyorsak ya da Van’da çocuğunu sırtına alarak karda çocuğunun cansız bedenini sırtında taşıyan babayı hatırlayarak değerlendirebilmeliyiz. O yüzden biz bu yasa teklifini ancak ve ancak halkla birlikte konuşarak çıkartabiliriz. Ancak ve ancak Türk Tabipler Birliğiyle, Sağlık Emekçileri sendikalarıyla, Dış Hekimleri Birliğiyle, Türk Eczacıları Birliğiyle ve bütün sendika ve demokratik kitle örgütleriyle, halklarımızla birlikte konuşarak, sorunları gerçek yerinde tespit ederek ve gerçekten çözüm aramak için ele alabiliriz.

O yüzden de ben de önergeye katılıyorum. Biz bunu burada bu teklifi görüşmekten el birliğiyle vazgeçelim diyorum. Eğer bu konuda ortaklaşamıyorsak o zaman hiç değilse bizler bu kadar çok insanın canını yakacak, hayatını karartacak, trajik tablolara meydan verecek, sebebiyet verecek ve sağlıkta ticarileşmeyi artıracak, daha da hızlandıracak olan, hatta hiçbir sorunu da çözmeyecek olan bu yasa teklifini bir alt komisyona devredelim arkadaşlarımızın verdiği önergede olduğu gibi. Orada bütün boyutlarıyla, hem OHAL süreciyle hem kanun hükmünde kararnamelerin hukuksuzluklarıyla hem demokrasi açısından hem sağlığın nasıl demokratikleştirilebileceği açısından ve sorunların nasıl çözülebileceği açısından alt komisyonda bu konuyu değerlendirelim ve sorunlara el birliğiyle çözüm arayalım. Bu komisyonun rolü ancak bu şekilde gerçekleşebilir.

Başkana son olarak şunu söylemek istiyorum: Bu Komisyonun sağlıklı çalışması ve ilgili demokratik kitle örgütleri, sivil toplum örgütleriyle birlikte kaliteli bir çalışma yaparak sağlık sorunlarını değerlendirmesi konusunda kendisinin de çaba sarf etmesi, demokratik bir işleyişi bu Komisyonun içerisinde de başlatması önemlidir diye düşünüyorum.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Buyurun.

NESLİHAN HANCIOĞLU (Samsun) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; tüm sağlık camiasının gözü bugün bu Komisyonunda. Büyük beklentiler vardı ancak metin incelendiğinde sağlıklarını büyük endişeler kapladı. Umarız bu çalışmamızda haksızlık yaratacak hususlar enine boyuna tartışılabilir ve ayıklanabilir.

Sağlıkta şiddeti önleyeceği iddia edilen madde yetersizdir. Yaptırımlar daha da artırılmalıdır. Bu sebeple de alt komisyonların kurulmasını, farklı görüşlerin de alınmasını önemsiyorum, talep ediyorum.

Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Sayın Başkanım, sayın üyeler, Sayın Bakan, değerli katılımcılar; hepimizi saygıyla selamlıyorum.

Bu kanun apar topar yapılmış bir kanun gibi durmaktadır, yapımcıları arasında genel cerrah var, sağlık yöneticisi var, eczacılar var ama tüp bebekle ilgili kararlar da var. Bunlara nasıl karar verildiği anlaşılıyor, zaten maddeler incelendiği zaman da buradaki farklılıklar, çarpıklıklar ortaya çıkıyor. Burada en büyük problem soruşturma geçiren hekimlerin muayenehane dışında çalışmamaları ve onlara başka şekilde hayat hakkı tanınmaması. Böylece yalnız bu hekimler değil, hekimlerin aileleri, çocukları, sülaleleri, her ne kadar suçun şahsiliği varsa da hepsi de bu işin içerisine katılmış oluyor. Bu büyük bir haksızlıktır. Bir şekilde soruşturma geçirmiş olabilir ve bunun sonucunda eğer insana bakmaksa muayenehanesinde de insana bakacak, resmî kurumda da insana bakacak ama insanlar niye böyle cezalandırılır? Bir insan onca emek verip, ailesi onca emek verip uğraşıp ve yetiştirdikten sonra hayata tutunamamalarının istediklerini yapamamalarının anlaşılır bir yanı yok. Bu büyük bir haksızlıktır, bunun düzeltilmesi lazım.

Biraz önce arkadaşımın da söylediği gibi, burada esasen hekimlerin hastalara iyi hizmet vermesinin yolu, sağlık zincirinin çalışması lazım. Sağlık zincirini, AK PARTİ iktidarı 2002’den sonra bunu tamamen ortadan kaldırmıştır. Aşırı derecede ikinci ve üçüncü basamağa yığılma olmuştur ve oradaki hastalar ile sağlık personeli arasında büyük çekişmeler vardır. Bu sevk zincirinin yeniden gözden geçirilmesi ve yoluna konulması lazım.

Sağlıkta şiddet o hâle geldi ki git muayene ol, ondan sonra da oradaki doktora, hemşireye iki tane tokat at, gel şeklinde oldu. Bu Hükümet on beş yıldır bu konuyla ilgili hiçbir değişiklik yapmadı. Yapılan şey sadece sözlü ve şeklidir. Buyurun, cezaları artırın, buyurun, daha büyük tedbirler alın. Onları almak yerine işte savcı hastaneye gitsin, orada ifadesini alsın, karakola gitsin, orada ifadesini alsın, adliyeye gitsin, orada ifadesini alsın. Bu neyi değiştirecek? Bu yine hekimlere ve diğer sağlık personeline uygulanan şiddeti azaltmayacaktır ve yine devam edecektir. Böyle yapılmakla da Hükümet tarafından -şu çok acıdır- bu şiddet olayları desteklenmektedir, taltif görmektedir.

Bunun yanında müspet tıptan uzaklaşmıştır, alternatif tıba ağırlık verilmiştir. Hacamat ve sülük tedavisi gibi tedaviler yüzünden çocuklarımız aşılanamamaktadır ve bunlar vatandaşa anlatılamamaktadır. Bu da bu Hükümetin sağlık konusunda yaptığı büyük başarılar arasında sayılabilir.

Meslek örgütlerinin engellenmeye çalışılmasının anlaşılır bir yanı yoktur. Sağlıklı demokrasilerde meslek örgütlerinin desteklenmesi ve kuvvetlenmesi lazım ama bir meslek mensubu, bir meslek örgütü mensubu mesleğini icra edecekse kesinlikle meslek örgütünden izin alarak bunu yapması lazım. Bunun kaldırılması meslek örgütünün etkisizleştirilmesidir, yok sayılmasıdır.

Burada yazılanlardan ben şunu anladım: Sanki tüp bebek merkezi kapanıp da yeniden açılacak gibi bir hava verilmiş, onu da Sayın Bakan Yardımcısı açıklarsa çok memnun oluruz.

Bir diğer konu işte 2002’de Sağlıkta Dönüşüm’le başlatılan ve o zaman işte Sosyal Sigortalar Kurumu ilaç fabrikaları vardı, eczaneleri vardı, oradan vatandaşa ilaç verilir ve bu, devleti önemli bir külfetten koruyordu. Bu, vatandaşa hoş görünmek için ortadan kaldırıldı. Ola ki tahminlere göre AK PARTİ’ye puanlarının 5 tanesinin sağlıktaki değişiklikten ileri geldiği ve oradan sağladığı söylenir ama

gelenen noktada Sağlık Bakanlığı yeniden ilaç fabrikası açma yoluna gitmektedir. Bazı ilaçları Sağlık Bakanlığı kendi imal edeceğini söylemektedir. Yanlıştan dönmek de iyi bir şeydir. Bu memnuniyet verici bir şeydir.

Tüm bu nedenlerden dolayı bu yasanın tekrar geri çekilmesi ya da en iyisi bir alt komisyona havale edilerek görüşülmesi memleketimiz için daha sağlıklı olacaktır, hastalar için daha yararlı olacaktır, sağlık personeli için daha yararlı olacaktır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Sayın Vekil, buyurun.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Teşekkür ediyorum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, oldukça önemli, biraz önce de arkadaşların ifade ettiği gibi, sadece yasa içeriğindeki bahsi geçen kişilerle sınırlanmayacak, eğer hizmet alacak kütleye beraber düşünüldüğü zaman milyonlarca insanı ilgilendiren bir yasa önerisi üzerinde konuşuyoruz. Bu yasa önerisi hakikaten konunun ilgili taraflarınca yeterince müşavere edilmeden bir anda Komisyona indirildi ve öyle görünüyor ki Komisyonda da apar topar görüşülüp geçirilmek isteniyor. Şimdi hepinizin bildiği bir laf vardır: “Yaptığımız bütün iş ve işlemler hak ve adalet üzerine olsun.” Ama aynı zamanda Anayasa’mızın 2’nci maddesi “Türkiye Cumhuriyeti devleti bir hukuk devletidir.” diyor. Şimdi, hukuk devleti isek hukuk normları içinde tarifi pek de mümkün olmayan, özellikle buradaki metinlere de geçmiş olan o irtibat ve iltisak mıydı...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – İltisak...

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Affedersiniz, iltisak.

MURAT EMİR (Ankara) – Hiç kimse bilmiyor zaten, merak etmeyin.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Evet.

Böyle ne olduğu belirsiz, yani hukuk normları içinde tarif etmeye kalktığımız zaman o illiyet bağına işaret eden belgenin olmadığı, bilginin olmadığı, tanıklığın olmadığı ve mahkeme kararlarının olmadığı durumlarla verilmiş sonuçlar var.

Şimdi, arkadaşlar, bazıları biz hekimler gibi yapmazlar, giderler ister hamallık yaparlar ister müteahhitlik yaparlar ister başka iş yaparlar, o kadar yıl boyunca başka şeyler biriktirirler, belki banka mevduatları olur ama biz altı yıl boyunca en meşakkatli mesleği icra etmek için kendimizi hazırlarız. Tek bir amacımız vardır, okulu bitirip okulu bitirdikten sonra oldukça itibarlı olan, kendimiz açısından da itibarlı, kamuoyu önünde de itibarlı olan bir mesleğin icrasına hazırlarız kendimizi. Yani biriktirdiğimiz paramız, zenginliğimiz, bütün değerimiz, onurumuz mesleğimizdir.

Şimdi, eğer bu parti veya bu kararı getirenler deseydiler ki “Ya bunlarla bu iltisaklı olan, irtibatlı olanların bütün banka hesaplarına el konulacaktır.” ben Türkiye’nin hâlini görürdüm. Parasına hekimin onurundan daha fazla değer verirse eğer bu ülke insanları yarın çok büyük şeylerle karşı karşıya geliriz. Bakın, bu insanların sadece mesleklerini icra etme kapasitelerini ellerinden almıyorsunuz, onurlarına, itibarlarına ve onlardan hizmet alacak insanlarla beraber düşündüğünüz zaman birçok insanın belki başka zararlarına yol açılıyor. Bu da yetmiyor. Bu insanları binlerle ifade ediyoruz, 2.400 civarında benim de birçoğunu tek tek tanıdığım Diyarbakır’dan çocuklar var, yeni mezun olmuşlar, Hacettepe Tıbbi bitirmiş, 75 puan almış TUS sınavında, kardiyoloji bölümünü kazanmış ve başlatılmıyor arkadaşlar. Şimdi, oturup düşünmek zorundayız, böyle yara açacak işlerden kaçınmak zorundayız.

Dolayısıyla, şimdi bir de bu aileleri düşünün. Benim çok doçent ve profesör arkadaşım var. Benim Hacettepeden kendi devre arkadaşlarımdan uzaklaştırılmış olanlar var üniversiteden. Şimdi, bütün bu insanların birçoğu sizce psikolojik sorunlar yaşamıyorlar mı? Bunların içinde boşananlar olduğu zaman, bunların içinde intihar vakaları gördüğümüz zaman hiç mi suçumuz yok diyeceğiz; yani bize ne, onlar da biraz kendilerini toparlasalardı mı diyeceğiz, ne diyeceğiz veya bu saatten sonra git duvar boyacılığı yap mı diyeceğiz onlara veya çok iyi doktorsan git muayenehaneni aç, orada sadece zengin olan gelsin, versin 700'lira, bin lira, o senden nasıl olsa hizmet alır, sen çok iyi doktorsun nasıl olsa. Yani bizim önümüze sistem çoğu zaman bunu koydu. Bu çoğu arkadaşlarımız da orada bahsi geçenler kamudan ihraç edilmiş olanlar. Ben 30'uncu senemde zaten emekli olmuşum, beni ihraç etme şansları yoktu, orada olsaydım zaten ihraç etmişlerdi.

Şimdi, bu noktadan baktığımız zaman ortada garip bir şey var: İhraç edildikleri yetmiyor, onun yaraları yetmiyor gibi âdeta ikinci bir ceza sistemi getiriliyor. Hani hukukta derler ya aynı suçtan ötürü iki kere ceza olmaz. Bu kamburun üzerine satır oldu arkadaşlar. Yani oturup bunun ciddi anlamda üzerinde tekrar tekrar düşünüp bir an önce... Yani bunu ilga kabul etmek gerekiyor, bunun buraya gelmediğini çünkü biz yasama organının üyeleri yasama işini yaparken, yasa çıkartırken çıkardığımız yasaların da hakkaniyete uygun olması gerekiyor, yasa düzeneğine ve hukuk rejimine uygun olması gerekiyor. "Anayasa'nın 2'nci, 13'üncü, 17'nci, 48'inci, 49'uncu -hukukçuların yorumu, ben hani 2'yi biliyorum da gerisini bilmiyorum- maddelerine aykırı." diyorlar. Şimdi böyle bir durumda "Hekime karşı, sağlıkta şiddete karşı yasa getiriyoruz." deyip sağ gösterip sol vurma durumuyla karşı karşıyayız çünkü işin mealinde ve içeriğinde öyle bir durum yok.

Bir başka yönüyle, hekim meslek örgütündeki özellikle o nitelikli ve hekim meslek değerlerine sahip çıkan duruşu budamak için... Hani "Savaş halk sağlığı sorunudur." Demişlerdi, unutmuyor. Unutmadığı için de -biz Kürtler "heyf" deriz, sizler sanırım "öç" diyorsunuz- heyfni alacak, öcünü alacak âdeta.

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Biz Kürt değiliz de biz de "heyf" diyoruz.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Olabilir, Kürtçesi de öyledir. Hani öyle demek şeyi de... Eğer Türkçeye de geçmişse...

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – O yerel bir söyleyiş.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Ben burada dil üzerine tartışmıyorum, senin de niyetin öyle olmamalı.

Dolayısıyla...

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Yani siz başka başka yere çekiyorsunuz.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Hiçbir yere çekmedim arkadaş ya, akıllı olun, bu işi tartışmıyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Akılla ne alakası var?

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Biz akıllıyız zaten, defalarca ispatladık.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Dolayısıyla burada âdeta hekim meslek örgütünü de, bu konudaki çalışanların, sağlık emekçilerinin örgütlerini hedef alan bir tutum var. O yüzden bunun bir an önce, hakikaten burada sağduyunun, kolektif aklın hâkim olarak ilga edilmesi gerektiğini söylüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben de teşekkür ediyorum.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Alt komisyon kurulmasını kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir arkadaşlar.

Teşekkür ediyorum.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Edilmiş midir, edilmemiş midir?

BAŞKAN – Edilmemiştir arkadaşlar.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – “Edilmiştir.” dediniz.

BAŞKAN – Hayır, “Edilmemiştir.” dedim.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Saydınız mı Başkan?

BAŞKAN – Saymaya gerek var mıydı? İsterseniz sayalım.

Teklifin alt komisyona gitmesini kabul edenler... 9 kişi. İstemeyenler... 12 kişi... Teklifin alt komisyona gitmesi kabul edilmemiştir.

Teşekkür ediyorum.

Şimdi, arkadaşlar, Komisyon üyesi olmayan bir arkadaşımız var, ona söz veriyorum. Ondan sonra da geneli üzerinde konuşacağız.

Buyurun Sayın Vekilim.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi(2/1186) (Devam)

GAMZE TAŞCIER (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Aslında önce tebrik etmek istiyorum bu teklifi bize getirenleri çünkü her seferinde bizi şaşırtmayı çok iyi beceriyorlar. İlk başta, sağlıkta şiddet, ilaç ve eczacılık uygulamalarıyla ilgili bir kanun teklifi diye duyduğumda umutlanmışım açıkçası ancak tek tek incelediğimde maalesef her zamanki gibi büyük bir hayal kırıklığına uğradım. Çünkü sağlıkta şiddetin önlenmesinden ilaç ve eczacılık uygulamalarının iyiye gitmesi anlamında tek bir olumlu madde bile bulamadım.

Mesela, tasarının 24'üncü maddesi; aslında sağlıkta şiddetle ilgili bildiğimiz yöntemlerin dışında hiçbir şey söylenmemiş. Farklı olarak şiddete uğrayan kişinin olduğu yere kolluk güçleri gelecek ve savcılığa suçu işleyen kişiyi götürecekler. Peki, elinizi vicdanınıza koyun, bu maddenin sağlıkta şiddetin durdurulmasıyla ne alakası var? Bakın, Türkiye’de devlet hastanelerinde 62 bin, 1.500 de acil tıp uzmanı görev yapıyor. Bu verilere göre, devlet hastanelerinde görev yapan doktor başına yaklaşık 1.300 kişi düşüyor. Şiddet vakalarının en sık görüldüğü acil servislerde de acil tıp uzmanı başına 54 bin hasta düşüyor.

Peki, bu söylediklerimiz neyin göstergesi? Daha önce de “Birçok hatası var.” dediğimiz Sağlıkta Dönüşüm sisteminden kaynaklanan sorunların sağlık çalışanlarına ödetilmesi gerekiyor.

Özetle şunu söyleyeyim: Siz her doktorun başına bir polis de dikseniz, her nöbetçi eczanenin başına bir bekçi de koysanız bu anlayışla sağlıkta şiddeti engelleyemezsiniz çünkü soruna bütüncül ve sistemli bakmak zorundasınız.

Siz “Sağlıkta şiddeti önleyeceğim.” diye yola çıktınız ama tasarının 10’uncu maddesinde bakıyoruz ki bu maddedeki değişikliklerle, tam tersi, şiddeti körüklüyorsunuz. Nasıl? Örneğin, reçetesiz satılan her ilacın kutu başına 2 bin lira cezayı öngörerek. Bugün İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanımız da burada, kendisinin 2016 yılında reçetesiz ilaç skalasının genişletilmesiyle ilgili bir önerisi vardı.

Şu an piyasada olan ilaçların neredeyse yüzde 15'i sadece reçetesiz olarak satılıyor. O zaman siz açıklamanızda, akademisyenlerle, konunun uzmanlarıyla bu aralığın genişletilmesi yönünde bir öneride bulunmuşunuz ama buna neden ihtiyaç duyuldu? Çünkü tek bir ağrı kesici almak için bir vatandaşın doktora gidip oraya işgal etmesinin bir anlamı olmadığını düşünüyoruz. Siz bunun yanında eczacının bir yetkinliğinin olduğunu unutursanız, ilaç önerme konusunda son derece dikkatli bir şekilde bu yetkinliğini kullanmasının önüne geçerseniz bu sorunun çözümüne engel olmuş olursunuz.

Yine, vatandaşın ilaç yazdırmak için hastaneye her gittiğinde 10 çeşit farklı fark ödemesinin de önüne geçmediğiniz sürece hasta ile eczacıyı ya da sağlık çalışanını karşı karşıya getirip aslında şiddeti önleyeyim derken şiddeti de körüklemiş olursunuz.

Bir diğer önemli madde 5'inci madde, terör örgütleriyle ilgili. Şimdi, "Güvenlik soruşturmasından geçemeyen hekimler için uygulanacak." deniyor. Fakat burada sorun şu: Ülkemizde adalet mekanizmasıyla ilgili zaten ciddi sorunlar var. İnsanlar iş yerlerinde arkadaşının tek bir ifadeyle ihbar ediliyor ve işlerinden oluyor. Hatta ve hatta bunların çoğu güvenlik soruşturmasından geçmesine rağmen, hâlâ işlerine iade edilemeyen bir sürü çalışan hekimimiz mevcut. Özetle, ülkemizde yargıya, adalete olan güven bu kadar azalmışken yıllarca eğitim almış, emek vermiş hekimlerimizin görevlerini yapmasına engel olunması onları açlığa mahkûm etmek demektir. Yoksa zaten bizim yasalarımızda somut delillerle terör örgütü üyesiyle bir ilişkisi olduğu tespit edilenlerle ilgili gerekli cezai uygulamalar mevcut. Varsa böyle bir bağ, gereğini yerine getirirsiniz.

Ve yine, eczacıların önemli sorunlarından bir tanesi -12 ve 13'üncü madde- yardımcı eczacılıkla ilgili. Tabii, aslında bütün bu sorunların sebebi biraz da iktidarınızın genel olarak "Ben yaptım, oldu." mantığıyla bu süreci işletiyor olması. Daha önce yine sizin teklifinizle getirdiğiniz yardımcı eczacılığı henüz bir uygulama kılavuzu çıkmadan, hayata geçmeden sizler yine kaldırmayı planlıyorsunuz. Peki, sorun sadece yardımcı eczacılığı kaldırmakla bitecek mi? Keşke bitsen. Hâlbuki gençlerimize yer bulduk diyelim, siz bu sorunu hallettiniz; istihdam problemini nasıl halledeceğiz? Yardımcı eczacılık zorunluluğu olmayan gençler bu sefer de aynı yasanın nüfus sınırlamasına takılacak. Yani yarın yasanın bu bölümüyle de ilgili baskı geldiğinde onu da kaldıracak mısınız, merak etmiyor değilim.

Yani özetle şunu söyleyeyim: Yine diyoruz ya hep, bütüncül ve sistemli bir çözüm, siz bu kadar eczacılık fakültesinin açılmasına öngörüsüz bir şekilde, sadece politik anlamda yaklaşarak izin verdiğiniz sürece bu meslektaşlarımızın sorununu, yardımcı eczacılığı, kendi koyduğunuz uygulamayı kaldırarak ortadan kaldıramazsınız. Kaldı ki bu açtığımız eczacılık fakültelerinde hâlâ eczacılık eğitimi almadan ders veren öğretim görevlilerinin, öğretim üyelerinin olduğunun da altını özellikle çizmek istiyorum.

Az önce alt komisyon önerisinin de -keşke- geçmiş olmasını umut ederdim çünkü temel sorun, sizlerin bir yasa yaparken konunun uzmanlarını hiçbir şekilde -sivil toplum örgütlerinin, meslek örgütlerinin, derneklerin- görüşünü almadan hareket ediyor olmanız. Sonra da ne yapıyorsunuz? Bugün koyduğunuz maddeyi yarın başarısız olduğu için yine sizler kaldırılıyorsunuz. Bunun sonucunda hiçbiriniz mağdur olmuyorsunuz tabii, bunun sonucunda aslında geleceğe umutla bakan gencecik arkadaşlarımızın hayalleriyle oynuyorsunuz.

Ben bu anlamda da tekrar bu teklifi getirenlerin yarattığı hayal kırıklığını vurgulamak istiyorum ve teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Teklifin geneliyle ilgili söz almak isteyen bir arkadaş daha var, ona da söz veriyorum.

Buyurun.

ERKAN AYDIN (Bursa) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli üyeler; öncelikle, böyle bir yasa tasarısının buraya, Komisyona gelmeden sadece bir gün önce, 30 Ekim tarihinde kamuoyuna, Komisyon üyelerine ve biz milletvekillerine ulaşması doğal olarak bunun nerede, ne zaman hazırlanıp da kamuoyunun gündeminde... İlgili meslek odalarıyla, tabip odalarıyla, eczacı odalarıyla, diğer kuruluşlarla paylaşılmadan getirilmesi aslında daha önceden de alışık olduğumuz bir uygulamanın tekrarı olarak karşımıza çıktı.

Şimdi, burada bir yasa çıkıyor, buradaki Komisyondan sonra Genel Kurula gidiyor, oylanıyor. İktidar çoğunluğuna güvenerek bunları geçiriyor ama o meslek örgütlerine, sorulmayan meslek mensuplarına bunların hepsine uyması zorunluluğu getiriliyor. Yani burada aslında asıl muhataplarının görüşleri alınarak yapılması gereken yasaların sadece bakanlıklarda uzmanlar, bürokratlar tarafından hazırlanarak getirilmesi de daha sonra uygulamada sıkıntıları meydana çıkarıyor.

Baktığımız zaman, maddelerin, aslında 2012’de -ki o zaman Sayın Domaç da buradaydı, TEB Başkanlığı yapmıştı- dört partinin mutabakatıyla geçen eczacılıkla ilgili maddelerin bir tanesi daha uygulamaya geçmeden- bir yönetmelik yayınlanmadığı için- bugün yürürlükten kaldırılması gündeme geliyor. O gün bakıldığında neden mutabakat sağlanmıştı? Çünkü eczacı için, yeni mezun için istihdam açısından faydaları görülmüştü.

Evet, bugün bir mali külfet getirmekte midir? Getirmektedir ama bunun çözümü yardımcı eczacılığı bu yasa tasarısından çıkarmak değil, külfetleri paylaşmak olabilir. Biz diyoruz ki Türk Eczacıları Birliği bunun sigortasının bir kısmını paylaşabilir. İŞKUR üzerinden bunların bir kısmı birçok sektörde teşviklerin uygulandığı gibi yapılabilir. Yeter ki buna çözüm bazında bakmak lazım çünkü bir kere o yasa delindiğinde, maddeler çıkartıldığında, gayet iyi biliyoruz ki daha sonra eczacıların aleyhinde olacak maddeler de gelecektir diye düşünüyoruz.

Gene, burada, özellikle çok fazla sıkıntıya sokacak olan, reçetesiz ilaçların satılmasında her bir ilaç için 2 bin TL gibi bir cezanın öngörülmesi. Şimdi, hepimiz biliyoruz, sağlıkçımız; siz doktor, hekimler ve vatandaşlar var. Bir ateş düşürücü şurup için, bir ağrı kesici “parasetamol” için nöbetçi eczaneye gittiğinizde 3 liralık bir ilaç için “Reçetesiz veremeyiz.” denmesi ve 3 lira için 2 bin lira gibi bir cezanın öngörülmesi... E, bunu 10 sefer yaptığında -ki artık bunu tespit etmek çok kolay İTS sistemiyle- sadece bir günde bir eczane 20 bin lira ceza yediğinde hiçbir eczanenin bir ay sonra ayakta kalma şansı olmaz. 25 bin eczane var Türkiye’de ve buradaki eczanelerin hepsini âdeta -elinizde Demokles’in kılıcı gibi tehdit eder gibi bu madde getiriliyor.

Ha, biz ne düşünüyoruz? Burada ölümü gösterip sıtmaya razı etme gibi bir arka planın olduğunu -daha önceki iktidarın getirdiği yasa tekliflerinin birazcık içini değiştirmiş- düşünüyoruz. Nasıl bir şey? “Biz bunu getirelim. Siz reçetesiz satın ama uzlaşalım, bunları OTC kapsamına alalım.” Ne demek OTC? Reçetesiz de satılabilen ama aynı zamanda dışarıda, marketlerde, zincir mağazalarda satılabilen ürünlere dönüştürelim. Ee? Zaten hazır bekleyen emperyalizmin... Türkiye’ye yıllık cirosu 120-130 milyar dolar olan zincirlerin girmeme sebeplerinin başında gelen OTC ürünlerini satmamak, bu yolla aşılacak mı isteniyor? Ki daha önce bu defalarca denendi ve hep biz eczacı kamuoyu olarak sokaklara da döküldük, hakkımız da aradık, gene de hakkımızı ararız. Ki bunun da halk sağlığı açısından vatandaş da iktidara da hiçbir faydası da olmaz reel baktığımız zaman. Bunun uygulanabilir tarafı olmadığı da çok açık. Ama “Biz böyle gösterelim, daha sonra bir şekilde uzlaşırız.” mantığını getirmenin, emin olun ki hiçbir kimseye de faydası olmaz.

Tek tek maddelerin hepsine girmek istemiyorum çünkü 44 tane madde var. Kısaca bir giriş yapalım dedik. Ama burada... Gerçi alt komisyon kurulması reddedildi ama bunun sağlıklı bir şekilde yapılması... Sizin de bunu bu kadar hızlı bir şekilde, hiçbir şekilde meslek odalarını çağırmadan getirmenizin,

önümüzdeki seçimleri de düşündüğümüzde aslında siyasi olarak da sizin de aleyhinize olacağını, özellikle “sağlıkta şiddet” diye bilinen bu yasa tasarısının da “Dağ fare doğurdu.” diyebileceğimiz, hiç de gerçeği yansıtmayan birtakım düzenlemelerle çözülemeyeceğini... Aynı şekilde, soruşturma geçiren hekimlerin hiçbir SGK anlaşması olmayan hastane ya da kuruluşlarda çalışması demek, âdeta çalışmaması demek. “Çalışma, aç kal ya da başka meslekler yap.” demek anlamına geliyor.

O yüzden bu yasa tasarısının daha geneli görülürken geri çekilmesini, her meslek için; doktor, diş hekimi, eczacı, diğer... Ki her şey var 44 maddenin içerisinde, gene bir torba mantığıyla her şey atılmış çorbanın içerisine, karıştırılmış. Bunların daha detaylı ve yapılacaksa da herkesin çıkarına, halkı da düşünerek yapılması ve 2012 yılında olduğu gibi 4 partinin, 5 partinin mutabakatıyla buradan geçmesi, hepimiz için, halkımız için, vatandaşlarımız için daha hayırlı olur diyorum.

Tekrar görüşmelerin de hayırlı olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun Sayın Arık.

ÇETİN ARIK (Kayseri) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakan Yardımcım, değerli Komisyon üyeleri, değerli milletvekilleri, değerli bürokratlar; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Evet, gene bir torba yasayla beraberiz. Öncelikle Sayın Güven, görevinizde başarılar diliyorum. Sizi öğrencilik hayatımdan beri tanıyan birisi olarak titizliğinizi ve çalışkanlığınızı biliyorum. Umarım ki bu Sağlık Bakanlığı için de bir şans olur. Görevinizde başarılar.

Yine, AKP'nin hazırladığı bir torba yasayla birlikteyiz. Tabii ki buna da şükür diyoruz. Ben geçen dönem de yine bu Komisyonun üyesiydim ama Sayın Demircan dönemi de dâhil olmak üzere sağlıkla ilgili bir kez olsun böyle oturup da bir konu tartışılmadı. Burada kamuoyuna sunuş şekline bakılınca da “Sağlıkta şiddet engellenecek, bu yasa tasarıları görüşülecek.” diye lanse edildi ama özüne baktığımız zaman da aslında işin hiç de öyle olmadığı, gerçeğinde, bu KHK'lerle atılmış sağlık çalışanlarının, doktorların özel hastanelerde ya da kamu kuruluşlarında çalışmasının önünün nasıl kesileceği gözüküyor.

Tabii, şunu anlayamıyorum: Hekimiz, doktoruz ve burada sağlık çalışanlarına bu kadar şiddet uygulanırken niçin bu kadar 44 tane maddenin içerisinde şiddetle ilgili bir tane madde yok. Aslında var; 24'üncü madde. Nedir o? Şiddet uygulandığı zaman gitmeyecek adliyeye ya da mahkemeye, şiddetin uygulandığı yerde ifadeler alınacak. Bununla nasıl engellemeyi düşünüyorsunuz sağlıkta uygulanan şiddeti, ben gerçekten anlayabilmiş değilim. Sizler bizi bu konuda aydınlatırsanız sevinirim.

Bakınız değerli milletvekilleri, 2017 yılı sonu itibarıyla on beş senede sağlık çalışanlarına yönelik şiddet olaylarında yüzde 168 artış yaşandığı gözüküyor. Elimizdeki bir başka veri ise 2013 yılı, 2017 yılları arasında her saat başı bir sağlık çalışanının şiddete maruz kaldığı gözüküyor. Yine, Nisan 2018 tarihine kadar son altı yılda sağlık çalışanlarına yönelik 68.375 şiddet vakasının geçtiği belirtiliyor. Niçin sağlık çalışanlarına, hekimlerine bu kadar çok şiddet uygulanıyor? Bunun üzerinde aslında kafa yormamız lazım ve bunu düşünmemiz lazım. Tabii, iktidar partisi Sağlıkta Dönüşüm Projesi'yle beklentileri çok yükseltti. Ne dedi iktidar partisi? Dedi ki: “Alacaksınız elinize kimliği, gideceksiniz bir özel hastaneye; istediğiniz hekime, istediğiniz saatte, para ödmeden muayenenizi olabileceksiniz.” Hayal sattı bir yerde ama gelin görün ki vatandaş hastaneye geldiğinde işin özü hiç de böyle değildi. Önce yüzde 30 katkı payı, daha sonra bu oranlar artırılarak şimdi yüzde 200 oranında katkı payı

almıyor. Yani bir yerde “Hekimler, sağlık çalışanları, bunlar muayenehanelerinde para alıyorlar. Biz bunu engelleyeceğiz.” denilerek gelinen noktada, artık neredeyse bıçak parası devlet eliyle yasal hâle getirilmiş durumda.

Şiddetin bir diğer nedeni, kışkırtılmış bir sağlık hizmeti yani nedir bu? Performans sistemi. Ne diyor iktidar partisi: “Ne kadar hasta bakarsanız, kaç hasta bakarsanız siz o kadar çok puan alacaksınız ve puan karşılığında da paranızı alacaksınız.” Yani aslolan nitelikler burada ve bu anlayış hekimler arasındaki barışı da bozdu. Yani biz hekimler bir hasta ameliyat edilecekken öncelikle oturur, tartışır, konuşur “Bunu ameliyat edelim mi, etmeyelim mi?” derken şimdi “Bu hekim niçin bu puanı aldı? Ben niye bu kadar puan almadım?” gibi kısır çekişmelerin içerisinde.

Yine, bir başka nedeni sağlıkta uygulanan şiddetin, aslında toplumun daha büyük kesimini yanına alma adına siyasilerin kullandığı dil. Yani bir yerde hekimler, sağlık çalışanları hedef tahtası hâline getirildi. Yani siz hiç gördünüz mü bir uçak rötar yaptı diye şiddete uğrayan pilotu ya da siz hiç gördünüz mü bir türlü mahkemesi bitmeyen birisi tarafından “Niçin benim mahkemem bitirilmiyor?” diye dövülen bir hâkimi ya da bir bankaya gittiğinizde tam size sıra gelmiş, banka memuru “Mesai saatimiz bitti. Bir buçukta gelin.” dediğinde şiddete uğrayan bir banka görevlisini? Tabii ki kimse şiddete uğramasın ama burada bilerek ve isteyerek iktidar partisi, iktidar partisinin mensupları sağlık çalışanlarını toplumun daha büyük kesimini kendi yanlarına çekme adına hedef tahtası getirdi.

Bakınız, ne denildi hekimler için? “Doktor efendi dönemi bitti.” “Doktor efendi ‘money’ peşinde.” “Ben bu doktora iğne bile yaptırmam.” gibi söylemler gerçekten, evinde oturan vatandaşı “Gideyim, şu doktoru bir döveyim de rahatlayalım.” safhasına getirdi.

İşte bugün burada gerçekten dağ fare doğurmuş. Yani burada şiddetle ilgili hiçbir şey yok, hiçbir tasarısı yok, sadece ve sadece özelde çalışan hekimlerin önünü kesme adına yapılan bir düzenleme.

Biz yine de böylesi bir komisyonda, Sağlık Komisyonunda da torba yasa da olsa bu maddelerin görüşülmesindeki fikirlerimizi de belirteceğiz.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Vekilim, arta kalanı kısa sürede bitiriyorsunuz, doğru mudur?

MURAT EMİR (Ankara) – Evet Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Sayın Bakan Yardımcım, eski Bakanım, değerli arkadaşlar; tabii, uzun bir konuşma yapma ihtiyacı içerisinde değilim. Sizin zamanla ilgili talebinizi de anlayışla karşılıyorum. Ama sizin de...

BAŞKAN – Yok, diğer arkadaşlara daha fazla söz kalsın diye.

MURAT EMİR (Ankara) – Yok, kalmasın. İzninizle şöyle devam edeyim: Ben ilk konuşmamın ilk bölümünde de ifade etmiştim, biz dört saat sizi burada bekledik. Dolayısıyla biz burada aslında hâlâ alacaklı durumundayız.

Bir diğer üzerinde durmak istediğim nokta da belki de bu salondaki tek Anayasa Komisyonu üyesi ben varım. Dolayısıyla bu teklifin Anayasa’ya aykırılığını, hukuka aykırılığını, hukuk devletine aykırılığını izin verirsiniz anlatayım.

Tabii, ben burada süre sözü vermiyorum, uzun konuşma arzusu içerisinde değilim ama tekrar etmeme sözü veririm, hiçbir söylediğimi tekrar etmeme sözü veririm.

Şimdi, olağanüstü hâl, olağanüstü hâlden kaynaklanan kanun hükmünde kararname çıkartma yetkisi ve o kanun hükmünde kararnamelere dayanarak da Türkiye’de hukuk devletini hiçe sayan, Meclisin yasama yetkisini gasbeden bir anlayışla kafasına göre kanun yapan ve sırasında da 150 bin kişinin ihracını kanun hükmünde kararnameyle belirleyen ve bunu da güvenlik soruşturmasına dayandıran bir siyasi iktidarın şu anda getirdiği teklifi konuşuyoruz.

Şimdi, değerli arkadaşlar, burada, izin verirsiniz hukuki çerçeveyi kısaca çizmek isterim.

Bir defa, bizim 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’muzda güvenlik soruşturmasının kimlere yapılacağı bellidir. Güvenlik soruşturması ihtiyacını genişletmek ve bu güvenlik soruşturması adı altında sübjektif, kişisel, hatta fişlemeye tabi, fişleme amaçlı ve insanların sizin beğenmediğiniz, sizin hoşunuza gitmeyen şeyleri söyleyen ve yapan insanların ihraç edilmesine dönük olarak 676 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye bir ek yapıldı -74’üncü maddesine- ve “Güvenlik soruşturması ve/veya arşiv araştırması yapılmış olmak.” devlet memurluğuna atanmakta şarttır, dendi. Kaynağı ne? Kararname. Kararname bugün ne? Hukuksuz. Dolayısıyla bu ek aslında hukuksuz.

Peki, güvenlik soruşturması nedir diye baktığımız zaman, değerli arkadaşlar -önemli burası- anımsarsınız, 1402 sayılı Kanun, 12 Eylül’den kalan kanun, hatta 1402’likler vardır meşhur, biliyorsunuz... Şimdi, 1402 sayılı Kanun’da yapılan bir değişiklik... Kanunun tam adını söylüyorum: 4045 sayılı Güvenlik Soruşturması, Bazı Nedenlerle Görevlerine Son Verilen Kamu Personeli İle Kamu Görevine Alınmayanların Haklarının Geri Verilmesine ve 1402 Numaralı Sıkıyönetim Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun’un 1’inci maddesinde değiştirilmiş, güvenlik soruşturmasını burada anlatıyor. Nedir güvenlik soruşturması? “Güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması, kamu kurum ve kuruluşlarında, yetkili olmayan kişilerin bilgi sahibi olmaları halinde devlet güvenliğinin, ulusal varlığın ve bütünlüğün, iç ve dış menfaatlerin zarar görebileceği veya tehlikeye düşebileceği bilgi ve belgelerin bulunduğu gizlilik dereceli birimler ile Genelkurmay Başkanlığı, Millî Savunma Bakanlığı, Jandarma Emniyet, Sahil Güvenlik ve istihbarat teşkilatlarında çalıştırılacak kamu personeli ve ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde çalışacak personel hakkında yapılır.” diyor.

Bakın, bu, 1402 sayılı Kanun’un bir parçası.

Şimdi, neymiş güvenlik soruşturması? Elbette bir devlet ordusunda, istihbaratında, kritik kurumlarında kimin çalışacağını olağan bir memurun daha üstünde, daha derinlikli, daha özel bir soruşturma yapma gayretine girebilir, bu, anlaşılabilir ancak bunu, bütün herkes yani memur olabilecek herkes için teşmil etmek asla düşünülemez. Dolayısıyla, aslına bakarsanız, bu yapılan işlem, içeriğe girmesiniz dahi, şöyle bir baktığınızda dahi, Anayasa’ya da aykırı, hukuk devletine de aykırı, adil yargılanma hakkına da aykırı, masumiyet karinesine de aykırı ve birçok açıdan da son derece sakıncalı.

Şimdi, burada tekrar bu maddeye dönersek -bu sorunu gördüğümüz maddeye dönersek- yine ifade etmiştim, iltisak meselesi, irtibat meselesi tartışılır, subjektiftir, nesnel ölçütleri yoktur, kimin yaptığı belli değildir, neye dayandırıldığı belli değildir, değerlendirilmesi belli değildir, o kişilerin, hukuk yollarıyla bu dertlerine çare bulmalarının önü fiilen tıkanmıştır, dolayısıyla bu, zaten kabul edilemez ama bir de üstüne üstlük bu tasarıyla getirilen, artık bu şekildeki hekimlerin ve dış hekimlerinin, sadece özel dışında çalıştırılmasının önünün kapatılmasıdır. Biraz önce bahsedildi, aslında bu, fiilen çalıştırmamaktır.

Sayın eski Bakanımız çok iyi bilir. Türkiye’de SGK ile anlaşma yapmayan birkaç tane büyük kurum kalmıştır. Bunlardan bir tanesinin sahibi de zaten FETÖ’cü olması dolayısıyla yargılanma durumundadır. Sağlık hizmetlerinin temel alıcısı, sosyal güvenlik kurumudur, devlettir. Dolayısıyla, devlete verilmeyen bir hizmetin Türkiye’de sağlık hizmeti olarak üretilmesi, verilmesi olanağı yoktur aslında, fiilen yoktur.

Şimdi, dolayısıyla biz burada bu hekimlere aslında çalışmama, mesleklerini icra edememe cezası vermiş oluyoruz. Bunun pratik sonucu budur. Zannediyorum bu yasayı, bu teklifi hazırlarken de bunun böyle olacağını muhtemelen tahmin ediyordunuz, öngörüydünüz.

Şimdi, bu, niye böyle yapılmış peki? Çünkü bu kişinin elindeki doktor diplomasını alamıyorsunuz. Türkiye kanunlarına göre üniversiteden mezun olmuş ve hasta bakma yeterliliğine, teşhis ve tedavi yeterliliğine sahip tıp fakültesi veya diş hekimliği fakültesi mezunu bu insanlar. Bu diplomasını alamadığınız sürece aslında bu yetkisini alamıyorsunuz. Ama bir şekliyle de bu kişileri aç ve açıkta bırakma ihtiyacı içerisindeyiz. Niye böyle bir derde girdiniz, bilemiyorum, bununla ilgili ancak tahminde bulunabilirim ama bunun aslında bizim hukuk sistemimizde olamayacağını anlatmaya gayret ediyorum. Ya açıkça gasbedersiniz bu kişilerin diplomasını ya da böyle kanun yoluyla, kanunun arkasından dolanarak, böylesine hukukun kaşını gözünü yararak bir düzenlemeye gidemezsiniz.

Şimdi, bununla durmuyor bu teklifi yazanlar ki ben bunu Sayın eski Bakanımızın yazdığına da hiç inanmıyorum. Aslında bu bir tasarı, bu bir teklif değil, nerede hazırlandığını hepimiz biliyoruz. Getirilmiş önümüze çünkü burada, bakın, öyle hatalar var ki... Kendisine yakıştıramadığım için böyle söylüyorum zaten. Şimdi, burada yetinilmiyor, “Mecburi hizmeti var ise bu kişinin 600 gün süreyle çalışmasına da engel olacağız, çalışmayacak.” diyor.

Şimdi, mecburi hizmet bir görev midir? Yani doktor ihtiyacını, sağlıkçı ihtiyacını karşılamak üzere doktor tayin edemediğiniz yerde sağlık hizmeti vermek üzere bir kamusal gereklilikten doğan bir görev midir yoksa bir ceza mıdır? Şimdi, eğer birinci tanım doğru ise yani biz doktorlarımızı, hekimlerimizi 600 gün süreyle, gidilmeyen bir yere gönderip çalıştırıyorsak ve eğer burada ihtiyaç varsa ve bu kişiler de doktora en nihayetinde, hâlâ doktorlarsa yani hâlâ diplomaları gasbedilmemişse bu kişilerin orada çalışmasının ne sakıncası olabilir? Zaten kimseyi gönderemiyorsunuz. Peki, adam çalışmayacak, “Özelde bile çalışamazsın, muayenehane bile açamazsın.” Niye? “Çünkü senin mecburi hizmetin vardı.” Bunu niye yapıyor? Çünkü bu, bir ödüle dönüşebilir diye korkuyor. Yani amaç, her defasında karşı tarafın canını yakmak. Oysa bu, bakın, tekrar ifade ediyorum, hukuk mantığı açısından da, normal mantık açısından da, hatta vicdanen de bence çok sorunlu bir durum. Sonuç olarak başka yollarla, başka şeylerle yapılabilecek bir uygulama, böylesine çapraşık yollarla yapılma yoluna gidiliyor. Anlamak mümkün değil.

Devam ediyorum, en anlaşılmasız bölüme geliyorum. Bir de bu kişilerin tanzim ettikleri raporların idari sonuç doğurmayacağı söyleniyor. Ya, bir dakika, bunlar doktordu zaten. Teşhis ve tedavi yapabiliyorlar, ameliyat yapabiliyorlar, yapabilecekler, bu kişiler hekimlik yapacaklar ama verdikleri rapor, idari sonuç doğurmayacak. Reçeteleri kabul olacak ama bu kişilerin raporları geçersiz olacak. Niye? Hani, nerede kaldı kanun önünde eşitlik ilkesi? Ya, bakın, yapılması gereken şu, yapabiliyorsanız eğer: Kanun, Anayasa, hukuk devleti tanımadığınızı anladık. Bu kişiler artık doktor değil.” deyin, onu da dünya âlem duysun ama bunu demiyorsanız böylesi yollara girmenize gerek yok. “600 gün gelecek bekleyecek, özelde çalışacak sadece, reçete yazacak ama rapor yazamayacak.” Bu, nasıl bir iştir? Ya, bu biraz önce anlattığım, ne anayasal ne yasa ne vicdani ne insan haklarına uygun olmayan bu maddenin mutlaka düzeltilmesi lazım arkadaşlar.

Siyasi iktidarın FETÖ’yle mücadelesi sorunlu, hâlâ FETÖ’nün siyasi ayağına dönük herhangi bir hamle yapılmamış, hâlâ Meclisin Darbe Araştırma Komisyonunun raporu kamuoyuyla paylaşılmamış, hâlâ darbeye ilgili bir sürü karanlık nokta var, hâlâ biraz önce sorduğum FETÖ’yle kimin iltisaklı, kimin irtibatlı olduğunu ortaya koyamıyorsunuz ve subjektif raporlarla, birilerinin düzenlendiği raporlarla birilerinin hayatını karartıyorsunuz. Bu da bence en başta vicdanları yaralamalı. Çarpıcı bir örnek vereyim, hâlâ kalkıyoruz bir operasyon yapıldı 30 kişi, 50 kişi görevden alındı, işte, gözaltına

alındı, tutuklandı diye haberler alıyoruz. Bu OHAL Komisyonundaki kişilerin, bu soruşturmaları yapan kişilerin FETÖ'cü olmadığını nereden biliyorsunuz? Bakın, devam ediyorum, en son 701 sayılı KHK'yi dün itibarıyla biz kanunlaştırdık. 500 sayfalık bir kanun kitapçığı, ilk başta 11 maddelik bir kanun, KHK, arkasında 498 sayfalık bir liste. 18 bin küsur kişiye biz FETÖ'yle irtibatlı, iltisaklı diye hiçbir mahkeme sonucu olmaksızın “Sen FETÖ'cüsün kardeşim.” diye el kaldırdık, bunların hayatlarıyla oynadık, çocuklarıyla, gelecekleleriyle oynadık, lekeledik onları. İçlerinde FETÖ'cü var mıdır? Vardır. Terörist var mıdır? Elbette vardır. Ya masumlar ne olacak? Üstelik bunlar masum olsalar bile onlar hakkında artık bir kanun var, düşünebiliyor musunuz bir kanun var haklarında, bir kanunda isimleri geçiyor terör örgütüyle irtibatlı diye. Yani Türkiye'nin getirildiği hukuksuzluğu anlatmak için söylüyorum. Şimdi, burada da durulmuyor, eğer bu kişi bir şekilde hekim veya dış hekimiyse “Artık sen kardeşim, özelde bile çalışamayacaksın. E, diplomanı biz alamıyoruz çünkü onu yaparsak çok fazla ileri gitmiş oluruz ama fiilen biz seni evinde oturmaya mahkûm edeceğiz, aç bırakacağız.” diyoruz. Bu yanlıştan dönün, bu, son derece yanlış, değerli arkadaşlar.

Şimdi, bu anayasal meseleye girmişken 20'nci maddeyle ilgili konuşmadan olmaz. 20'nci maddede Sağlık Bilimleri Üniversitesiyle ilgili yeni bir düzenleme yapılıyor. Oysa bakın, daha önce yapılmış. Sağlık Bilimleri Üniversitesi şu: Bir üniversite kuruluyor, o üniversite tamamen devletin denetimi altında. Bilimsel özerklik, üniversite özerkliği bir yana bırakılıyor ve devlet diyor ki: Ben kendime bir üniversite kurarım, elim tamamen bunun içerisinde olur ve ben de bunun üzerinden, işte, profesörlük kadroları dağıtırım, eğitim hastanelerini buna bağlarım, istediğim gibi hastaneleri afilliye ederim vesaire, hepimizin bildiği meseleler bunlar. Ama Anayasa Mahkemesi bunu yasaklıyor. Anayasa Mahkemesi, iptal kararında Anayasa'nın 130'uncu maddesine atf yapıyor, diyor ki: “Üniversiteler kamu tüzel kişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahiptirler ve devlet tarafından kanunla kurulurlar.” Tekrar, “Burada üniversitelerin bilimsel özerkliğe sahip kamu tüzel kişileri olarak tanımlanması ve bunların ancak devlet tarafından kanunla kurulabileceklerinin hükme bağlanmasıyla güdülen amacın siyasal çevrelerin, özellikle iktidarların ve değişik baskı gruplarının üniversite çalışmalarlarıyla eğitim ve öğretimi etki altında tutabilme yolunu kapatmak ve bu çalışmaların bilimsel gerekler ve gereksinimlerden başka herhangi bir dış etkiden uzak kalacak bir ortamda sürdürülmesini sağlamak diye de devam ediyor.

Şimdi, değerli arkadaşlar, burada o iptal edilende “Sağlık Bilimleri Üniversitesinin yönetim organlarından biri olarak öngörülen mütevelli heyetinin Sağlık Bakanlığı müsteşarı, rektör, Sağlık Bakanının seçeceği 2 üye ile YÖK tarafından seçilen profesör unvanına sahip 1 üye olmak üzere toplam 5 üyeden oluşması öngörülmüş.” diyor ve bunun bilimsel özerkliğe ve üniversite özerkliğine aykırı olduğunu, dolayısıyla Anayasa'nın 130'uncu maddesinin ihlali anlamına geldiğini, dolayısıyla da iptal edilmesi gerektiğini söylüyor ve karara bağlıyor. Şimdi, 20'nci maddede ne olmuş? Aynıysa gelmiş. Sadece “müsteşar” yerine “bakan yardımcısı” yazılmış. Yani bunu Anayasa Mahkemesinin iptal edeceği ortada ama şunu diyebilirsiniz: “Ya, bir dakika, o Anayasa Mahkemesi bu Anayasa Mahkemesi değil artık.” O da bizim denetimimizde diye mi düşünüyorsunuz, bilmiyorum. Yani açık, ben size tarihini ve esas sayısını da vereyim. Esas sayısı 2015/61. Karar tarihi 2/11/2016. Karar sayısı: 2016/172. Yani bu açıkça iptal edilen kanunun aynıysa, sadece doğal olarak yeni düzende “müsteşar” olmadığı için “müsteşar” kelimesi çıkartılmış “bakan yardımcısı” konmuş. Yani Sağlık Bilimleri Üniversitesinin içerisinde tamamen kamu var, devlet var, idari bürokrasi var. Mütevelli heyeti bundan oluşuyor, buna da üniversite diyoruz. Şimdi, hepimiz üniversitenin ne olduğunu bilen insanlarız, Anayasa'nın hükmü ortada. Bu yanlışlıktan da vazgeçilmesi gerekir arkadaşlar.

Yine, devam edeyim, sağlıkta şiddet yasası... Bir defa bu hiç olmasaydı daha iyiydi çünkü hepimiz sağlıklıyız ve hepimiz eminimiz sağlıkçılara karşı yapılan şiddetten rahatsız oluyoruz ve bize de meslektaşlarımızdan, çalışma arkadaşlarımızdan sürekli talepler geliyor. Bu alana mutlaka devletin bir

an evvel el atması gerekiyor. Zor bir alan, kritik bir alan. Sağlık hizmetleri zaten zor yürütülüyor, zor koşullar altında veriliyor, sağlık çalışanıyla hasta, hasta yakını en zorda koşullarda, sıklıkla acil serviste karşı karşıya geliyor ve buradaki bu şiddet probleminin çözülmesi lazım. Şimdi, sizin iktidarınız on altı yıldır hiçbir şey yapmadı sadece demeçler verildi ama şimdi yaparmış gibi görünmek, aslında son derece yanlış. Keşke hiç yapmasaydınız. Hiç getirmeyin. Başka bir isim koyun bu teklife. Sağlıkta şiddeti çözüyoruz dediğiniz zaman aslında bu... Ben kelime bulmakta zorlanıyorum. Yani kırıcı olmak istemediğim için ben buna bir tanımda bulunmayacağım ama bu kanun teklifinin aslında hiçbir yeni bir şey getirmediğini de ifade etmek zorundayım.

Sanki başka bir şey getiriliyormuş gibi anlatılıyor. Mesela diyor ki: "...görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlardan şüpheli olanlar, kolluk görevlilerince yakalanır..." Niye yazıyorsunuz bunu? Yani yakalanmama durumu mu var? Birileri yakalamayın mı diyor? Bunun için kanuna yazmak mı lazım? "... ve gerekli işlemler yapılarak Cumhuriyet başsavcısına sevk edilir." E, sevk etmeyin bari o zaman, nasıl sevk etmeyeceksiniz? Suçluyu yakalamışsınız, cumhuriyet savcısına sevk edeceksiniz zaten. Ne gerek var bu maddeye, bu cümleye? Şimdi, "Cumhuriyet savcısı adli işlemleri tekemmül ettirir." E, herhâlde yani. Sayın Bakanım, yani bunu sizin yazmadığınızı bilerek böyle konuşuyorum. Cumhuriyet başsavcısı, işlemleri tekemmül ettirir." diyor. E, herhâlde yani. Ne gerek var ki buna? CMK var zaten.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Devamı var.

MURAT EMİR (Ankara) – Tamam. Hayır, başını yazmaya gerek yok, devamına gelelim. "Bu suçların soruşturmasında, kolluk tarafından müşteki, mağdur veya tanık olan sağlık personelinin ifadeleri işyerlerinde alınır."

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Mobil karakol.

MURAT EMİR (Ankara) – "Mobil karakol." diyor Ali Bey, başka bir şey de olabilir. Aslında bu, sıklıkla sağlık biriminde alınır. Yani bu işin pratiğini bilenler bilir, zaten hastane polisi alır ifadesini veya polis gelir zaten hastanede alır. Şimdi, burada savcı eğer ifade almak istiyorsa –benim bir hukukçu olarak yorumum- bununla bağlı kalmaz; CMK açık, doktoru da çağırır, şeyi de çağırır. Yani buna da gerek yok. Şöyle bir şey de olabilir: Burada doktor çok. Doktor darbedilmiş -ama biliyorsunuz darbedildikten sonra bile hasta bakmaya devam eder meslektaşlarımız- "Ya, bir de karakola gidip gelip de vakit kaybolmasın, hasta bakmaya devam etsin." falan diye mi düşünülüyor? Yani anlamak mümkün değil.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Pes yani nasıl buldunuz?

MURAT EMİR (Ankara) – Ama bakın, bu çıkıyor. Ben sizin böyle düşünmediğinizi çok iyi biliyorum ama umutları kırıyoruz Sayın Bakanım, umutları kırıyoruz. 81 milyon şu anda sağlıkta şiddet yasasını tartıştığımızı ve yarın sağlıkta bir barış getirecek, her tarafı rahatlatacak bir kanunla karşılına çıkacağımızı düşünüyorlar. O yüzden, keşke adını hiç böyle koymasaydınız diye de düşünüyorum. Dolayısıyla yine, ben bu sağlık ortamıyla ilgili birkaç cümleyle bu şiddet meselesini de geçeceğim. Bir defa, izin verirseniz meslektaşlarımızın adını anmak istiyorum. 2005 yılında Doktor Göksel Kalaycı, İstanbul'da, 2008 yılında Doktor Ali Menekşe, Giresun'da, 2012 yılında Doktor Ersin Arslan, Gaziantep'te; 2012 yılında Doktor Melike Erdem, İstanbul'da; 2015 yılında Doktor Kamil Furtun, Samsun'da; 2015'te yılında Doktor Abdullah Birol, Diyarbakır'da, 2015'te yılında Doktor Aynur Dağdemir, Samsun'da; 2017'de yılında Doktor Hüseyin Ağır, Aksaray'da; 2017'de yılında Doktor Sait Berilgen, Elâzığ'da ve en son da 2018'de yılında Doktor Fikret Hacıosman yine İstanbul'da, biliyorsunuz, görevleri başında katledildiler. Sağlık alanındaki şiddet giderek artıyor Sayın Bakan. Bu, yeni bir şey değil. Bakın, buradaki ölümlerde bile artış görüyoruz.

Şimdi, burada bir iki rakam vererek geçmek istiyorum. Son altı yılda 20.706 sağlık çalışanı fiziksel saldırıya uğramış, ortalama saat başı bir doktor fiziksel saldırıya uğruyor. Şiddet vakalarının çoğu, devlet hastanelerinde ve sıklıkla da acil servislerde yaşanıyor ve sadece 2017'de şiddet vakaları yüzde 168 artmış yani böylesine acil bir sorunla karşı karşıyayız. Sağlıkta şiddet sorununu bir ceza yasasındaki hüküm ağırlaştırma veya sağlıkçıların ifadelerinin karakolda değil de sağlık merkezinde alınmasıyla çözülemeyeceğini biliyoruz, hepimiz biliyoruz. Bu, kapsamlı, etraflı, katmanlı bir sorun. Elbette bizim buna çok derinlikli bir yaklaşımda bulunmamız gerekiyor. Çünkü burada arkadaşlarımız bahsettiler, sağlık ortamının düzeltilmesi, sağlık barışının sağlanması, sağlıkçıların çalışma koşullarının düzeltilmesi, acil servislere lüzumsuz taleplerin sınırlanması gibi, bir sürü yapılması gereken şeyler var ama mutlaka yapılması gereken şeyler var ama ilk evvelden mutlaka yapılması gereken sağlıkçıya görevi başında, görevi dolayısıyla sözlü ya da fiziksel bir saldırı olduğu zaman bunun mutlaka bir karşılığının olduğunun ve kamu vicdanında bunun tatmin edileceğinin tüm Türkiye tarafından fark edilmesi, bilinmesidir. Olması gereken budur, ilk yapılacak, en kolay yapılacak budur, yapılması gereken budur ama bundan geri durulmaktadır.

Bakın, aslında, Meclisimizin bu konuda bir bilgi birikimi de var. 24'üncü Dönemde bu sorun daha böylesine ağırlaşmamışken bir komisyon kuruldu ve bu komisyon da bir rapor yayınladı 2013 yılında ancak bakın, beş yıl geçmesine rağmen biz hâlâ öldürülen, katledilen doktorları, darbedilen sağlıkçıları konuşuyoruz, beş yıldır bir şey yapmamışız. Asıl el atılması gereken, asıl dokunulması, düzeltilmesi gereken alan bu, arkadaşlar.

Şimdi ben yine hızlıca, tekrara düşmeden devam ediyorum. Bir, çoklu ilde çalışma meselesi var. Sayın Cumhurbaşkanı devleti CEO mantığıyla, özel şirket gibi yöneteceğini iddia etti ve bu anlamdaki çabalar da hızla devam ediyor. Bir hekimin birçok ilde çalışabilmesinin önü açılıyor. Nasıl açılıyor? Çünkü bir ildeki tabip odasına veya dış hekimliği odasına kaydolmanız gerekmediği zaman, aslında kanunda çok da olmamasına rağmen, fiili uygulama bu olmasına rağmen, tabip odaları da önünde bir engel olmasın ve hekimler çalışabilsin diye bunun önü açılıyor. Bu ihtiyaç nereden kaynaklanıyor, kimin ihtiyacı bu ihtiyaç? Bu ihtiyaç, hastanelerde kuyruk bekleyen vatandaşların ihtiyacı mı; nitelikli, kaliteli sağlık hizmeti alamayan vatandaşlarımızın, hastalarımızın ihtiyacı mı? Bu, doktorların ihtiyacı mı? Değil. Bu, özel hastanelerin ihtiyacı çünkü bir kadro sorunu var. Sayın Bakan Recep Akdağ -rahatsız olduğumu biliyorum ama o düzeni o kurdu- demişti ki: "Bu doktor kadroları plaka gibi olacak." Anımsarsınız. Şimdi, ülkemizde bazı yerlerde tıp merkezi satın alacak -çünkü biliyorsunuz, norm kadro uygulaması var- oraya doktoru göndermeyecek, orada sanki göreve başlamış gibi yapacak, getirecek İstanbul'da, Ankara'da çalıştıracak. Hedef bu, ihtiyaç bu. Bu, kabul edilemez. Bu, sağlıkçıların, doktorların ve dış hekimlerinin özlük haklarıyla ilgili, çalışma ruhsatlarıyla ilgili denetim ve ruhsatlandırma işlemi tabii ki Sağlık Bakanlığının uhdesindeki bir yetkidir, bunu tabii ki Sağlık Bakanlığı yapacaktır ama bu çalışmanın mesleki ve etik kurallar içerisinde, olması gerektiği kalitede, olması gereken koşullar içerisinde ve hastalara olması gereken süreler içerisinde verilip verilmediğinin denetimi de meslek odalarındadır; tabip odasındadır, dış hekimleri odasındadır. Dolayısıyla odaların bu yetkilerinin alınması aslında bu vahşi kapitalizme ve o sağlık alanının, sağlık hizmetinin terk edildiği kâr hırsına şimdi yeni bir boyut eklemektir. Özel sektör kâr hırsıyla yatırımlarını yapıyor, doktor ihtiyacı var, doktor ihtiyacını norm kadro dolayısıyla büyük şehirlerde karşılayamıyor, küçük şehirlerden büyük şehirlere doğru bu norm kadroların aktarılması çabası var. Yani biz burada aslında -birazdan geleceğim- sağlık alanında nitelikli, kaliteli, vatandaşlarımızın sağlık hizmetinin kalitesini artıracak -gerek ilaç düzeni olsun, başka şeyler olsun- bir kanun yapmak yerine özel sektörün talep ve ihtiyaçlarına dönük olarak karman çorman bir yasa hazırlıyoruz.

Değerli arkadaşlar, devam edelim. Şimdi, bu üremeye yardımcı merkezler meselesi var. Burada özellikle taşıyıcı annelik bakımından bir noktanın altını çizmek ve bunu da burada tutanaklara geçirmek ve herkesin dikkatine sunmak isterim. Bizim hukuk sistemimiz, Medeni Kanun’umuz “Çocuğu doğuran, annedir.” der. Aslında bu, ilk bakışta biraz anlamsız gibi görünse de bana göre çok mantıklı bir açıklamadır çünkü çocuğu doğuran, annedir ama artık... Medeni Kanun’un, biliyorsunuz, iktibas edilmesi 1920’li yıllar. Sonrasında yenilendi ama bu hükümler hemen hemen aynı bırakıldı. Şimdi, artık taşıyıcı annelik noktasında, ben bu teklifin bu maddesinin gerekçesine de baktım, diyor ki: “Milletimizin, ülkemizin geleneksel, dinî görüşleri, anlayışları” vesaire. Bunlar anlaşılabilir, elbette ki biz burada toplumumuzun kabul etmeyeceği, vicdanlarda karşılık bulmayacak bir yasal düzenleme yapmamalıyız ama gelinen noktada bilimsel gelişmelerin, tıbbi gelişmelerin, üreme tedavilerindeki gelişmelerin ışığında aslında bence insanlarımıza taşıyıcı annelik üzerinden bütün birçok Batılı, çağdaş ülkelerin yaptığı gibi, anne olma fırsatını tartışmak zorundayız diye düşünüyorum yani böylesine kestirip atma hakkımız olduğunu düşünmüyorum. Bence bunun üzerinde biraz durmakta fayda var. Batılı ülkelerde bu, sıklıkla şöyle yapılıyor: Taşıyıcı anne ile bebek arasında bir hukuki ilişki kuruluyor. Yani “anne” sıfatı verilmiyor ama mutlaka bir hukuki ilişki kuruluyor ve böylelikle aslında bakarsanız anne olamayan kadının da bu şekilde tatmin olması ve çocuk sahibi olmasının önü açılmış oluyor. Bu, ilk başta kulaklarınızı belki çok tırmalamış olabilir ama bence bunun üzerinde biraz daha düşünmekte fayda var çünkü bizim hukukumuz insan vücudunu, insan organlarını, insan doku ve parçalarını biricik sayar, vazgeçilmez sayar; bir ticaretin, bir alım satımın konusu saymaz. Ben de öyle düşünürüm ama taşıyıcı anneliğin çok daha özel bir durum olduğunu ve bir kadını, bir yuvayı bebek sahibi yapmak konusunda önemsenmesi gerektiğini dikkatinize sunuyorum arkadaşlar.

Şimdi, bu kanun çok apar topar hazırlandı, yeterli zaman ayrılmadı diye söylüyoruz. Mesela, bunun en çarpıcı örneklerinden birini vereceğim. Organ nakliyle ilgili mesele... Şimdi, organ naklindeki maddeler de şu: Yönetmelik zaten var, yönetmelik büyük oranda kanunun içerisine yerleştirilmiş. Burada çeşitli sorunlar var.

Birincisi, buradaki şeyde “dördüncü derece hısım ve akrabalar” denerek aslında geniş tutulduğunu ifade etmem lazım. Biraz önce söyledim, insan doku ve organları bir ticaretin konusu olamaz. Dolayısıyla da burada dördüncü dereceye kadar bunu etik kurul kararı dışında, etik kurul kararı gereksizsiniz bu naklin uygun görülmesi, aslında buradaki suistimallerin ve ticarete konu olmasının önünü açabilecek geniş bir uygulamadır diye düşünüyorum.

Ancak ben buraya gelmeden Türkiye’nin gururu Prof. Dr. Mehmet Haberal’la bu konuyu görüşme fırsatım oldu. Kendisi bu konuyla ilgilendi. Biliyorsunuz ömrünü bu konuya adanmış bir bilim insanıdır ve onun asıl ihtiyaç olanın çapraz nakiller için bir düzenleme ihtiyacı içerisinde olduklarını iletmemi istedi.

Şimdi, donör var, iki tarafın da donörü var ama kan uyumsuzluğu olduğu için orada nakil yapma olanakları yok kendi yakınına ama çapraz nakille yani kan uyumsuzluğu olan bir başka şahsın yakınıyla çapraz nakil olmasının önünün açılması gerektiği söyleniyor. Bu, çok önemli bir nokta. Aslında bu, sadece benim veya Komisyon üyelerinin altından kalkabileceği bir mesele de değil. Bence buraya mutlaka bu konuyla ilgili uzmanları, başta Sayın Haberal olmak üzere bunları çağırıp, bunları dinleyip burada hazır elimiz değmişken bu konuyu tekrar düzenleyip ve bunun üzerinden de organ bekleyen vatandaşlarımızın derdine derman olabilecek bir düzenlemeyi yapma fırsatını kaçırmayalım derim. Bu, önemli bir noktadır. Çapraz nakille ilgili bence burada bir madde ihdas edilebilir.

Şimdi, kadavradan organ nakli, Türkiye’de yüzde 30’lar düzeyinde. Olması gereken yüzde 50, 60, 70’lere kadar çıkması lazım. Oysa kadavradan organ naklinin önünü açabilecek kimi uygulamaların da buraya yerleştirilmesinin tam zamanıdır çünkü bu konuyu biraz daha ayrıntılı tartışalım, uzmanları çağıralım diye bütün Komisyona öneririm.

Bir diğer önemli nokta. Bakın, o da bence çarpıcı bir şey. Şimdi, alelacele hazırlandığı o kadar belli ki burada yönetmelik ve Ceza Kanunu maddesi aynen yerleştirilmiş. Diyor ki: “Organı alan, nakleden, aracılık eden vesaire, orada uzun bir tanım var Ceza Yasası’ndan alınmış. Oysa yepyeni bir kavram var -asında yeni değil de- bizim hukuk dünyamız için yeni bir kavram var: Organ turizmi. Şimdi, organ turizmi yapanlar için herhangi bir müeyyide düşünülmemiş. Oysa bu organların alınması, getirilmesi, bunun üzerinden para kazanılması, simsarlığının yapılması yani bu Ceza Kanunu kapsamında suç olan işlerin yapılabilmesinin en temel gereklerinden biri, organ turizmi. Eğer buraya bu alana dönük bir düzenleme yapacaksak mutlaka organ turizmini de burada gündeme getirip burada derli toplu bir düzenleme yapmamızın yerinde olacağını düşünürüm.

Değerli arkadaşlar, son olarak bu şehir hastaneleriyle ilgili bir değerlendirmede bulunacağım izin verirseniz. Şimdi, şehir hastaneleri bana göre çılgınlık, bir sağlık projesi değil. Çılgın proje ama kelimenin tam anlamıyla ironik veya mecaz değil. Şöyle söyleyeyim: Dünyanın hiçbir yerinde bu kadar büyük hastanecilik yok artık, yapılan yer de yok, örneği de yok zaten. İngiltere’de bir ara denenmiş, çökmüş. Şimdi, bir hastanenin içerisine, bir binanın, bir yerleşkenin içerisine 3.500 yatağı sığdırmaya çalışmanın, 3,500 yatağı destekleyecek 70 bin aracı o binaya her gün sokmaya çalışmanın, orada park ettirmeye çalışmanın, oraya girecek 150 bin insanın beslenmesini, su ihtiyacını, tuvalet ihtiyacını karşılamaya çalışmanın akılla açıklanabilir hiçbir tarafı yok. Bu, ancak ekonomi bilimiyle açıklanabilir. Bu, bir büyüme projesidir. On altı yıllık AKP iktidarı, işte yaşadığımız ekonomik krizde de görüyoruz. Üretimi bir kenara bırakmış, borç bağımlısı bir hâle getirmiş, geleceğimizi otuz yıllık kontratlarla, çocuklarımızın geleceğini üç beş tane hepimizin adını bildiği şirketlere peşkeş çekmiş ve inşaat üzerinden bir büyüme modeli üretmiş, bir borçlanma modeli üretmiş. Aslında şehir hastaneleri büyüme ve borçlanma modelidir. Bunun sağlıkla uzak yakın ilgisi yoktur.

Peki, burada ben niye konuşuyorum bunu çünkü burada bir madde var, deniyor ki: “Biz beş yılda bir yapacaktık bu gelir testini, artık on yılda bir yapacağız.” Niye böyle yapıyorsunuz? Hangi ihtiyaçtan dolayı? Çünkü tulumbada su bitti çünkü yandaş şirketler destek istiyorlar, sıkıntılılar çünkü ekonomi durma noktasına geldi. Şimdi, deniyor ki: “Ya bu testleri siz beş yılda tekrar yapıp da fiyatları güncellemeyin, yenilemeyin, biz hazır böyle almışken böyle devam edelim, on yıl olsun.” Peki, yeter mi? Yetmez. Başka ne lazım? “Damga vergisinden de bizi muaf tutun.” Peki, burada damga vergisinden muaf tutarken devlet yani bugünlerde hepimizin israftan kaçındığı, tasarrufa davet ettiği kamu kaç lira gelir kaybedecek, kaç liradan vazgeçiyor damga vergisinden? Bunu biliyor muyuz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sıfır. Yani burada damga vergisinden muafiyet kamunun kendi ödediğinden sayılıyor. Onlar zaten vergilerden arındırılmış fiyatlar. Ama kamu da mecburen ödüyor. Maliye bize veriyor, biz maliyeye veriyoruz.

MURAT EMİR (Ankara) – Şimdi, ben maliyeci değilim. Bu konuyu ben araştırdığım kadarıyla yani bu yeni bir, ek bir rahatlatıcı olarak. Bunu araştıracağız ama o zaman şu soruyu ben sorarım: O zaman bunu niye böyle yaptınız, başından niye engellemediniz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi, devletin bütün işlerinde kamuda yapılan sözleşmelerde bu var ama burada...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, şöyle yapalım: Konuşmalar bitsin ondan sonra siz hepsine birden cevap verin. Bunları yazın, sonra hepsini cevaplırsınız.

Teşekkür ederim.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Tamam, olur, topluca verelim.

MURAT EMİR (Ankara) – Şimdi, ben sözümü şöyle bitireyim. Bakın, değiştirilen madde 40'ta şöyle deniyor: “Bu kanun kapsamında yapılacak yatırımlarla ilgili olarak idareyle gerçek veya özel hukuk tüzel kişiler arasında yapılacak her türlü iş ve işlemler.” Dolayısıyla burada aslında kamunun kendi arasındaki değil de kamunun özelle de yani kamunun yüklenici firmalarla yaptığı sözleşmedeki damga vergisi de kaldırılıyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Yatırım döneminin sonrasında da devam ediyor.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Karşı tarafta da yok, bizde var.

BAŞKAN – Sayın bakanlarım, lütfen, siz sonra.

MURAT EMİR (Ankara) – Tamam, bu konuyu sonra tekrar araştıralım. Bizim maliyeci arkadaşlarla konuşuruz. Bu konuyu tekrar maddede yeri geldiği zaman ayrıntılandırırız.

Ben sabrınız için teşekkür ederim.

Sonuç olarak yani bu kanun üzerinde gerçekten doğru dürüst tartışırsak, yeteri kadar vakit ayırırsak, iyi niyetli olduğunuzdan hiç şüphe etmiyorum, bu kanunu bizim insanlarımızın, hastalarımızın, doktorlarımızın, sağlıkçılarımızın talep ettiği bir şekle dönüştürebiliriz diye düşünüyorum, umuyorum ve bekliyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, ben teşekkür ediyorum.

Sayın üyelerimiz, sayın vekillerimiz, sayın misafirler; şimdi, oturuma, çalışmaya bir saatlik bir ara veriyoruz, ondan sonra sabaha kadar buradayız.

Kapanma Saati: 18.58

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 20.05

BAŞKAN : Şenel YEDİYILDIZ (Ordu)

BAŞKAN VEKİLİ : Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)

SÖZCÜ : Arife POLAT DÜZGÜN (Ankara)

KÂTİP : Sefer AYCAN (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Sayın üyelerimiz, değerli arkadaşlar; çalışmamızın İkinci Oturumunu başlatıyorum.

Ben kanunun tümü üzerinde sıradan söz isteyen arkadaşla devam etmek istiyorum.

Buyurun Sayın Vekilim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Değerli milletvekilleri, herkese hayırlı akşamlar.

Ben kendimi tanıtayım: HDP Kocaeli Milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu. Göğüs hastalıkları uzmanıyım. KHK’li bir Vekilim. Şimdi, burada KHK’li vekiller üzerinde konuşuluyor, herhâlde KHK’li bir doktorun burada olması da önemlidir. KHK’li başka doktor arkadaşlarımız da var aramızda: Profesör Doktor Cihangir İslam, ortopedi uzmanı, çok başarılı çalışmalara imza atmış bir hocamız, omurga cerrahı; Doktor Habip Eksik, Iğdır’dan doktor arkadaşımız.

Şimdi, bu konu, basit bir konu değil arkadaşlar; yani, siyasetle de çok alakalı değil, biraz daha vicdan ve insaf duygularıyla alakalı diye düşünüyorum çünkü en başta, doktorların aldığı eğitim, yaşam felsefesi teröristliğe falan uygun değildir; insanları böyle boş gerekçelerle itham edip işinden edenlerin en başta bunu bilmesi gerekir.

Ben yirmi sekiz yıllık bir hekimim. Bomboş gerekçelerle işimden edildim. Göğüs hastalıkları uzmanı olarak İzmit Seka Devlet Hastanesinde yıllarca hizmet ettim. Beni ihraç edenler, sadece bana kötülük yapmakla kalmadı, binlerce hastaya da kötülük yaptı çünkü -aramızda birçok doktor vardır-takipli hastalarımız vardır, onları yıllardır, yirmi-yirmi beş yıldır biliriz ve o hastayı çok iyi bilen doktor, onun tedavisini de çok iyi yapar. Binlerce hastaya böyle bir kötülük de yapıldı. Şimdi, mevzubahis olan, en az 6-7 bin doktorun işsiz bırakılmasıdır; bunların belki milyonlarca hastası vardır. 2 bini akademisyen doktordur ve geri kalanı uzman ve pratisyendir ve dediğim gibi, kendileriyle beraber milyonlarca hastalarına büyük zarar verilecektir.

Şimdi, yangından mal kaçırır gibi sağlıkla ilgili bir düzenleme yapılmaz, çok önemli bir konudur, hepimizin sağlığıdır. Hekimlik mesleği -ben doktor olduğum için söyleyiyorum- kutsal bir meslektir, insanın hayatıyla ilgili kararlar alırsınız. Meslektaşım olan tüm arkadaşlarım da bilir, biz bu mesleği büyük bir özveriyle yaptık, bugünlere geldik. Hastalarımızı muayene ederken belki öylesine merakla ve büyük bir tutkuyla bunu yapmışsınız ki rüyalarımıza bile girer yaptığımız iş, hastaların durumu. Şimdi, böyle bir meslek grubunu basit siyasi gerekçelerle, ispatlanmamış yasal birtakım nedenlerle, ithamlarla bir anda sokağa bırakmak hiçbir vicdanın kaldıracağı bir şey değil. Ben aynı zamanda bir insan hakları savunucusuyum; yıllardır insan hakları, barış, demokrasi ve en başta doktorluğumla birleştiren yaşam hakkı dedim. Yaşam hakkı diyen biri, tüm insanları yaşatmaya çalışır ancak şu anda getirilen yasa, bu doktorlara ölüm yasasıdır, başka bir şey değil. Neden? Biraz sonra somut gerekçelerle bunu size ispat edeceğim.

En başta, içinde şiddetle ilgili maddeler bulunmasına rağmen bu yasa teklifi, doktora en büyük şiddeti getiren bir yasa teklifidir; en büyük şiddeti getiriyorsunuz içindeki tüm maddeleriyle. Tabipler Birliğini devreden çıkarıyorsunuz. Ya, bir tıp kuruluşu Tabipler Birliği, Eczacılar Birliği, bunlar nasıl

devreden çıkarılır? Hepimizin bir çatısıdır ama hasmane bir duyguyla bunlar da devreden çıkarılmaya çalışılıyor. Anayasa'nın 10'uncu maddesine göre bu teklif, olmaması gereken bir tekliftir çünkü eşitlik ilkesine aykırıdır buradaki birçok teklif. Yine, Anayasa'nın 48 ve 49'uncu maddelerine de aykırıdır çünkü çalışma hürriyetiyle ilgili maddeler vardır. Bu konuyu mutlak surette vicdanla değerlendirmek lazım, siyasi gerekçelerle değerlendirmeyelim.

Değerli arkadaşlar, şunu çok net söyleyeyim: Bakın, iki buçuk yıla yaklaşıyor ve 150 binden fazla KHK'li insan var; bunların işte, 6-7 bini doktor ve diğer sağlık mensuplarından da var. Bu dönem içinde 60 intihar oldu. Bugün bu Komisyonunda vereceğimiz kararlarla önümüzdeki dönemde doktor arkadaşlarımızın intiharına neden olabiliriz. Bakın, çok önemli bu. 60 intihar var ve bu intiharlar son derece dramatik ve aralarından bazılarını da size göstereyim.

Bakın, Yardımcı Doçent Doktor Mustafa Sadık Akdağ; kendisi gözüaltına alınıp bırakılmış, somut bir şey bulunamamış ama KHK'yle atılmış. Kafasına sığıntığı kurşunla beraber bulunan ölüm notunda diyor ki: "Ölümümden kimse sorumlu değildir. Bana bir suç atıldı, bu suçu bana atanları Allah'a havale ediyorum." Bunun gibi çok insan olabilir. Bitmedi, vicdanlarınıza sunuyorum. Burada bir tartışma yapmak istemiyorum, sadece vicdanlarımız ayağa kalksın, yarın öbür gün gece yastığa başımızı koyduğunuzda gelecek intihar vakalarının sizi rahatsız etmemesi için elinizi vicdanınıza koyup karar vermenizi istiyorum. Siyasi parti liderlerimiz olabilir ama bir de bizi bu dünyada ve öte dünyada sorgulayacak olan bir vicdanımız var. İşte, bir başka doktor arkadaşımız. Kim? Asistan Doktor Hasan Orhan Çetin -herkes bu kişiyi iyi görsün- İzmir Kâtip Çelebi Hastanesinde çalışıyordu; SES üyesiydi, FETÖ'yle falan bir alakası yoktu, seküler bir hayat tarzı vardı. Bir gün onu idareye çağırdılar "KHK'yle atıldı; sen FETÖ'cüsün." denildi. Bu iftira karşısında şoke olan doktor hastanenin 10'uncu katına çıkarak bir anda çatıdan aşağıya atladı, intihar etti. Bir müddet sonra -İşte vicdan sızlatan yerine geliyoruz- doktorun kayıtları incelendi, telefonları incelendi, Bylock şüphesiyle KHK'yle atılmıştı -ben de bir KHK'li olduğum için bu konulara duyarlıyım, sonuna kadar takip ettim meslektaşımı- ama bu intihar eden arkadaşımızın telefonunda daha sonra Bylock falan çıkmadı, ispatlandı; SES üyeleri bunun için suç duyurusunda bulundu. Bu da ikinci vaka.

Değerli arkadaşlar, vicdan sızlatan çok durum var. Şimdi, bizi hastalarımızdan ayırarak... Mecliste 10 tane KHK'li arkadaşımız var. Zorba bir kararla bizi mesleklerimizden ihraç ettiler; bir kısmımız doktor ve biz siyasi partilerden aday olarak seçimlere girdik. Zulmen ihraç edildiğimiz görevimizden sonra aziz milletimiz bizi milletin vekili yaptı. Allah'a şükürler olsun ve milletimize hizmet ediyoruz. Milletvekili olduk "KHK'yle ihraç edilen insanların tüm hakları gasbedilmiş." deniliyordu. Bakın, burada bir çelişki içinde çelişki var; aha benim işte. Burada bana bakın ve bu çelişki konusunda bir karar verin arkadaşlar.

Bakın, KHK'li insanların tüm hakları gasbediliyor, burada özel hastanede çalışmasını bile yasaklama kararı konuşuluyor. Ancak ben bir KHK'li vekil olarak, milletim beni yöneticilerin uygulamalarına karşın milletin vekili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisine gönderdi ve burada görevimi yapıyorum; 10 tane KHK'li vekilimiz var. Ancak bunun devamı da var ki bakın, bu işler keyfilikle ve dayatmayla olmaz. Biz, Cihangir Hocam da burada, 10 tane KHK'li vekil biz onurla ve gururla özgeçmişimize KHK'li vekil olduğumuzu yazdık ancak Meclis özgeçmiş albümünde Meclis Başkanlığının nasıl bir utancı ki KHK'li olduğumuzu yazmadılar. İtiraz ettik "Biz KHK'liyiz." dedik, yazın. Yazdılar, bir müddet sonra bir daha sildiler. Ya, neden utanıyorsunuz? Yani millet sizi mahcup etti ondan dolayı mı utanıyorsunuz? Aldığınız yanlış kararlardan dolayı mı utanıyorsunuz? Meclis Başkanlığına bunu sormamız lazım. Biz ısrarla bunu bir soru önergesiyle de getireceğiz. Biz çünkü milletin vekili olarak yöneticilerin bu haksız uygulamalarına rağmen Türkiye Büyük Millet Meclisinde milletin vekiliyiz.

Şimdi, bakın size bir başka vaka daha anlatacağım; bunlar basit siyasi vakalar değil. Bakın, ismini vermeyeceğim, ben bunu T24 web sitesinde de yazdım. Milletvekili olmadan önce birçok web sitesinde yazılarım var, anlattığım vakaya binaen yazıyı da bulabilirsiniz. Önemli bir eğitim araştırma hastanesinde bir doktor. Arkadaşlar, çok ilginç bir vaka yani şurada birçok arkadaşımız doktor. Bırakalım siyaseti ve şu doktorun başına geleni bir benden dinleyin. Profesör doktor olmuş, meslektaşım yani göğüs hastalıkları uzmanı. Tek suçu şu: Hakikaten herhangi bir şeyle bağlantısı yok. Bir gün televizyon seyrederken Kimse Yok Mu Derneğinin böyle işte fakirleri gösteren bir ilanını görünce acımış, demiş ki ben şuraya 5 liralık bir bağış yapayım. 5 liralık bağış yapmış ve kendisine bu, KHK olarak dönmüş. Mahkemede kendisine işte “Sen Kimse Yok Mu Derneğine 5 liralık bağış yapmışsın.” denilmiş ve KHK’yle ihraç edilmiş bu doktor arkadaşımız, profesör doktor. 1 Eylül 2016’da ihraç ediliyor ve sonrasında bir-bir buçuk yıl iş bulamıyor. Özel hastanelerde iş bulamıyor, kesinlikle almıyorlar KHK’li insan olduğu için. Bir profesör olarak malını mülkünü satıyor onunla geçinmeye çalışıyor çünkü geçinmiyor. Daha sonra onlar da bitiyor ve özel hastaneleri, belki 100 tane özel hastane dolaşiyor, çalışmıyor ve ardından umudu kesiyor ve başka iş aramaya başlıyor. Başka iş de bulamıyor çünkü doktorluktan başka bildiği bir şey yok. İşin trajikomik yerine geliyoruz. Bir gün artık böyle sokaklarda dolaşıyor ve iş arıyor çünkü eve ekmek götürmesi gerekiyor. Yani “En azından para kazanacak bir iş yapayım.” diyor ve bir petrol ofisine gidiyor “Pompacı aranıyor” ilanını gördüğü için. Pompacı aranıyor ve diyor ki “Ben pompacı olabilirim arkadaş, bana iş verin; bakın yaparım bu işi.” Petrol ofisinin sahibi şöyle bir bakıyor hocaya ve diyor ki: “Ya, senin gözlüğün var ama.” “Evet, var; benim bir sürü kitabım var, yüzlerce makalem var, 3 tane kitabım var, Amerika’da bir sürü yayınım var, uluslararası yayınlarım var.” Ve petrol ofisinin sahibi adam diyor ki “Ya, kardeşim, bize gözlüklü adam lazım değil, biz seni çalıştıramayacağız.” Yani gülsen mi ağlasam mı? Adamaçız profesör doktor olmuş iş arıyor ama gözlüğü olduğu için benzin pompacısı bile olamıyor. Böyle trajik binlerce hadise var. Bakın, bunlar bitmez. Ben tarihe binlerce doktorun ölüm fermanını imzalayan vekiller olarak geçmenizi istemiyorum.

Daha sonrasında, ben ihraç edildikten sonra özel hastanelerde çalıştım. Yani özel hastanede çalışarak darbe falan da kurgulamadık. Sadece işimiz vardı, elimizde bir stetoskobumuz vardı, onunla hasta muayene ettik binlerce arkadaşım gibi. Arkadaşlar, doktorlara karşı bu kin, nefret niye anlamıyorum. Doktorun işi yaşam kurtarmaktır ve tüm doktor arkadaşlarım yaşam için gecesini gündüzünü feda eder ve kendisini buna hasreder.

Şimdi, başka bir vaka... Bakın, ne kadar ağır, yasa dışı işler yapılıyor. Ben özel hastanede çalışmaya başladıktan sonra -Kocaeli’de çalışıyordum, daha sonra Kocaeli’de iş bulamadım çünkü KHK’li bir hekimim- devlet yetkililerinden korktukları için bize iş vermedi özel hastaneler. Batman’da bir özel hastanede görevime başladım ve daha sonra İşyeri Hekimliği Sınavı’na girerek Kocaeli’ye geri dönmeyi planladım çünkü bütün aile düzenim altüst olmuştu, gece gündüzüm birbirine karışmıştı, aylarca ailemden ayrılmıştım ve iş yeri hekimliğine girdim, sınava girdim ve sınavı kazandım. Sınavı kazandığımıza sevinmişken sonuçlar açıklandı -çok da zor bir sınavdır, tabii, çünkü bir sürü hukuki mevzuat ve ilgili konuyu çalışıp o sınavı kazanıyorsunuz- ve bize dendi ki: “Evet, sınavı kazandın ama KHK’li doktor olduğun için sana iş yeri hekimliği belgesi vermeyeceğiz.” Ben ve binlerce doktora iş yeri hekimliği belgesi verilmedi. Şuradaki keyfiliğe bakın ki bize on ay kadar belge verilmedi, on ay sonra Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı -burada, bakın genel müdürünü de aradım- en sonunda dedi ki: “Evet, on aydır vermiyorduk, bundan sonra vereceğiz.” Peki, on aydır niye vermediniz de şimdi veriyorsunuz? “İşte, bizim yönetim anlayışımız bunu gerektirdi.” ve arkadaşlarımızın yüzde 90’ı aldı.

Şimdi, arkadaşlar, bakın, yapılacak işler bunun gibi işlerdir. Bunun hiçbir tutar tarafı yoktur. Düşünün, bir üniversite sınavını kazanıyorsunuz, elinize belgenizi vermiyorlar hiçbir neden olmaksızın. Ya, böyle bir şey olabilir mi? İş yeri hekimliği için fabrikalar bir sürü hekim arıyor ancak

devletin siyasi bir kararıyla, hak ettiğiniz anayasal hakkınız gasbediliyor. Bakın, ben kendimden örnek veriyorum. Burada KHK'li doktor arkadaşlarımız yok, onlar adına konuşuyorum. Sabahtan beri beni mesaj yağmuruna tuttular. O insanlar yarın öbür gün çok büyük sıkıntılara, depresyonlara girebilirler. Vereceğiniz karar son derece insani bir karar olmalıdır değerli arkadaşlar.

Şimdi, bakın, bir örnek daha vereyim, bunlar hep canlı örnekler, binlerce böyle insan tanıyorum çünkü ben bu konuda binlerce insan üzerinde Hak ve Adalet Platformunda çalışma yaptım, rapor hazırladım. 2.173 kişiyle büyük bir araştırma yaptık ve binlerce kişinin şikâyetini aldık, 480 sayfalık bir büyük rapor hazırladık. Şu anda OHAL'in ikinci yılında 3.776 kişilik bir büyük KHK, OHAL araştırması yapıyorum, aynı zamanda insan hakları savunucusu olduğum için bunlarla uğraşıyorum ve sizler o raporları okusanız ağlarsınız, yapacak bir şey yok. Ben ilk hazırladığımız raporu baştan sona okudum, 5-6 kez ağladım yani başka yapacak bir şey yok. O kadar dramlar var ki o kadar üzücü şeyler var ki. Bunların telifi kabil değil ve bakıyorsunuz, bu insanlar suçsuz çıkıyor bir süre sonra. Bakın, şu doktor arkadaşlarımızı yargısız infazlar yapıldı.

Yine, bir başka doktor arkadaşımız yaşıyor şu anda, belki de buradan canlı yayında beni izliyordur Zehra Doğramacioğlu. Karı-koca doktorlar, 1 Eylül 2016, 672'de ihraç edildiler. Hiçbir anlamı olmayan kurum kanaati ve benzeri saçma sapan nedenlerle ihraç edildiler, FETÖ'cü metöcü de değil, çok daha iyi biliyorum. Zehra Doğramacioğlu, bakın, işin dramatik tarafı şudur: Meme kanseri ve uterus kanseri bir hanımdır. Kocası ve kendisi iki yıldır bu nedenlerden –pratisyen hekim olduğu için- iş bulamadılar, sıkıntıları vardı ve bir de Down sendromlu çocukları vardı. Bu insanlar iki-iki buçuk yıldır işsiz, anne babası bakıyor. Gayretlerimiz sonucu, şu iş yeri hekimliğinin imtihanını kazandığı hâlde belgesini alamayanlardan birisiydi. Dün o belgeyi alarak bir fabrikada iş yeri hekimliğine başlamıştı. “Hocam” dedi “Hem kanserim, meme kanseri ve uterus kanseriyim, Down sendromlu 1 çocuğum var, iki buçuk yıl sonra bir işe başladım ve iş yeri hekimliğine başladığım gün bana bundan sonra doktorluk yapamayacağıma dair bir sağlık yasa teklifinin Meclise geldiği söylendi. İnanılmaz derecede hayata küstüm, perişanım.” Yani o ifadeleri ben şu anda inanın ki tam anlamıyla ifade edemiyorum ama bir insana bu kötülük yapılmaz değerli arkadaşlar.

Bakın, ikinci husus, rapor konusu. Ya, tamam, her şeyi anladık, doktoru işten atıyorsunuz, doktor ölüme mahkûm olsun, ağaç kökü, taş yesin deniliyor, özel hastanede bile çalışmasın, yurt dışına bile gidemesin çünkü pasaportuna da el konuluyor, burada yavaş yavaş ölsün, yavaş yavaş eriye eriye ölsün deniliyor. Bunları anladık, siyasi birtakım gerekçeler belki ama şunu anlamak mümkün değil: Rapor ya, biz doktoruz, altı yıllık hekimiz yani bir okulu bitirmişiz, hekim olmuşuz veyahut da daha sonra uzman doktor olmuşuz, benim raporuma hangi siyasi saik “Hayır, senin raporunu geçersiz sayıyorum.” diyebilir? Ya, bakın her şeyi yaparsınız da bunu yapamazsınız. Doktorluğunu, diplomasını, o büyük emeklerini, o büyük özverisini, fedakârlığını, sabaha kadar uykusuz kalmalarını yani bunları yok edemezsiniz arkadaşlar; bu olmaz. Bu Komisyonunda biz bu kararı almamalıyız, bu olamaz arkadaşlar. İnanın ki ben size vallahi de billahi de söylüyorum, ardından intiharlar gelir. Alacağımız karar çok ağır bir karardır, tüm kalbimle, tüm vicdanımla söylüyorum. Ben bu konuları Türkiye’de en çok araştıran insanım. Bakın, size diyorum, binlerce insanla konuşmuşum iki buçuk yıl boyunca, yılların insan hakları savunucusuyum, KHK’yle atıldığım için bu işi yapmıyorum, MAZLUMDER’in uzun süre Genel Başkanlığını yaptım, uzun süre bu işlerle uğraştım ben. Böyle bir şey olamaz, bir doktorun raporunu nasıl geçersiz kabul edebiliriz?

Değerli arkadaşlar, en son olarak da şunu söyleyeceğim: Güvenlik soruşturması meselesi... Ya, bakın, bu da olacak bir şey değil. Şimdi, altı yıllık okulu bitirmiş arkadaşımız, abuk subuk gerekçelerle güvenlik soruşturmasından olumsuz not alıyor ve mesleğini yapamıyor, veyahut da ihtisas yapmış,

Türkiye’de dereceye girmiş, uzmanlığını bitirmiş -geçen birisi öyle bana mail gönderdi- çok üstün başarılarla göz ihtisasını yapmış ve güvenlik soruşturması olumsuz gelmiş, Türkiye’nin en önemli değerlerinden bir arkadaşımız şu anda işsiz, başı boş, hiçbir yerde çalışmıyor.

Bakın, size bir mahkeme kararı da göstereceğim, işte burada, çok önemli. Güvenlik soruşturmalarında çok keyfi kararlar alıyor. Birilerinin ispiyonuyla güvenlik soruşturmasında bir insanın üstünü çiziyorsunuz, çok rahat, çok basit bir şekilde, çok vicdansız bir şekilde yapılıyor bu.

Geçen gün odama geldi, bakın, bir astsubay, “FETÖ’cü” diye atılmış, adam diyor ki: “Benim FETÖ’yle değil, dinle, diyanetle bir alakam yok. Hakikaten nasıl birisi bana iftira etmiş, ben böyle atıldım, anlamıyorum.” Doktor kızı yanında gelmiş, tıp fakültesini bitirmiş, ilk girdiği TUS’ta 71 puanla psikiyatryi kazanmış, çok iyi puanla, çok zeki ve “Türkiye 4’üncüsü oldum.” dedi. Türkiye 4’üncüsü olmuş, babasının KHK’yle ihracından sonra güvenlik soruşturmasından olumsuz almış ve psikiyatri ihtisasına başlamıyor arkadaşlar. Bakın, birisine bir iftira atılmış, o iftiradan çocuğu da etkilenmiş, bir kıymetli doktorumuz psikiyatri ihtisasına başlayamıyor. Bunu hangi vicdan kabul eder arkadaşlar? Şu maddelere bir bakın ya! Bakın, ben size binlerce örnek anlatırım, sabaha kadar anlatırım arkadaşlar ya. Olacak şey mi?

Bakın, işte bir mahkeme kararı, vicdanlı bir hâkimin mahkeme kararı. Bakın, çok önemli bu. Ne diyor? Bir doktor arkadaşımız, Şırnak ili Cizre Toplum Sağlığı Merkezine atanmış, güvenlik soruşturması olumsuz gelmiş. Çoğunlukla yüzde 99 vatandaşımız mahkemeye gitmez, bu arkadaşımız, Ankara İdare Mahkemesine gitmiş. Bakın, bu, çok taze emsal bir karar, bir ay önce çıktı. Mahkemeye gitmiş, hakikaten, iyi bir hukukçu hâkimin karşısına düşmüş ve araştırmış hâkim “Getirin bakalım kurumun güvenlik soruşturmasını, istihbarat raporlarını.” Burada, bakın, hepinize verebilirim. Çocuk güya PKK’cı, KCK’ci ilan edilmiş, hâkim incelemiş dosyayı yok öyle bir şey, hiçbir somut delil yok. “Yok efendim, öğretmen ablası KCK’cidir.” Hâkim dosyayı incelemiş, yahu işinde gücünde bir öğretmen hanım, onun da bir alakası yok. İftira şu: “Öğretmen ablası KCK’cidir, bu adamı da doktor yapmayın.” Hâkim kararını vermiş, bakın, örnek bir karar bu: “Güvenlik soruşturmasının iptaline, 29 Ocak 2018 tarihinden itibaren hesaplanarak yasal faiziyle birlikte davalı idarece davacıya ödenmesine...” Ve ataması gerçekleşmiş. Ama bizim ülkemizin insanının yüzde 99’u güvenlik soruşturmasından sonra idare mahkemesine falan gitmez. Bir tanesi gitmiş, bakın, iyi bir hâkimin karşısına çıkmış, araştırmış ve sonuç ortada.

Arkadaşlar, bitiriyorum. Bakın, son iki örneğim. Bu örnekleri de çok iyi dinleyelim. Nereden? Bu Oda TV “web” sitesini biliyorsunuz. Tahmin edersiniz ki Oda TV’nin FETÖ’yle zerre bir alakası olamaz, 180 derece tersidir biliyorsunuz, Oda TV yayın organının. Değil mi? Müyesser Yıldız’ın -yazılarını okuyorsunuzdur, başarılı bir gazeteci- iki gün önceki makalesi. Makalede bir mahkemeyi anlatmış. Diyor ki: “‘Efendim, ben Nakşibendi tarikatındanım.’ diyen FETÖ’cü kurtuldu.” Hâkim, mahkemede, bakın, herkesin birbirini ispiyonladığını ve böyle bir adaleti tesis edemeyeceğini görünce kararı veriyor. Diyor ki: “Böyle herkesin birbirini ispiyonlamasıyla bir mahkeme mi olur? ‘Tüm yargılamalarda olduğu gibi, FETÖ üyeliği yargılamalarında da tüm Türkiye’de uygulanan somut deliller esas alınarak yargılama yapılması ve karar verilmesi ilkesi Anayasa’mıza, yasalara, evrensel ve yerel hukuk kurallarına, temel insan hak ve hürriyetlerine, vicdana ve Yargıtay kararlarına en uygun olandır. Mahkememizce de böyle bir yargılama olması ve böyle bir karar verilmesi için azami çaba gösterilmiştir.’ diyerek gerçekleşme şekli kuşku ve tam olarak aydınlatılamamış olaylar ve iddialar, sanığın aleyhine yorumlanarak mahkûmiyet hükmü kurulamaz.” Bakın, bunu bir hâkim diyor. “Ceza mahkûmiyeti, yargılama sürecinde toplanan kanıtların bir kısmına dayanılarak ve diğer bir kısmı göz ardı edilerek ulaşılan olası kanıya değil, kesin ve açık bir ispata dayanmalıdır. Bu ispat hiçbir kuşku ve

başka türlü bir oluşa olanak vermeyecek açıklıkta olmalıdır. Yüksek de olsa bir olasılığa dayanılarak sanığı cezalandırmak, ceza yargılamasının en önemli amacı olan gerçeğe ulaşmadan varsayım dayalı olarak hüküm vermek anlamına gelir. O hâlde ceza yargılamasında mahkûmiyet, büyük veya küçük bir olasılığa değil, her türlü kuşkudan uzak bir kesinliğe dayanmalıdır. Adli hataların önüne geçilebilmesinin başka bir yolu da bulunmamaktadır.”

Değerli arkadaşlar, bakın, bu makaleyi, bu kararı hatırlatan kişi “FETÖ” denen yapıya 180 derece zıt Oda TV’nin bir yazarı Müyesser Yıldız hanımefendidir. Ya, hangi siyasi görüşten olursanız olun, dürüst, namuslu, vicdanlı bir insansanız bunları söylersiniz. Zaten Anayasa’nın 38/4 -bakın, bir AİHM kararı okuyorum- ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6/2 maddelerinde düzenlenmiş bulunan suçsuzluk karinesi, suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar kişinin suçsuz sayılması gerektiğini ifade etmektedir. Masumiyet karinesi, AİHM kararları... Bakın, inanın ki şu kararları verirsek yarın öbür gün, belki bir on yılı bulur ancak AİHM’den bize, Türkiye’ye korkunç, milyarlarca liralık cezalar gelecek çünkü şu kararların ipe sapa gelir hiçbir tarafı yok arkadaşlar. İnanın ki çok karar inceledim, elimde yüzlerce OHAL Komisyonu kararı var ve gerçekten hukuka uymayan bir anlayışla alınmış kararlar bunlar. İnsanlar beraat etmiş, komisyon ret vermiş. Bunlar kabul edilecek şeyler değil.

Ben sizi, hepinizi vicdana çağırıyorum, bunun gerçekleşebileceğine de yürekten inanıyorum. Hepiniz bilirsiniz, çok klasik bir film vardır, 12 Kızgın Adam. Filmin başında bir cinayet olayı tartışılmaktadır. 11 kişi “Şu adam cinayeti işlemiştir.” demektedir. 1 kişi “Hayır, bir şüpheli durum var -klasik bir filmidir, bilirsiniz- bu kişiye ‘katil’ demek o kadar kolay değil.” der ve karar alınana kadar o salondan çıkılmaz -şu bizim Komisyon gibi- ve sonunda o kişi tüm delilleriyle zanlının katil olmadığını ispatlar ve “katil” kararı verilecek bir jüri salonundan “masum” kararıyla çıkarılır. Burada da bu olabilir, ön yargılarımız olabilir ama kararımızı elimizi vicdanımıza koyarak verelim, veyahut da kararımızı şimdi vermeyelim arkadaşlar, bir başka zamana erteleyelim çünkü bu, gerçekten insafa, merhamete, vicdana dayanan bir karar olmalıdır; siyasi kin, nefret, gareze dayalı bir karar olmamalıdır.

Ben şimdilik bunları hatırlatıyorum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın İslam, buyurun.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli üyeler, değerli misafirler; aslında çok değerli meslektaşım ve birçok platformda birlikte eskiden beri mücadele ettiğimiz Sayın Gergerlioğlu olayın büyük bir kısmını özetledi, ağzına sağlık. Tabii, bizim mücadelemiz hem tıp alanında hem MAZLUMDER alanında. Ben de KHK’liyim. Bu benim 4’üncü atılışım. Ben 3’ünü de 1990’lı yıllarda şey yaptım MAZLUMDER üyeliğinden. Neden? Çünkü o dönemde başörtüsü yasağına karşı çıktık, devlette sistematik işkence vardı, ona karşı çıktık bir de Kürt kimliğini savunmanın bir hak olduğunu söyledik, bunlardı. Aslında Türkiye bu noktaya geldi ama biz o arada birtakım badirelerden geçtik. 4’üncüsü de size nasip oldu, AK PARTİ dönemine. Çok şükür, yine böyle insan hakları vesaire... Ne yaptım? İkinci bildiriye imzaladım. Hani bir barış bildirisi vardı 1.128 imzalıydı galiba, bir de ondan sonra Boğaziçi mahreçli ikinci bir bildiri çıktı, şöyle bir paragraftık bir şey. “611 imzalı ikinci bildiri” diye yazarsanız şak diye çıkıyor zaten internet ortamında. “Hukuk devletin kurallarına uyun.” diyor yani “İnsanları kapı önüne koymayın.” diyor, “Soruşturma yapıyorsanız bunu söz verdiğiniz gibi, bir yöneticiye uyacak, yakışacak şekilde yapın.” diyor. Tabii, otoriterliğe karşı çıkıyor ve meselenin insanları susturmak değil, herkesin ifade özgürlüğünü özgürce kullanabilmesi olduğunu söylüyor. Bu yani bildiri. Oradan geldik

terörle irtibat, iltisak. Sizin fikirleriniz son tahlilde umurunda değil, gerçekten değil ama bunun hayat içinde bir sonuçları var. Sadece bana da değil, ben zaten kişisel hayatımda emekliliğimi isteyip serbest hekimlik yapıp İslami ilimler ve felsefe alanında çalışıyordum yani teorik işlerle, muayene hekimliği... Ve yüksek lisans öğrencisiyim şu anda. Yüksek lisansımı götürmek, hani yapabilirsek şöyle ince de olsa okunabilecek bir eser bırakmak, buydu yani kendi kişisel hikâyem buydu ama pat diye böyle bir şeyde bulduk. Dedim ya sarsılmadım çünkü 4'üncüsünü hiç sallamıyorsunuz ve haklı olduğunuzda karşınızdakiler, hani, Sait Faik'in hikâyesindeki gibi, cebindeki bir susam tanesi kadar kahtır, o kadar görünüyorsunuz.

Efendim ne diyor? "...5'inci maddede karar verilen yani terörle irtibatlı, iltisaklı..." Kim vermiş bu kararı? Bu kararı Hükümet vermiş. Aslında Hükümetin de başındaki tek adam, tek kişi vermiş. Yani siz burada bir karar vereceksiniz, bu kararların kimisi amirin raporuna... Mesela, rektör kıskançlık hisseder, bir profesörü küt listesine atar. Siz bunları incelemediniz bile. 15 Temmuzdan birkaç gün sonra 70-80 bin kişilik bir listeyi pat diye ortalıkta zuhur ettiniz. Nasıl bu kadar çabuk hazırlandınız? Bu ne serilik, gerçekten anlamak zor. MİT raporuna dayanabilirsiniz. MİT'te de bilmiyorum yani çok da merak ettiğim bir taraf değil ama bunun üzerinden kritik bir görev olmadıkça hukuki uygulama yapmanız yasal değildir. Tabii, bir sürü rekabet, hatta sizin, iktidar partisinin içindeki çekişmeler falan da buna yol açmıştır, onu da söyleyeyim. Neticede, sizin zamlarınıza dayalı olarak bakın ne diyor 5'inci madde: "Terör örgütlerine veya Millî Güvenlik Kurulunca devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı..." vesaire vesaire... Allah Allah, ya benim hayatımda herhangi bir terör örgütüyle şeyim olmadı arkadaşlar. Ha, sadece, örgüt elemanını ben Van'da hizmet yaptım, Kars'ta hizmet yaptım, örgüt elemanını getirdiler, elbette ki ona da her hastama nasıl davranılıyorsa ona da o şekilde davrandım. Yani tek şeyim budur benim örgütlerle, tek münasebet ortamım budur. Böyle bir şey yok. Ne bileyim, "Millî güvenliğine karşı faaliyet..." Buna da bulunmadım. E, hatta, yani bir anlamda, bunu da söylemek istemezdim ama bir anlamda doğuda, güneydoğuda, mahrumiyet bölgelerinde gönüllü çalıştım, bu devletin ve Batı bölgelerinin duyarsızlığını bir nebze kompanse edebilmek için üç sene Van'da, beş sene de Kars'ta hizmetim var ve çok da güzel geliyordu. Ha, niyetim aslında Kars'ta bir köye yerleşmekti emeklilikten sonra, herkes Batı'ya göç ediyor, ben oralarda bir yere yerleşecektim. Ama, irtibatım yoktu yani bundan ötesini de söyleyemem. Zaten devlet elinizde, öyle bir şey olsa, benim bu şekilde dolaşmam mümkün değil.

Dün biz Genel Kurulda bir hukuk cinayeti işledik. Yani şu kadar kalınlıkta bir isim listesini aldık, bunu bir de bu isimlerin, yani yasaya isimlerin veya bir grubun adının geçmesi aslında hem adalet ilkelerine hem de hukukun temel felsefesine şeydir. Yani kanun mantalitesine karşı bir şeydir. İsim listesi yapıyorsunuz ve "Bunlar irtibatlı, iltisaklıdır." diyorsunuz. Hukuk öyle olmaz ki. İrtibat ve iltisak nedir, bunu tanımlarsınız, ondan sonra sizler de ben de o süzgeçten geçeriz, bakarız hangimiz irtibatlı ve iltisaklıyız. Hukuktan bahsediyorsanız böyledir. Ama ortalıkta tabii, hukuk devletinden veya hukuka uygun olan bir uygulamadan bahsetmiyoruz, neticede yargının vermesi gereken karar, yasama Meclisinde parmak kaldırmayla falan geçilmiştir. Yani ne olmuştur? KHK'lerle canlı canlı mezara koyduğunuz insanların üzerine dün gece beton dökülmüştür. Aha, bu şeyle de bu yasayla da o betonun üstüne şimdi bir bina yapılmak isteniyor, bir inşaat yapılmak isteniyor. Bunu ancak Corleone filmlerinde görüyoruz. Corleone'yi biliyor musunuz, Don Corleone?

Ben sizi çok fazla şey yapmayacağım. Çok fazla vaktinizi de almayacağım ama bu uygulama hukuken sakat bir uygulamadır, batıldır yani yok hükmündedir, hakikat anlamında bir karşılığı yoktur, tamamen keyfidir. Ve buna hem bu Komisyon hem bu Komisyonunda bunu kabul edenler, eğer Genel Kurula inerse bunu kabul edecekler, şimdiden ikaz ediyorum, yarın öbür gün bu toplum yüzüne

bakamayacak hâle gelirler. Niçin? E, gördünüz 12 Eylül ne hâle düştü toplumun indinde. 12 Eylül yüzde 92 oy almıştı arkadaşlar. 27 Mayıs darbecileri ne hâle düştü bir müddet sonra. Ama bu iktidar kaybı, hatta bu lanetin tersine dönmesi, inanın çok uzak bir tarihte değildir.

Ben sizi dostça uyarıyorum, siz zaman zaman heyecanlanıyorsunuz ama bir beklentim olmadığı için, tek derdimin hakkı, doğruyu savunmak olduğu için de rahatım, o yüzden elim kolum rahat.

Sağlık çalışanlarına şiddet konusuna gelince, buna ne kadar hukuki tedbir alırsanız alın, ben bunun siyasi bir arka planı olduğunu da görüyorum. Şunu söylemek istiyorum: Yani, hukuki şeyle, hukuki birtakım tedbirlerle en yüksek ceza ve caydırıcılık vesaire bunlar koyulabilir ama işin siyasi boyutu şu: Bakın, bugün hastanede şiddet var, stadyumda şiddet var, stadyumda, evde şiddet var, kadına şiddet var, tecavüz var, sokakta tecavüz; kadına, çocuğa tecavüz ve şiddet var. Bunların sosyolojik arka planına bence biraz eğilelim, birlikte eğilelim. Ben bunların nedeninin bu toplumun kendini siyasi olarak rahatça ifade edememesine bağlıyorum.

Ya, bakın, şu ülkede fikir açıklıyorum, yirmi dört saattir yer yerinden oynuyor arkadaşlar, böyle bir şey olur mu ya! Söylediğim de rutin şeyler, rutin. Ha, bu baskı ortamı, bu baskı ortamı sürdürüldüğü sürece, bu şiddeti sadece cezai ve caydırıcı tedbirlerle ortadan kaldırmamız mümkün değil, insana bakışımız değişmeli. Yani, sizin lideriniz, Genel Başkanımız, referandumda dahi kendisine oy vermeyen insanları “hain” ilan etti. Bir taneniz de buna itiraz etmediniz, çünkü edemezsiniz. Bakın, iddiaya giriyorum edemezsiniz, ederim diyen var mı? Edemezsiniz. İşte böyle bir ilişki biçimi. Ha, bu ilişki biçimi bizi, bırakın otoriterliği bir faşizme sürükler. Totaliter bir yönetim anlayışına sürükler. Bunu, bu zinciri bir yerden kırmalı ve bunu... Bu yasa neticede çok önemlidir ama bu söylediğim külliyat içerisinde bir detaydır sadece. Bunu sosyolojik ve felsefi boyutları üzerinden düşününüz.

Ben bir şey daha söyleyeceğim: Eski Başbakanlarımızdan Sayın Erdoğan'ın doktorlara karşı duygusal bir yaklaşımı da var. Çok kötü bir hikâye geçirmiş, onu dinledim. Gerçekten kötü bir hikâye. Eski sağlık sistemi, doktor bulamama, falan yani işte muayenehane, şu, bu. Fakat, hekimler bunu kendi içerisinde bir otokontrolle büyük oranda temizledi zaten yani bıçak parası, vesaire şu, bu. Ama, bunun bir takıntı hâlinin de ben aşılmasını teklif ediyorum ve sizlerin de siz siyasetçilerin de siz Sayın Bakanlar Kurulu üyelerinin veya yardımcılarının da buna yardımcı olmasını diliyorum. Çünkü, hasta olarak bir insan, bu tramvayı yaşamış bir insanın hekimlere karşı...

BAŞKAN – Sayın Vekilim, maddeyle ilgili konuşursak...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Aynen maddeyle ilgili konuşuyorum.

BAŞKAN – Yok, biraz dışına çıktınız.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Şu anda 27'nci maddeyle ilgili konuşuyorum.

BAŞKAN – Doğru da konuştuklarınız 27'yle ilgili değil.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Niye müdahale ediyorsunuz Sayın Başkan, şurada iki dakika daha şeyim kaldı, niye bozuyorsunuz?

BAŞKAN – Tamam.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Yani bu konuya girdiğim için... Konuşacağım.

BAŞKAN – Tamam, konuşun da maddeyle ilgili olsun.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Maddeyle ilgili.

BAŞKAN – Değil ama lütfen.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Arka planına geliyorum, psikolojik arka planına geliyorum, maddenin niye önümüze geldiğine dair.

Ben diyorum ki bunu bir hasta psikolojisi olarak anlayabiliriz ama bu, ne diyelim adına, fobi veya reaksiyonerlik veya ön yargılarımızı yönetim alanına, devlet alanına taşıdığımızda sorun çıkabilir. Ha, birçok hasta bize ön yargılıdır zaten, bununla başa çıkarız. Mesela, şöyle bir cümlesini ben çok iyi hatırlıyorum: “Doktor iğne yaparsa hasta felç olur, hemşire yaparsa olmaz.”

ALİ ŞEKER (İstanbul) – İğneciye yaptırılım.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Vallahi, ben tonlarca iğne yaptım, ortopedistim, tonlarca yani yüzlerce binlere iğne yaptım, hiçbiri de felç olmadı, yanlış. Önerme kökten yanlış, külliyen yanlış, tamamen kafadan uydurulmuş bir önerme.

Demek istiyorum ki: Mesela eski Sağlık Bakanı Sayın Akdağ’ın, Adana’da çok kötü bir olay yaşandı, bir yanıklı hasta özel hastaneye kabul edilmedi vesaire... Yani olay gerçekten kötü ve o doktorun mutlaka ve mutlaka yasal takibinin yapılması lazım, buna hiçbir itirazımız yok. Ama, bir Sağlık Bakanı şunu dememeli: “O doktorun iki gözünü oymalı.” Ben bunu kulaklarımla işittim Habertürk televizyonuydu zannedersenem. Eğer çok merak ediyorsanız arşivden ister getiririm.

Sayın Başkan, işte benim söyleyeceklerim bu kadar. Olay sadece siyasi değildir, olay insanidir. Diğer kısmın üzerinde fedakârane çalışan Sayın Gergerlioğlu arkadaşım aktardı, ben tekrara düşmek istemiyorum ama diyorum ki haksız bir iş yapıyorsunuz. Yapabilir misiniz? Yapabilirsiniz, güç sizde. Parlamentoda gerçi 300’ün altındasınız ama ortağınız var. Bir de burada MHP’yi, sayın MHP’li arkadaşları uyarmak istiyorum, lütfen bunu gözden geçiriniz, bir daha bakınız. Burada yine bir hukuk cinayeti işleniyor. Ama referandumda da bunu söyledik “Siz bu başkanlık sistemini yüzde 70, 80’le de geçerseniz bunun üstüne oturamazsınız, 51’le geçirirseniz hiç oturamazsınız.” dedik bakın hâlâ bunun huzursuzluğunu ve artçılarını yaşıyoruz ve yaşayacağız, bu sistem oturmayacak çünkü. Çünkü Türkiye belli bir noktaya gelmiştir, insanıyla, sosyolojisiyle belli bir noktaya gelmiştir, Türkiye’de düşünen insanlar vardır, Türkiye’de haysiyeti için mücadele edecek insanlar vardır ve haksız olan hiçbir şeyi kabul etmeyecek insanlar vardır.

Hepinize saygılarımı sunuyorum. Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Başkan, kadınlara herhâlde...

BAŞKAN – Peki, ayrıcalık tanıyoruz o zaman.

Buyurun.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Herkese iyi akşamlar.

Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; aslında söz alan arkadaşlar birçok başlığı dile getirdiler, ben de birkaç hususu dile getirmek istiyorum.

Bilirsiniz ünlü bir Nasrettin Hoca fıkrası var, damdan düşer, doktor çağırmak isterler, Nasrettin Hoca der “Bana damdan düşen birini getirin.” Bugün aslında bizim meselemiz tam da böyle. KHK’lerle ilgili bir düzenleme konuşuluyor ve bu salonda da, bu Komisyonada da oldukça fazla sayıda KHK’li arkadaş var. Ben de KHK’li biriyim, Sağlık Bakanlığında çalıştım on sekiz buçuk yıl ve bir sabah işe giderken yayınlanan 677 sayılı KHK’yle işimden oldum. Gerekeceği var mıydı? Hayır, hiçbir gerekeceği yoktu. Örneğin bir adli soruşturmam var mıydı? Yoktu. İdari bir soruşturmam var mıydı? Yoktu. İdari bir ceza almış mıydım? Almamıştım. Bir hasta şikâyeti var mıydı? O günkü meslek hayatım boyunca yoktu. Peki, niye ihraç edilmişim? Çünkü muhaliftim, çünkü KESK’e üye bağlı Sağlık Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikasına üyeydim, iş yeri temsilcisiydim, ondan sonra şube yöneticisi oldum ve AKP Hükûmetinin toplamda uyguladığı Sağlıkta Dönüşüm Programına karşıydım,

sağlığın piyasalaştırılmasına, ticarileştirilmesine, sağlığın bir meta hâline getirilmesine ve bütün hastanelerin ticari mantığa göre işletilmesine, kamu hastane birliklerinin kurulmasına, bunların başına CEO atanmasına vesaire vesaire birçok başlığa da muhalifin, bu noktada da en azından mücadele yürütüyordum. Bütün bunların her birisi burada bulunan, bu salonda bulunan diğer arkadaşlar gibi ihraç olmamız için Hükümet açısından yeterli veriydi. Bizi ihraç ettiler. Peki sadece mesele bizimle ilgili bir şey miydi? Hayır, aslında başka bir şey yapılmaya çalışılıyordu. Kalan binlerce, yüz binlerce sağlık çalışanına ve diğer kamu emekçilerine bizim üzerimizden “İşte sesiniz çıkarsa böyle olursunuz, kapının önüne bir günde konulursunuz, onun için aman ha eğer buradan eklemek yemek istiyorsanız, işinizi korumak istiyorsanız dizinizi kırın, sesinizi kesin, oturun.” demek isteniyordu değerli arkadaşlar. Yapılmak istenen aslında bir bütün toplumsal biatin, toplumsal bir çökertmenin gerçekleştirilmek istenmesiydi.

Şimdi biz AKP Hükümeti sürecinde şuna çok alıştık: Torba yasalarla bütün düzenlemeler yapılıyor yani tek tek yapmak yerine ve o yasa maddesini, o kanunun bütün taraflarınca etraflıca bir tartışma yürütmek yerine, demokratik kitle örgütleri, sendikaları, bu işin tarafı olan odaları, birlikleri çağırarak yerine yangından mal kaçırır gibi bir torba yasa yapılıyor ve mutlaka o torba yasanın içerisine aslında toplumda albeni oluşturabilecek, toplumun en azından tepkisini yumuşatabilecek de bir başlık bulunuyor. Her zaman böyle, ya “demokrasi paketi” oluyor bu işte şimdiki şeyin adı “sağlıkta şiddete son” diye kamuoyuna sunuluyor ve bunun üzerinden de bütün o süksenin içerisinde, bütün o aslında kamuoyuna açıklananın arkasında da gerçek anlamda toplumsal hayatımızı sakatlayabilecek, kamusal yaşamı bir bütün sakatlayabilecek yasal düzenlemeler yapılıyor ve bunların toplumun gözünden kaçırıldığını da bu şekilde biliyoruz.

Değerli arkadaşlar, şunu açıkça söyleyebiliriz: “Muhafif olmanın ötesinde bu ihraçların arkasında başka ne gibi saikler yatıyor?” diye baktığımız zaman en azından KESK’e üye sendikalar ve yine DİSK’e bağlı Genel-İş’e bağlı sendikalardaki ihraçların oranlarına ve etnik yapılarına baktığımız zaman örneğin Kürt olmak, muhalif bir Kürt olmak çok açık bir şekilde ihraç edilmeniz için bir gerekçe olabiliyor. Ya da örneğin benim gibi üzerine bir Aleviliği ekleyin, ağırlaştırılmış suç, hem Kürt hem Alevi. Yani böyle bir şey olabilir mi? Üstelik de kamu emekçisi. Fazladan hak var, bunların çok hızlı bir şekilde geri alınması ve bir şekilde bir ihraçın konu olması gerekiyor.

Şimdi, en azından anayasal bir eşitlikten söz ediyoruz, herkese karşı yasaların kör olması gerektiğinden bahsediyoruz, işe girme süreçlerinde ve bütün diğer süreçlerde hukukun önündeki eşitlikten söz ediyoruz ama örneğin bir güvenlik soruşturmasında adımız “Azat” diye ya da adınız “Berivan” diye ya da “Sosin” diye örneğin güvenlik soruşturmasından geçemeyebiliyorsunuz. Ya da adınızın “Zülfükâr” olması “Düzgün” olması Dersimli olmanız, Maraşlı olmanız sizin o güvenlik soruşturmasından geçip geçmeyeceğinizi de o soruşturmayı yürütenlerin bir ön kanaatine delil olabiliyor örneğin. Bunu nereden biliyoruz? Çok açık bir şekilde mülakatlar sürecinden biliyoruz. Yani biliyorsunuz sınavlara giriliyor, bir de şimdi artık devlet memurluğu için bir mülakat sistemi getirildi bazı işler için. Örneğin mülakatlarda iktidarda olan siyasi partinin genel başkanının doğru bulunup bulunmadığı, övülüp övülmediği, sevilip sevilmediği gibi sorular yöneltiliyor ve oradan aslında insanlar normal düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanıyor yani bir şeyin tarafı olmaya, bir siyasi iktidarın parçası olmaya itiliyorlar. Örneğin bu düzenlemeden sonra şunu sorarım: Gerçek anlamda Kürtler bundan sonra çocuklarına özgür bir şekilde, hiç çekinmeden “Azat” ismini koyabilecekler mi? Ya da “Berivan” ismini koyabilecekler mi? Hayır. Geçmişte tıpkı 12 Eylülde olduğu gibi nasıl o zamanlar “Mahir, Ulaş” isimlerini koymak fişlenmeniz için yeterli bir gerekçeyse, bugün bazı isimleri koymak Hükümet açısından bir fişlenme ve yaşıyoruz tanıklığımız var. Çok hızlı bir şekilde tasfiye edilmeniz önüne geçiyor. Size bir örnek vereyim, geçenlerde bir öğretmen arkadaş mahkemeye

başvuruyor ve adını değiştirmek istiyor, Kürtçe bir isim almak istiyor, yanılmıyorsam “Sozdar”dı, evet “Sozdar” adını almak istiyor. Hâkim diyor ki: “Sen bir kamu işi yapıyorsun, öğretmenlik mesleğini icra ediyorsun, “Sozdar” adını alamazsın.” Böyle bir şey olabilir mi? Hani olmaz diyorsunuz ya. Oluyor. Sonra bir üst mahkemeye itirazı oluyor ve ondan sonra bu kararın yerinde olmadığı şeklinde karar veriliyor ve ondan sonra artık isim alabiliyor. (“Demek ki almış.” sesi) Ha, demek ki almış. Tabii şöyle şey olacak, tek tek hepimiz bir mahkemeye, o olmadı bir üst mahkemeye, o olmadı öbür üst mahkemeyi açacağız ki bir isim alabilelim, bu da sizin tabii ki lütfunuz olacak.

Şimdi değerli arkadaşlar, siz OHAL döneminde sadece bizleri ihraç etmediniz, aynı zamanda bizim yasal haklarımızı kullanmamızı, itiraz etmemizi engellediniz. Örneğin biz idare mahkemelerine gittik, bütün idare mahkemelerinde bu davaların görüşülmeyeceğine dair kararlarla bekledi, bütün idari süreçler duruldu. Biz AİHM’e gittik, AİHM’de çok hızlı bir şekilde yüz binlerce dava gittiği için sizinle bir ara formül buldu ve aslında hiçbir hukuki karşılığı olmayan bir komisyon oluşturdu, OHAL İnceleme Komisyonu. Bu Komisyonun kararının hukuki olma gibi bir niteliği var mıdır? Yoktur. Hükümet eliyle kurulmuştur, bir idari birim olarak görev yapabilir ama bunlar insanların işlerine dönüp dönmeyeceklerinin kararını veriyorlar. Üstelik OHAL’in üzerinden iki ay geçti, ona rağmen görüştüleri dosya sayısı ortadadır, iade ettikleri insan yanılmıyorsam 2.600’lerde henüz, 40 bine yakın dosya görüştüler. Şimdi bu koşullarda biz gelmişiz bütün bu ağır travmaları, bütün bu hukuksuzlukları gidermek yerine, gerçekten çubuğu demokrasiye, insan haklarına, eşitlik ve özgürlüğe bükmek yerine, daha totaliter, daha engelleyici, daha sınırlayıcı, nasıl ayrımcı yasalar yaparız diye Hükümet gece gündüz açıkçası çalışıyor ve öyle bir öneriyle karşımıza geliyor ki bütün KHK’lilerin SGK’yle anlaşmalı olan yerlerde çalışmaması. Zaten devletten atmışsınız, özelde de çalışamayacak. Örneğin ben İzmir’de yaşıyorum arkadaşlar. Benim bildiğim İzmir’de SGK’yle anlaşması olmayan sadece bir kent hastanesi var, o da “first class” birinci sınıf bir hastane, yüksek ücretlerle tıbbi bakım yapıyor, onun dışında, benim bildiğim en azından bir hastane yok, varsa bile çok sınırlı. Şimdi, böyle bir yerde altı yıl hekimlik yapmış, eğer varsa üzerine ihtisasını yapmış insanların ne yapmasını bekliyorsunuz? Hepsinin gidip benzinci pompacısı mı olmasını istiyorsunuz, paspasçı mı olmasını istiyorsunuz? Siz hem üniversitelerden hem bu ülkedeki gerçek anlamda yetişmiş insanların beyin göçünden bahsediyorsunuz, eğitim kalitesinin düşüklüğünden bahsediyorsunuz ama bir taraftan da yetişmiş, bizim bütün ülkenin kaynaklarıyla yetişmiş, en değerli varlığı olan yetişmiş insan gücünü heba etmek için, onu atıl bırakmak için de sürekli bir çaba içerisindeyiz ve üstelik bu çabanız, sadece o yetişen insanlara zarar vermiyor, aynı şekilde bütün o hizmetleri alması gereken halkı da etkiliyor, yurttışı da etkiliyor. Biz şu anda birçok alanda hekim bulmakta ya da uzman bulmakta zorlanıyoruz. Bunların en tipik örneği KHK’li olan, KHK’yle atılan barış için akademisyenlerdir. Attınız, üniversiteler çöllerleşti, çoraklaştı, yetmedi, şimdi her birini kopyala-yapıştır iddianamelerle yargılıyorsunuz ve onlara ceza veriyorsunuz. Oysaki onlar bu ülkenin vicdaniydılar, bu ülkede her birimizin daha iyi koşullarda yaşaması, eğitim alması için dirsek çürüten insanlardı. Neydi suçları? Barış istemişlerdi. Evet, silahlar sussun, insanlar ölmesin ve bu noktada devlete görevlerini hatırlatan ya da devlete daha duyarlı olması gereken bir bildiriye imza atmışlardı. Bu onlar için bir tasfiyenin başlangıcı oldu.

Değerli arkadaşlar, şunun bir kez daha altını çizmemiz gerekiyor: Bugün önümüze gelen yasa teklifi üzerinden konuşuyoruz ama “Sağlıkta Dönüşüm Programı” dediğimiz şeyin her birisi bugün tek tek aslında sonuçlarını yaşadığımız ve her geçen gün toplumun sağlığını bozan bir sistemdir. Koca, devasa şehir hastaneleri yaptınız, her biri birbirinden büyük AVM şeklinde planlanmış, hiçbirinin içinde en başında insan yok ki? Nasıl sağlık olsun? İnsan odaklı değil. İnsanı hastalandırmak üzerine bir sistem kurmuşsunuz, insan sağlığını korumak üzerine değil ki. Koruyucu hekimliği yaygınlaştıracağımıza, insanların en yakınındaki yaşam alanında sağlık hizmetini almasını sağlayacağımıza 3-5 tane araçla

aktarmalı aktarmalı gidilen ya da bazen hiçbir zaman gidilemeyen şehir hastaneleri yaptınız ve o şehir hastanelerinin içerisinde insanları artık yakalarına taktıkları detektörlerle, alarm şeyleriyle de takip ediyorsunuz. Böyle insanlık dışı bir sisteme ne yazık Türkiye geçmiş bulunuyor.

Şimdi, sağlık, AKP'ye en fazla oy getiren kalemlerden ya da başlıklardan birisi. Bunun birkaç tane nedeni var. Birincisi: Bu noktada yapılan manipülasyonlar çok geniş. İkincisi: "Sağlıkta dönüşüm" denilen meselede halka yansıyan geçmişteki yanlış bazı uygulamaların görüntüde de olsa giderilmesi meselesi. Bunlardan birisi SGK meselesi üzerindeki ilaç kuyruklarının azaltılması. Bütün bunlar olumluluk olarak haneye yazıldı. Peki, öyle mi kaldı? Evet, SGK kuyrukları kalktı, doğru, ilaç kuyrukları kalktı, ama ne başladı? Her ilaç için cepten ödemeler başladı. Her hastaneye adım attığımızda cepten ödemeler başladı. Peki, nerede kaldı sosyal devlet? Nerede kaldı sağlığın ücretsiz olması? Aile hekimliği bile ücretsiz değil, 2 TL alıyorsunuz, ücretsiz değil. Bir devlet hastanesine birinci basamaktan ikinci, üçüncü basamağa kadar ücretlendirmiş ve şu anda SGK'yle anlaşması olan özel hastaneler yüzde 200 oranında ek ücretler alıyorlar. Şimdi, bütün bunları nereye koyacağız? Asgari ücretliye 1.500 lira veriyorsunuz ama her adım attığında, en ufak bir şeyde parasını alıyorsunuz ve şu anda da bir Aspirin'i, bir Vermidon'u ya da en sıradan ilacı bile reçeteye bağlıyorsunuz. Neden? Çünkü paranın dönmesi lazım, çünkü birilerinin hastalanması lazım, doktora gitmesi lazım, ilaç yazdırması lazım ve o ilaç üzerinden de bir katma değer yaratması gerekir, daha doğrusu bir para ödemesi gerekiyor. Yani SGK'nin bütçesi şiştikçe şişiyor, cepten ödemeler arttıkça artıyor ve biz bunu yıllardır söylememize rağmen, bu alanda yapısal, gerçek anlamda toplumu, halkı esas alan bir sağlık sisteminin mutlaka kurulması gerektiğini, bununla eşit, en azından ücretsiz, ana dilinde ve en yakın yerde alması gerektiğini söylememize rağmen ne yazık ki bu konuda Bakanlığımız kesinlikle anlamlı bir adım atmamıştır ve her geçen gün sağlıktaki kriz, sağlıktaki kara delik de büyümektedir.

Bu şehir hastaneleri meselesinde bir şeyi daha söylemek gerekiyor. Biliyorsunuz, bunlar yap-işlet-devret meselesi üzerinden yürütülüyorlar, yapana devrediyorsunuz on yıllığına. Örneğin, şöyle: Bir devlet, bir bakanlık ve üstelik de sağlığın ücretsiz olması gibi yani en azından Anayasa'sında "sosyal devlet" maddesi yazan bir devlet şunu yapabilir mi ya? Müşteri garantisi veriyorsunuz, hasta garantisi. Şu kadar yıllık hasta garantisiyle şehir hastanelerindeki müteahhitlerle ya da işletenlerle anlaşmalar yapıyorsunuz tıpkı yollarda, köprülerde, havaalanlarında yaptığımız gibi.

Sağlık çalışanlarına gerçek anlamda bir iyilik yapılmak isteniliyorsa, sağlık çalışanları ve sağlık alanında gerçek anlamda bir düzenleme yapılmak isteniliyorsa örneğin yıpranma payı üzerinden bir düzenleme yapmayı düşünebilirsiniz. Gerçek anlamda sağlık alanında bir düzenleme yapmak istiyorsanız ihraç ettiğiniz hiçbir adli mercide suçu sabitleşmemiş, hiçbir yerde yargılanmamış bu insanlara koyduğunuz pasaport yasaklarını kaldırarak başlayabilirsiniz, bunların işe iadelerini hızlı bir şekilde gerçekleştirebilirsiniz. Hukukumuzda olmayan, ceza hukukunda olmayan, hiçbir yerde olmayan iltisak gibi muğlak, herkesin kendine göre yorumlayabileceği, subjektif meseleler üzerinden, kriterler üzerinden insanları değerlendirmekten vazgeçebilirsiniz örneğin. Bu anlamda daha objektif, daha eşit koşullarda insanların hizmet etmesini sağlayabilirsiniz.

Değerli arkadaşlar, bu güvenlikle ilgili meselenin bir önemli, bir kritik başlığı daha var: O da öğrencilere ilişkindir. Örneğin, "Güvenlik soruşturmasından geçmeyenler kamu hizmeti yapamayacaklar, kamuya alınamayacaklar." deniliyor. E, altı yüz günlük de bir süre var, onu yapmayınca da özelden çalışamayacaklar vesaire. Şimdi, burada ne yapılmak isteniliyor? Aslında en nitelikli eğitimi alması gerekenleri ve bu ülkenin eşitlik, özgürlük mücadelesinde üniversiteden başlayarak söz söylemesi gereken tıbbiyeli öğrencileri aslında siz siyasetten uzaklaştırıyorsunuz, eleştirel düşünceden uzaklaştırıyorsunuz. Örneğin, bunlar 6 Kasım'da YÖK protestosuna gittiğinde, yarın öbür gün güvenlik

soruşturmasına gittiğinde 6 Kasım YÖK protestosu resmi önüne konulacak ve denilecek ki “Sen eyleme katılmışsın, kusura bakma biz seni işe alamayız.” Şimdi, böyle bir şey olabilir mi? Bu kadar önemli insanların fikir, düşünce ve eylem hakkını sakatlayan, bütün bunları engelleyen, insanları bir bütün suskunluğa terk eden ve bu suskunluk sonucunda da Türkiye demokrasisinin kökten sakatlanmasına yol açabilecek bir düzenlemeyi bugün gelmişiz, burada talihsiz bir şekilde tartışıyoruz.

Değerli arkadaşlar, arkadaşlarım hem Sayın Gergerlioğlu hem de diğer arkadaşlarımız şunu belirttiler: Bu bir vicdan meselesi. Birçok şeyi kanunlarda arayabiliriz, birçok şeyi hukukla anlatabiliriz ama insanların çalışma hakkını engellemeyi ve onları yaşarken öldürmeyi hukukla da siyasetle de açıklayamayız. Bu bir vicdan meselesi ve burada eğer gerçek anlamda vicdanlıysak bir zamanların en azından kendini mağduru ilan ettiği “28 Şubatın mağduru” diye ifade eden AKP’nin bugünün bu zalimane tutumlarına karşı milletvekilleri olarak hep beraber tutum almamız gerekir. Bu, siyasetüstü bir meseledir, asla ama asla bir partinin siyasi ideolojik bakış açısına kurban edilecek bir mesele değildir. Her birinizin çocukları var, her biriniz bu ülkede yaşıyorsunuz, bu ülkenin yurttaşlarısınız, aileniz var, çevreniz var ve eminim ki o çevrenin içerisinde de bu haksız, hukuksuz KHK’yle işten atılan ve size de gelen onlarca arkadaş var, yüz binlerce arkadaş var. Onlara karşı nasıl boynunuz bükükse yarın öbür gün bu teklif yasallaşırsa bundan sonrası için de boynunuz bükük olacak, yüzüne bakamayacaksınız ve hep beraber tarih karşısında suçlu olarak ilan edileceksiniz değerli arkadaşlar. Kimsenin çocukluğundan başlayarak geleceğini öngörmeme hakkı diye bir şey olamaz, öngörememesi olamaz. Yani, ben bir tıp fakültesinde okuyorsam şunu bilmem lazım: Ben yarın öbür gün mezun olduğumda hekimlik yapabileceğim. Bunu bilmediğim bir süreçte nasıl tıp fakültesini tercih edeceğim, nasıl tıp fakültesine gideceğim ve nasıl kendimi güvende ve özgür hissedeceğim? Bu soruları da yüksek sesle her birimizin kendisine sorması gerekiyor diye düşünüyorum.

Son olarak da şunu ifade edeyim: Bu, böyle çok hızlı bir şekilde geldi ve bu konuda en azından CHP’li milletvekili arkadaşların verdiği bir öneri vardı alt komisyona havale edilmesine yönelik. Örneğin, niçin alt komisyona gönderilmemesi gerektiğini yani niçin reddettiğinizi duyamadık. Niçin reddettiniz bir alt komisyona gitmesini ve bu teklifin daha esaslı bir şekilde tartışılıp gerçek anlamda bir uzlaşıyla yukarıya çıkmasını niçin istemediniz örneğin? Bunu gerçekten merak ediyorum. Yani burada oturduğunuz zaman siyasi parti rozetiyle her zaman oturmak zorunda değilsiniz. Evet, bazen siyaseten söz söylememiz gerekir ama bazen de siyasetüstü söz söylememiz gerekir, siyaset gömleğini çıkararak söz söylememiz gerekir, insan kimliğiyle söz söylememiz gerekir, vicdanınızla söz söylememiz gerekir ki yarın öbür gün daha eşit, daha özgür, daha demokratik bir ülkede hep beraber yaşayabilelim, ortaklaşabilelim, uzlaşabilelim ve bugün yaratılan bütün bu mağduriyetleri giderebilelim. Aksine bu hamasi tavırlarla “Biz yaptık olur, bundan sonra da yaparız; siz de çoğunluk değilsiniz, bakarsınız.” tarzıyla Türkiye yeni 15 Temmuzlara, yeni darbelere, yeni antidemokratik yasalara kapı aralamış olur. O yolda hepimiz karanlığa sürükleniriz. Türkiye bir diktatörlüğe doğru zaten gitmiş, faşizm koşullarında yaşıyoruz, bu da bu faşizmi derinleştirmekten başka bir işe yaramaz diyorum, hepimizi sevgiyle saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şöyle bir uygulama yapmak istiyorum: Komisyon üyesi arkadaşlarımdan konuşmak isteyen varsa öncelik ona vereceğim, ondan sonra bu konuşmalara, tamamı üzerine yapılacak konuşmalara, yapılan konuşmalara cevap vermek üzere teklif sahiplerine ve sayın bakanlık yetkililerine bir söz vermek istiyorum.

Onun için, önce Komisyon üyesi arkadaşlar...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Zaten herkes konuştu Sayın Başkanım.

MEHMET DOMAÇ – Sivil örgütlere söz vermeyecek misiniz Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Vereceğim, onlara da vereceğim de şimdi, biraz...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Onların görüşünü alalım önce isterseniz, sonra biz Komisyon üyeleri konuşalım, sonra Komisyon üyesi olmayanlar...

BAŞKAN – Bir arada cevap hakkı vermek istiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Geneli üzerinde konuştu ya Komisyon üyeleri, konuşmadı mı?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Geneli üzerinde değil, konuşmadık geneli üzerinde.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Konuşmayanlar konuşsun da...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Önerge üzerinde konuşuldu.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sanırım hiç konuşmayacaklar. Sadece biz konuşacağız, öyle de kalacak gibi.

BAŞKAN – Hayır, konuşacaklar da onlara ben konuşma hakkı vermedim şimdiye kadar, onu vermek istiyorum. Sayın Vekilim, karşılıklı değil de yani herkese söz hakkı vererek yapalım bu işi, daha güzel olur.

Şimdi, ben üyelere söz veriyorum, devam ediyorum.

Buyurun Sayın Vekilim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi, nereden başlayayım ben de bilemiyorum ama bir yerden başlayayım.

Öncelikle bir cevap hakkı vardı, demin bir durum vardı, onunla ilgili şöyle bir şey, sayın vekillerim, Sayın Şeker, bakabilir misiniz, orada şöyle yazıyor: “Türkiye Kamu Hastaneleri Genel Sekreterliği -Çanakkale Milletvekili, Düzce Milletvekili, Kütahya Milletvekili- genel sekreter, CEO olarak atanan 3 şahıs...” Eski milletvekili, hepsi de 23’üncü Dönem.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Demek yeteneklilermiş.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Tabii, joker bunlar yani doktor oldukları için bir kısmı her işi yapabilirler, jokerlik de yapabilirler, CEO'luk da yapabilirler; AK PARTİ'lyse her şeyi yapar, başka bir partili yok zaten; bir.

İkincisi, seçim vesaire yapılmadan sağlık bilimleri üniversitelerine rektör olarak atanan 4 milletvekili var, onları da biliyorsunuz.

RECEP ŞEKER (Karaman) – Olabilir yani.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Hayır, olamaz demiyorum, siz “Yok.” dediniz de onun için. Bu var mı yani?

ALİ ŞEKER (İstanbul) – “Yok.” dediniz de az önce onun için.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – 2 bin öğrencisi olan bir ortaokul, ilkokul düzeyinde öğrencisi olan üniversitelere, daha doğrusu iki üç fakülteye rektör olarak atandılar. Bir orta okuldan daha az öğrencisi var, toplam öğretim üyesi sayısı da 50’yi geçmiyor. 2-3 profesör var, 2 doçent var; bir sürü yardımcı doçent var; onların bir kısmı alındı. Şimdi, hekimsiniz, bir tek kemik iliği aspirasyonu, bir tek BOS, (beyin omurilik sıvısı) almayan, menenjit teşhisi koymasını bilmeden ihtisas alan arkadaşlar var ve bunlar doktor. Burayı sorgulayalım; bir.

Bu yasa tasarısı çok önemli değilmiş ya da vicdanen Bakan Bey rahatsız hissettiği için kendini burada bulunmaktan muhtemelen gelmedi, ya da bir mazereti var, önemsiz bir yasa çünkü. Hazreti İsa'ya bir bayanı zina isnadıyla getiriyorlar huzura; o, biliyorsunuz, taşlanacak. Hazreti İsa'nın -biliyorsunuz bu meseleyi- orada söylediği muhteşem bir söz var: "İçinizde hiç günah işlememiş olan birisi ilk taşı atsin." Biliyorsunuz, malum, 4-5 tane o cemaate mensup olduğu söylenen fakülte vardı, tıp fakültesi vardı. Bu tıp fakültelerinden mezun olan arkadaşlar ya da mezun olamayan, ara dönemdeyken -bunlar yasal 4-5 tane fakülteydi- diğer fakültelere aktarılan arkadaşlar var, çocuklar var. Bu fakültelerin hepsi de yasalı, hatta bir kısmını sizler açtınız, açılışlarında bulundunuz ve bu çocuklar yarın -şu anda 4'üncü, 5'inci sınıfta, 6'ncı sınıfta olan bu çocuklar- mezun olduktan sonra altı yüz gün bir umutla bekleyecekler "Ben acaba doktor olabilir miyim, ben acaba atanabilir miyim?" Altı yüz gün evde bekleyecekler, altı yüz gün bitecek, atayacak mısınız? İltisakı var ya, okulu var ya atamayacaksınız. Bu vicdan.

Bir diğer şey: Ben pediatri uzmanıyım, bir hastanede bir kadın doğum uzmanlığında bir odaya girdim -ben pediatri uzmanıyım- yeni doğan muayenesi yapacağım. Polis durdurdu "Siz kimsiniz." dedi. Hekimim dedim, özel hastanelerde önlüksüz çalışabiliyor. İçeride bir bayan göz doktoru, eşi doktor, eşi girmeye çalıştığı anda polis tarafından alındı. Dedi ki: "Eşiyim." "Giremezsiniz." dediler. "O zaman T.C.'nizi verir misiniz." Ve o adamı içeriye giremeden tutuklayıp götürdüler, sonra salıverdiler; iltisaklı olduğu için sadece. Bayanın yanında sürekli polis bekledi, göğüs hastalıkları uzmanıdır Ankara Sincan'da çalışıyormuş. O bayan, memleketi Kütahya olduğu için orada bu başına geldi ve çocuğuyla beraber gözaltına alındı, birinci gün taburcu istenildi benden. Bunu yaşadık. Sonra suçsuz olduğu ortaya çıktı ama şu anda hekimlik yapamıyor iltisaklıymış çünkü. Bu hekimlik yapamayan arkadaşların siz artık raporunu vermenize gerek yok. Zaten onlar kimseye gidemeyecekler. Hitler zamanındaki gibi bu insanları, siz KHK'yle atıldıysanız size dışarıda özelde de hasta gelmeyecek, gelmediği için verdiğiniz raporun, dönemlik rapor yazma imkân da zaten bulamayacaksınız; onun için onu es geçiyorum, bence anlamı yok. Holokost'un farklı bir versiyonu, 7 bin kişinin vicdanıyla... Bakın, demin de söylediler, çoğu arkadaşınız, eşiniz, dostunuz, hekimsiniz, her birinizin 500-600 çevresi var -hekim olan arkadaşlar için diyorum- ve bunların içinde "paralel yapı" dediğiniz, ona sempati duyan duymayan vesaire bir sürü arkadaşınız var, bir sürüsü var, hocalarınız var ama siz nasıl yüz yüze geleceksiniz ben de bilmiyorum; çok zor bir durum.

Şimdi, Türkiye'deki bu hekim arkadaşlara yurt dışı çıkış izni verin de en azından yurt dışına çıksınlar çünkü şu anda ÖSO mensubu Türkiye'de hastane sahipleri var, biliyorsunuz, Özgür Suriye Ordusu mensuplarının Türkiye'de hastanesi var ve yıllardır var. 1994'ten beri var ve şu anda siz destekliyorsunuz, hekimlik yapıyor, ne olduğunu bilmeden sadece birinin kardeşi olduğu için siz ona izin veriyorsunuz.

Şimdi, sağlıklıla şiddetle ilgili kısma gelince, şöyle bir şey söylemek istiyorum: Dünyadaki sağlıktaki şiddetin en büyük sebebi uzun bekleme süreleridir. Bu uzun bekleme sürelerini demin bir ara arz etmiştim, 182'deki kuyruklar. Bir. Bir de Bakanlık beş dakikada muayene diye bir şey çıkardı, hekim olan arkadaşlara soruyorum, beş dakikada muayeneyi kabul eder misiniz veya siz oldunuz mu hiç?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sigorta hastanelerinde hep oluyordu öyle.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Kendiniz oldunuz mu?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hiç muayene etmeden reçete yazılıyordu.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) – Şimdi, tanık olan hekim arkadaşlar çıkacak yakında, türeyecek onlar.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Eskiden vardı zaten.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Şimdi de var.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – SSK’daki doktorların hepsi öyle yapıyordu.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, günde 80-100 hasta bakan hekim var şu anda, ben kamudan gelmeyim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben de kamudan gelmeyim.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Devlet hastanesinde yöneticilik de yaptım, bakın, oradaki hadise çok farklıdır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – İyi bilirsiniz o zaman.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Randevu sisteminde şu anda beş dakika. Beş dakikada giyinin soyunması bile zordur. Bakın, insanlık dışı olan şeyler var. Şu anda kamu özel iş birliğiyle işletilen hastanelerde sekreter yok. Bakın, sizin o söylediğiniz zamanlarda DNA henüz bulunmamıştı. Artık DNA’nın çift sarmal yapısı falan tespit edildi.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 2002 öncesi DNA bulunmuştu.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Pardon ben bilmiyorum, o zaman o civarlar olması lazım ama bulunmamıştı da yeni bulundu.

182, katılım payı vesaire bunlar önemli değil.

Ben en son olarak bir şey arz edeceğim, ondan sonra da sözlerimi kapatacağım. Yahudi’nin birisi bir fırına bir ördek getirir, fırıncıya der ki: “Bundan bir güveç yapar mısın.” Fırıncı güveci güzelce hazırlar, aradan iki saat geçtikten sonra fırın önünden kadı geçer. Kadı der ki: “Ya, bu ne güzel bir koku, bu nedir?”, fırıncı der ki: “Efendim, bu bir ördek güveci.” “Onu bana verir misiniz? Benim eve gönder.” der. Ne yapalım, kadı. Kadı il yönetiminde her şey. Kadının evine gider ördek. Aradan bir saat geçince Yahudi gelir, der ki: “Nerede benim ördek? Güveç ne oldu?”, “Ördek uçtu.” der. Her neyse orada bir arbede çıkar, fırıncıyla kavga ederler, Yahudi’nin yanında bir arkadaşı da vardır, Yahudi gelen kürek sapıyla gözünü kaybeder. Yahudi arkada, arkadaşı arkada, fırıncı önde koşturmaca başlar; giderken bir hamile bayana çarparlar, hamile bayan düşük yapar; o arbedede zabıtalara gelir ve hepsinin kadının huzuruna çıkarırlar. Kadının huzuruna çıktıktan sonra kadı sorar fırıncıya: “Şikâyetin neydi?” fırıncı “Efendim, bu şahıs bana bir ördek getirmişti, güveç yapacaktım ama ördek uçtu.” Der. “Bakalım kara kaplı kitaba.” der. Kara kaplı kitapta yazar: “Ördek tayar, uçar.”, “Sen haklısın, çekil kenara.” der. Yahudi’ye sorar: “Bir şikâyetin var mı?”, “Efendim, gözümü kaybettim.” Kara kaplı kitaba bakarlar, der ki: “Her kim bir gayrimüslimin iki gözünü de çıkarırsa onun da bir gözü çıkarılır.” “Diğer gözünü de çıkarmamı kabul ediyor musun?” der, “Yok, ben vazgeçtim, şikâyetçi değilim.” der. Yahudi: Düşük yapan bayanın eşine sorar: “Bir şikâyetiniz var mı?”, “Efendim, eşim düşük yaptı.”, Kara kaplı kitaba bakarlar, der ki kara kaplı kitapta: “Düşük yapmasına sebep olan şahıs çocuğu yerine koymakla, ikame etmekle zorunludur.” diye yazar, o da vazgeçer. En son Yahudi’nin arkadaşına sorar, der ki: “Senin bir şikâyetin var mı?”, “Efendim, her şey çok güzel, adaletinize hayran oldum.”

Hepinize teşekkür ederim.

Şöyle bu Komisyonunda: İnşallah olmaz, olmayacağı kanaatindeyim, vicdanlar ağır basacaktır ve bu yasa tasarısı geri çekilecektir inşallah. 7 bin ölü insan hoş bir yapılanma değil.

Teşekkür ediyorum hepinize.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Vekilim.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tabii, alt komisyon kurulmuş olsaydı, daha iyi bir, sağlıklı bir değerlendirme yapılabilir diye düşünüyorduk ama Komisyonumuzun takdiri o yönde olmadı. O vesileyle geneliyle ilgili görüşlerimizi ifade etmek istiyoruz.

44 maddelik bir teklif, yine 16 ayrı kanunda ve 2 kanun hükmünde kararnamede değişiklik öngören bir torba yasadın bahsediyoruz. Dolayısıyla yine son derece önemli, hatta ve hatta insan hakkı ihlallerine yol açabilecek, sonuçları olabilecek, ağır sonuçları olabilecek bir yasa teklifinden bahsediyoruz. Dolayısıyla görüşlerimizi zaman sınırlaması olmaksızın anlatmaya çalışacağız.

Tabii, teklifinin geneline baktığımızda insan odaklı bir teklif göremiyoruz, rant odaklı bir teklif görüyoruz. Teklifi'nin 5'inci maddesiyle özellikle az önce konunun mağduru olan milletvekili arkadaşlarımız da açıklıkla ifade ettiler, nitelikli iş gücü olan doktorlar, sağlık çalışanları ve aileleri açlığa mahkûm edilirken teklifinin 1'inci maddesiyle ve 38'inci maddesiyle de belli çevrelere rant dağıtılmak istenmektedir.

Tabii, değerli arkadaşlar, benim mesleğim doktorluk değil, sizler çoğunuz hekimsiniz veya sağlıkla ilgili bir alanda görev yapıyorsunuz, eczacısınız ama bu mesleğin ne kadar kutsal bir meslek olduğunu ben de en az sizler kadar bilen bir arkadaşımızım. Gerçekten hekimliğin amacı insanı yaşatmaktır, insanı iyileştirmektir ve konusu, odağı insan olan bir meslektir ve bu sebeple de kutsal bir meslektir. Yine de sizler deneyimlerinizden, yaşamınızdan bildiğiniz üzere, hekimlik dünyanın en zor mesleğidir, en zor mesleklerinin başında gelmektedir, yine dünyanın eğitimi en zor mesleklerden biridir. Çoğu zaman hekim arkadaşlarla görüştüğümde “Ya, iyi ki avukat olmuşum, hekim olmamışım.” demişimdir, neden? Gerçekten çok zorlu bir meslektir, eğitim anlamında da devamı anlamında da; hele hele Türkiye koşullarında gerçekten zor bir meslektir. Bir hekim kolay kolay yetişmemektedir, çok zor yetişmektedir. Böylesine zor yetişen, böylesine zor işi yapan hekimler bu yasayla maalesef bir kez daha mağdur edileceklerdir. Yine sağlık çalışanları için benzer şeyleri söylememiz mümkündür.

Şimdi, “Kendi görüşlerimizi paylaşmıyor.” diyerekten binlerce hekim ve hekim adayı olan arkadaşımızı ve sağlık çalışanlarını “Kendi görüşlerimizi paylaşmıyor.” diyerek bu yasayla cezalandırma noktasına gitmekteyiz. Bunu kabul etmemiz mümkün değil arkadaşlar.

Evet, Türkiye’de yaklaşık 145 bine yakın hekim var ve 1 doktora 572 hasta düşüyor verilere göre. Türkiye’de yine yaklaşık 10 bin kişiye 17 doktor düşerken OECD ülkelerinde ise 10 bin kişiye 35 doktor düşmektedir.

Şimdi, bir ifade okumak istiyorum size: “Sağlık alanında fiziki alanları fevkalade güzel hâle getirmemiz yeterli değil. Bunun yanında hasta başına doktor sayısını yükseltmemiz gerekir.” diyor. Kim söylüyor bunu? Sağlık Bakan Yardımcımız Sayın Halil Eldemir söylüyor. Yine bir cümle daha okumak istiyorum: “Türkiye, doktor sayısı itibarıyla Dünya Sağlık Örgütü’nün Avrupa bölgesi ülkeleri içinde sondan 2’ncidir, sonuncuyduk, sondan 2’nci duruma geldik.” Bunu kim söylüyor? Yıllarca Sağlık Bakanlığı yapan Sayın Recep Akdağ söylüyor. Çoğunuz da bu rakamları benden çok daha iyi biliyorsunuz.

Peki, bu yasa maddesine baktığımızda kimleri ilgilendiriyor bu? Az önce 2 tane KHK’yle mağdur olmuş milletvekili arkadaşımızı dinledik. Evet, toplam ihraçlar benim elimdeki verileri sendikadan aldık yani tam sağlıklı olmayabilir ama üç aşağı beş yukarı doğrudur diye düşünüyorum. İhraç edilen hekim sayısı 3.383 diye bildirildi bize ve ihraç edilen sağlık çalışanı 7.874 diye belirtildi, toplam 11 binin üzerinde. Mesela Ankara Tabip Odası 5.500 diye açıklamış, değerli vekilim 7 bin civarında bir rakam söyledi yani daha rakamları bile bilmiyoruz yani ne kadar insan mağdur olmuş bu konuda net bir veri yok.

Yine, tıp fakültesini bitirmiş ama zorunlu hizmeti yapamamış ve bekleyen, güvenlik soruşturması devam eden yaklaşık 1.500 civarında henüz daha hekim olmayı başaramamış öğrenci var. Bunlar tıp fakültelerini bitirmişler ve netice itibarıyla bu hakkı elde ettikleri hâlde güvenlik soruşturması nedeniyle bu haktan mahrum kalmışlar ve dolayısıyla bu rakamlara baktığımızda, ne kadar çok hekime ihtiyacımız olduğu hâlde bu yetişmiş insan gücümüzü bir kenara itmişiz ve kamudan bu şekilde ihraç etmişiz. Aynı zamanda bunların bir kısmı özel sektörde bütün güçlüklerle rağmen, bütün zorluklara rağmen iş bulmuş çalışıyorlarken bu yasayla kendilerini bir kez daha mağdur edeceğiz. İşte az önce 2 milletvekili arkadaşımız yaşamış oldukları mağduriyetleri anlattılar. Elbette suçu olan tabii ki cezasını çekmeli, bizim buna herhangi bir şey dememiz mümkün değil kanunlar çerçevesince ama değerli arkadaşlar, evrensel hukuk ilkeleri var ve Anayasa'mız var. Şimdi, buraya baktığımızda bu getirilen düzenleme hem iç mevzuatımıza, Anayasa'mıza son derece aykırı hükümler içermekte hem de evrensel hukuka aykırılıklar içermekte hem de vicdana aykırılıklar içermekte.

Evet, değerli arkadaşlarım, neye aykırı bu getirilmek istenen 5'inci madde? Anayasa'nın 49'uncu maddesine aykırı, Avrupa Sosyal Şartı'nın ilgili bölümlerine aykırı, kazanılmış haklar ilkesine aykırı, adil yargılanma hakkına aykırı, masumiyet karinesine aykırı ve her şeyden daha öte, hukuk devleti ilkesine aykırı, adalete aykırı, vicdana aykırı.

Evet, değerli arkadaşlarım, nedir Anayasa'nın 49'uncu maddesi: "Çalışma, herkesin hakkı ve ödevidir." diyor. Bakın, hiçbir sınırlandırma yok. Çalışma, herkesin, hükümlü de olsa, tutuklu da olsa hakkıdır, insan hakkıdır, temel bir insan hakkıdır. Bakın, Anayasa'nın 49'uncu maddesi darbe hukukundan sonra gelmiştir, 82 Anayasası'yla gelmiştir. Bakın, darbeciler bile en temel hak olan çalışma hakkını Anayasa'ya koymuşlardır. Bakın, devamında diyor ki 49'uncu madde: "Devlet, çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları korumak, çalışmayı desteklemek ve işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak için gerekli tedbirleri alır." diyor.

Evet, değerli arkadaşlarım, burada net bir şekilde bu 5'inci madde Anayasa'nın 49'uncu maddesine aykırılık içermektedir.

Evet, bir başka aykırılık nerede? Avrupa Sosyal Şartı. Biliyorsunuz, uluslararası anlaşmalar ve imza koyduğumuz hükümler iç hukukta geçerlidir, yürürlüğe girmiştir. Burada Avrupa Sosyal Şartı'nın birinci bölümüne baktığımızda 1 ve 2'nci maddelerinde –bakın, devlet olarak biz bunu kabul etmişiz- ne diyor 1'inci madde? "Herkes özgürce edinebildiği bir işle yaşamını sağlama fırsatına sahiptir." 2'nci madde ne diyor? "Tüm çalışanların adil çalışma koşullarına sahip olma hakkı vardır." İkinci bölüme bakıyoruz, maddenin başlığı "Çalışma hakkı" ve bu maddede "Akit taraflar çalışma hakkının etkili bir biçimde kullanılmasını sağlamak amacıyla çalışanların özgürce edindikleri bir işle yaşamlarını sağlama haklarını etkili bir biçimde korumayı taahhüt ederler." diyor yani devletimiz, çalışanların özgürce edindikleri bir işte yaşamlarını sağlama haklarını etkili bir biçimde korumayı taahhüt etmiştir; Avrupa Sosyal Şartı'nın en temel maddelerinden biri.

Evet, değerli arkadaşlarım, bu maddeler bu 5'inci maddeyle çok net bir şekilde ihlal edilmektedir, çok net bir şekilde. Daha önceki kanun hükmünde kararnameyle ihraçlarda da benzer uygulamalar söz konusu çünkü insanların yargı hakkı da ellerinden alınmakta.

Yine bu getirilen düzenleme, hukuktaki temel ilkelerden biri olan kazanılmış hakları da ihlal etmekte. Şimdi, siz fakülteyi bitirmişsiniz, hekim olmuşsunuz, bir çalışma hakkını elde etmişsiniz, Hipokrat yemini etmişsiniz ama şimdi bir düzenlemeyle, hukuki olmayan bir düzenlemeyle -sizin

hakkınızda belki birileri iftira attı, belki şey yaptı -bir yargılama olmaksızın, bu hakkınızı, kazanılmış hakkınızı elinizden almaya çalışıyoruz. Bu yönüyle de bu kazanılmış haklar ilkesine de bu düzenleme son derece aykırıdır.

Şimdi, tabii ki bu kazanılmış hakları biraz daha açmak istiyorum. Yürürlükte olan hukuk kurallarına uygun şekilde elde edilmiş ve elde edilirken, örneğin, idare hukuku alanında “İdareye karşı herhangi bir hile ve idari makamı esaslı hataya düşürücü bir fiil yapılmamışsa o hakkın ne şekilde olursa olsun korunması gerekir.” diyor. Özellikle zaman ve elde etme bakımından kazanılmış hakların tümüyle korunması gerektiğini düşünmekteyiz. Burada, dediğim gibi, tıp fakültesini bitirmiş, Hipokrat yemini etmiş doktorların bu kazanılmış haklarına dokunulmaması gerekir diye düşünüyoruz.

Yine bir başka husus, adil yargılanma hakkına aykırı. Neden? Yine bu güvenlik soruşturması herhangi bir yargı hükmü içermiyor, bu güvenlik soruşturması idari bir tasarruf netice itibarıyla.

Bununla tamamlayacak bir başka karine, masumiyet karinesi. Nedir bu? Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar kimse suçlu sayılmaz. Dolayısıyla burada bu iki ilke, adil yargılanma hakkı ve masumiyet karinesi de açık bir şekilde ihlal ediliyor. Neyle ihlal ediliyor? İşte, güvenlik soruşturması yapan heyet tarafından belki bir iftiraya maruz kalmış yani hiçbir olayla nedensellik bağıyla bağı olmayan; suçla, cezayla bağı olmayan bir sonuç sonrasında bu insanlar mağdur edilmekte.

Evet, yine Anayasa'nın 2'nci maddesinde belirtilen, temel kavram olan hukuk devleti ilkesine de aykırıdır.

Değerli arkadaşlarım, tabii ki bu düzenleme aynı zamanda, az önce ifade ettiğim gibi, iç hukuka, evrensel hukuka aykırı olduğu kadar vicdana da aykırı. Yani bir kişiyi bu şekilde linç edersesine kendi mesleğini yapamaz hâle getirmek... Bakın, ilkel dönemlerde olan ceza yöntemleridir bunlar, modern çağda bu tür cezalar olmaz arkadaşlar. Hele hele mesleği insanı yaşatmak olan, temel ögesi insan olan bir kişiyi o kadar zorlu bir eğitimden sonra düşünceleri sizinle aynı değil diye, fikirleri sizinle aynı değil, sizinle aynı şeyi paylaşmıyor diye cezalandırmak, sanıyorum hiçbir insanın, hiçbir vicdanın kabul edemeyeceği bir durumdur diye düşünüyorum.

Burada tabii ki bu insanlarla beraber, bu insanların eşleri ve çocukları da açlığa mahkûm edilmekte. Çünkü kamudan ihraç etmişsiniz, güç bela, zorlukla, emeği de sömürülerek yani düşük ücretlerle, belki asgari ücrete yakın ücretlerle çalışmayı da kabul ederek yaşamını idame ettirmeye çalışıyor; eşiyile, çocuğuyla çocuğuyla yaşamını idame ettirmeye çalışıyor, siz diyorsunuz ki: “Hayır, özel sektörde de çalışamazsın. Kardeşim sen ya açlığa mahkûm kalacaksın ya mesleğini yapamayacaksın ve bu şekilde hayatını idame ettirmeye çalışacaksın ve eşinle birlikte, çocuklarıyla birlikte bu açlığı mahkûm olacaksın.”

Az önce Değerli Bakanımız güzel bir şey ifade etti “Hekim her şeyi yapabilir.” dedi. Yani gerçekten bu zorlu mesleği yapan hekim arkadaşlarımız her şeyi yapabilirler, bir itirazım yok ama bu arkadaşlarımızın –az önce yaklaşık sayılarını da verdim, net rakamı da bilmiyoruz- işi hekimlik olduğu hâlde hekimlik yapamıyorlar, buna engel oluyoruz. Bu, çok açık söyleyeyim, hiçbir vicdanın kabul edebileceği bir şey değil değerli arkadaşlarım.

Tabii, kanunun başka eleştirilecek maddeleri de var. Bunlara da şöyle kısaca değinmek istiyorum. Çünkü gerçekten bir anda önümüze geldi, iki gün içerisinde elimizden geldiğince eksiklerini, noksanlarını bulduk, gördük kendimize göre, kendi bakış açımıza göre fakat inceledikçe başka sakıncaları da görmüyor değiliz. İşte, sağlıkta şiddetle ilgili 24'üncü madde, çok önemli bir madde. Yani bu kadar zor bir mesleği, bu kadar kutsal bir mesleği yürüten hekimlerimize karşı, sağlık çalışanlarımıza karşı yapılan bu şiddeti hiçbir insanın kabul etmemesi gerekir, hiçbirimiz kabul etmiyoruz bunu ama

buna yönelik de bir adım atmıyoruz. Şimdi, buradaki bir madde, 24'üncü madde, kamuoyunda tabii hassaslıkla takip edilen bir olay bu, hekimlere yapılan şiddetle ilgili anılan şey. Bu kullanılarak yani sanki bunu düzeltiyormuşuz gibi kamuoyuna lanse edildi, bir anda biz de öyle zannettik ama baktık ki bu 24'üncü madde zaten kolluk kuvvetlerinin yapması gereken normal şeyleri yazıyor yani bunlar zaten yapılabilecek şeyler ve pratikte olan şeyler. Yani netice itibarıyla, usule ilişkin, işin esasına ilişkin bir düzenleme yok. Burada hekime şiddeti caydırıcı özellik taşıyan maddeleri konuşmamız gerekir bence. Yani düşünebiliyor musunuz, bir hekim arkadaşımız tedavi ettiği hastanın yakınları tarafından şiddete maruz kalıyor, dayak yiyor, küfre maruz kalıyor veya öldürülüyor. Yani, 2018 Türkiye'si'nde bunlara şahit oluyoruz ve inanmıyoruz nasıl böyle bir şey olabilir diye.

Değerli arkadaşlar, bence öncelikli olarak bu şiddeti önleyebilecek ceza yaptırımları ağırlaştırarak, caydırıcı olacak hükümler getirmemiz gerekiyor yani bunu hepimize yönelik bir tehdit olarak algılıyorum. Yani insanları yaşatmaya çalışan, iyileştirmeye çalışan bir hekime yönelik şiddeti ve daha ötesi öldürmeyi ben tüm topluma yapılmış kabul edilmesi gerektiğini düşünüyorum. Onun için bu 24'üncü maddeyle elbette bir iyileştirme var ama dediğim gibi, sonuç itibarıyla bizim hedeflediğimiz şeyi çözmüyor.

Bir başka mesele, şehir hastanelerini yapan ve işleten şirketler lehine getirilen düzenlemeler, işte bu pazar testinin beş yıldan on yıla çıkarılmış olması. Burada tabii, madde geldiğinde gerekçelerini daha sağlıklı bir şekilde duyduğumuzda belki farklı görüşlerimiz olabilir ama gördüğümüz kadarıyla beş yıllık bir süre için öngörülen bir şey on yıla çıkartılıyor, özel hastanelerin lehine bir düzenleme gibi gözüküyor.

Meslek örgütlerinin işlevsiz kılınmasına ilişkin maddeler var, aile hekimliğine ilişkin maddeler var ve eczacılarla ilgili maddeler var. Burada tabii eczacıların, özellikle 1'inci maddede, işte bu üvey evlat kabul edilen hastaların ilaçlarının -Eczacılar Birliğinin dışarıdan getirdiği ilaçlar, bunlar çok pahalı ilaçlar- Sağlık Bakanlığının öngördüğü kurumlara verilecek olması kamusal özelliğini yitireceğini göstermekte, bir ticari meta hâline geleceğini göstermekte bu işin. Yani Eczacılar Birliği bir kamu kurumudur. Bu, Eczacılar Birliğinin aslında asli görevi değildir; asli görevi olan yer Sosyal Güvenlik Kurumudur, Sağlık Bakanlığıdır. Yani bu üç kurumun dışında bu işi ticari meta hâline getirecek bir adım atılmaması gerektiğini düşünüyorum. Bize verilen bilgilere göre bu tür ilaçlar yaklaşık 35-40 bin civarında hastayı ilgilendiriyor, pahalı ilaçlar ve netice itibarıyla bu ilaçların yıllık maliyetinin 1,5 milyar lira civarında olduğu ifade edildi ama bu ilaçlar ticari bir meta hâline getirilirse yaklaşık 3-4 milyar gibi bir rakama ulaşacağı ifade ediliyor -Eczacılar Birliğinin görüşleri o yönde bildiğim kadarıyla- ve bu da maalesef devletimize ağır bir yük getirecek gibi. Zaten kara delik Sosyal Güvenlik Kurumu, neticede parayı ödeyen Sosyal Güvenlik Kurumu. Dolayısıyla bu ilaçları ben Sosyal Güvenlik Kurumunun veya Sağlık Bakanlığının getirmesinin daha uygun olacağını düşünüyorum veya mevcut hâliyle devam etmesi gerektiğini düşünüyorum.

Yine, eczacılarla ilgili bir madde daha var, 10'uncu madde. Bu maddede de reçetesiz ilaç satışlarına yönelik cezaların artırılması söz konusu. Ya bu, hayatın pratiğine de pek uymamakta. Cezalar da çok ağır olmuş. Yani örneğin 5 liralık bir ilaç veren, reçetesiz ilaç veren, hastaya gecenin bir yarısı ağrı kesici veren bir eczaneye 2 bin lira gibi bir ceza kesilebiliyor. Yani bu şekilde bir şey vermek hastaların da haklarını ihlal eder diye düşünüyorum çünkü hepimizin başına gelen bir şey, gecenin bir vakti, doktora gitme şansımız yok, bildiğimiz bir rahatsızlık, gidiyoruz rica ediyoruz, eczacıdan alıyoruz bunu; eczacı bunun bedelini bu kadar ağır ödememeli. Elbette zor olan yani hakikaten bir reçete gerektiren ilaçları zaten vermiyor. Eczacı demek sorumlu insan demek, o da halk sağlığından sorumlu yani böyle zarar verecek, insana zarar verecek bir şeye gitmeyeceğini düşünüyorum.

Ben şimdilik geneliyle ilgili görüşlerimi bu şekilde ifade ediyorum.

Teşekkürlerimi sunuyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim Sayın Vekilim.

Şimdi şöyle bir uygulama yapmak istiyorum müsaade ederseniz: Vekil arkadaşlara biraz ara verip sivil toplum örgütlerinden arkadaşlar var, uçağı kalkacak falan, onları konuşturalım, ondan sonra biz yine devam ederiz diye düşünüyorum.

Burada “Uçağım kalkacak.” diye bana bir not geldi Sağlık Bilimleri Üniversitesi Rektörü Profesör Doktor Sayın Cevdet Erdöl’den. Ondan sonra da Türk Eczacılar Birliği, Mehmet Domaç. Her ikisini bir dinleyelim, ondan sonra devamını dinleriz.

Benim istirhamım Sayın Hocam, bir beş dakika gibi sınırlarsanız çok memnun olurum.

Buyurun.

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Değerli Başkanım, saygıdeğer arkadaşlar; bazı arkadaşlar kinayeli olarak bu mikrofonları herhâlde kullanamadığımızı zannediyorlar ama ben on beş yıl bu sıralarda oturdum ve on yıla yakın da bu Komisyonun Başkanlığını yaptım. 22-23’üncü Dönem Trabzon, 24’üncü Dönem Ankara Milletvekilliği yaptım. Şu anda Sağlık Bilimleri Üniversitesi Rektörüyüm. Bir yandan tabii İstanbul’da Haydarpaşada, bir yandan Gülhanede -15 Temmuz sonrası- üniversitemizi büyütmeye çalışıyoruz.

Kısa bir bilgi arz edeyim.

Somali’de ülkemizin yurt dışındaki ilk resmî yüksekokulunun bu yıl mezunlarını vereceğiz, meslek yüksekokulu olarak söylüyorum. Tabii, farklı bir üniversite yapılanmamız var. 16 ilde Sağlık Bakanlığımızın 58 eğitim araştırma hastanesiyle afilyasyon protokolümüz var. Onların uzmanlık eğitimlerini orada yapmaya çalışıyoruz. Tabii, bu meyanda, elimizden geldiğince de eğitimin kalitesini artırmaya çalışıyoruz.

Şu anda üniversitemizin 1.500’e yakın bir öğretim üyesi kadrosu var. Üç yıl içinde ancak bu kadarını başarabildik.

Hepimizin bildiği, Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane olarak bilinen, bizim gençlik yıllarımızda Haydarpaşa Lisesi olarak bilinen binada şu anda üniversitemizin ana merkezi orada. O binayı da a’dan z’ye, yapılışından yüz yirmi yıl sonra yeniden restore ediyoruz. İnşallah sizleri, Komisyon üyelerimizi orada ağırlamak isterim bittikten sonra.

7 Kasım Çarşamba günü saat 12.00’de Ankara’da Gülhanede eğitim yılı açılış törenimiz var. Sayın Cumhurbaşkanımızın teşekkürlerini bekliyoruz. Sayın Başkanım, siz ve değerli üyelerimiz açılışımıza da davetlisiniz. Ben davetiyelerinizi de göndermek istiyorum. Gelirseniz sevinirim.

Kanunla ilgili meselede iki konuda ben bilgi arz etmek istiyorum. Birincisi, tütünlü ilgili olan düzenlemelerde...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – KHK’lileri alıyor musunuz?

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Efendim?

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – KHK’lileri alıyor musunuz açılışa?

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Efendim, karşılıklı konuşmasak iyi olur.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Hayır, sordum yani. KHK’lileri...

BAŞKAN – Hocam, özür dilerim.

Yani siz yıllarca hizmet etmiş bir hocasınız, daha sonra sorarsınız. Konuşması bitsin, sorarsınız.

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Ben nasıl hitap edildiğini, nelerin sorulup sorulmayacağını...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Niye gizli gizli soracağım? KHK'lileri alıyor musunuz, almıyor musunuz?

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Ben size biraz önce söyledim. Ben ne yapacağımı bilirim.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Evet veya hayır...

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Lütfen kinaye yapmayınız. Ben baştan söyledim, Sizin oturduğunuz sıralarda on beş yıl oturdum. Benimle kinaye yapmanıza gerek yok.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bana kim olduğunuzu söylemeyin. KHK'lileri alıyor musunuz bu açılışa, almıyor musunuz?

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Gelmezseniz memnun olurum.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Efendim?

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Gelirseniz alırız, gelmezseniz de...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Niye gelmezsem memnun oluyorsunuz? Size kişisel bir şey sormadım. KHK'lileri alıyor musunuz...

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Ben KHK'li misiniz, değil misiniz diye kimseye sormuyorum efendim.

BAŞKAN – Hocam, özür dilerim.

İkiniz de bu memleketin aydınısınız; lütfen, karşılıklı konuşmayalım.

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ PROF. DR. CEVDET ERDÖL – Sayın Başkanım, şimdi, burada, tütünle ilgili olan meselede konuyla uzun yıllar ilgilenen bir kişi olarak şunu arz edeyim: Yapılan düzenlemeler yetmez ama evet, daha güzellerini yapmamız lazım. Ama ülke olarak bu düzenlemelerden belki bir sonrasında denetleme fonksiyonlarının nasıl yapılacağına dair veya denetlemelerin daha iyi yapılmasına dair bir düzenlemenin yapılması lazım. Çünkü maalesef en çok ihlaller kamuda oluyor. Özellikle –sıkılıyorum bunu söylemekten ama- adliyelerde, emniyet binalarında, Millet Meclisimizde, kanunu yapan Meclisimizde, maalesef kamu binalarında ihlaller oluyor. Biz kamuda bunu düzeltemezsek başka yerde düzeltmemiz zor. Onun için, çocuklarımızı ve gençlerimizi korumak için mutlaka ciddi bir düzenlemeyi yapmamız lazım. Denetleme bakımından eksiklerimiz var.

Onun dışında, yeni yapılması düşünülen bazı önerilerimiz var. Ben bunları, Sayın Başkanım, yazılı olarak sizlere arz etmek isterim.

Onun dışında, üniversitemizi ilgilendiren mütevelli heyetiyle ilgili bir değişiklik var. Burada yapılan teklifte, teklif sahipleri Sayın Demircan Bakanımızla ve diğer yetkililerle konuştuğumuzda Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesini dikkate aldıklarını ifade ediyorlar. Ben bu konuda da kendim zatalinize, Komisyonumuza yazılı olarak görüşlerimizi arz edeceğim efendim.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Evet, Mehmet Domaç Bey...

MEHMET DOMAÇ – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Türk Eczacıları Birliği, 2 kişi görüşmek durumunda olacak. Ben kısa birkaç şey söyleyeceğim, diğer uzununu arkadaşımız bahsedecek.

Ben de 23'üncü, 24'üncü Dönem İstanbul Milletvekiliyim, eczacıyım, Türk Eczacılar Birliği eski Genel Başkanımıyım.

Efendim, biz, 2012 yılında 30 Mayıs'ta 6308 sayılı Yasa'yla Eczacılık Kanunu'nu yeniden düzenledik. Bu Eczacılık Kanunu düzenlenirken Parlamentoda grubu bulunan -İYİ PARTİ hariç- bütün partilerle birlikte yaptık bunu. Parlamentoda yaklaşık on yedi dakikada geçmiş bir kanundur bu ve Parlatentonun da zamanını almamıştır. Ayrıca da Komisyon alt komisyonu kurmuştur ve Sayın Başkanımız o zaman başkanlık yapmıştır Komisyon Başkanı olarak bu kanuna ve kanun gerçekleştirilmiştir.

Şimdi, bu yasayla birlikte "yardımcı eczacılık" kavramı getirilmiştir. Geliş nedeni sağlık hizmetlerinin niteliğinin artırılmasıdır. Bunun ayrıca bir ikincil faktörü vardır, o da eczacı istihdamının artırılmasıdır. Şimdi, bu kanunla yardımcı eczacılık kaldırılıyor, kanunun içinden çıkarılıyor ama bir yıl dahi uygulanmadı çünkü o bir süreci, geçiş süreci vardı. O geçiş süreci bu yıl doluyordu, bu yıl uygulanması gerekiyordu, bir yıl dahi uygulanmadı.

Peki, ne yapılması gerekiyordu da uygulanmadı? Sağlık Bakanlığımız küçük bir düzenleme yapacaktı bununla ilgili, o yapılamadı. KOSGEB bununla ilgili bir düzenleme yapmıştı. Yani nedir? Nitelikli insan istihdamı için, nitelikli kişi istihdam edenlere katkı sağlıyordu KOSGEB. 24 Eylülde bu katkıyı ortadan kaldırdı, "5 eczacı bulunan yerlere katkı sağlıyorum." dedi. Türkiye'de hiçbir eczanede 5 eczacı çalışmıyor arkadaşlar, hiçbir eczanede 5 eczacı çalışmıyor Türkiye'de. KOSGEB böyle bir şey söyledi. Türk Eczacıları Birliği de KOSGEB'le görüştü ama geç kalmıştı.

Şimdi, gelelim dünyadaki uygulamalar nedir? Ben aynı zamanda Dünya Eczacılar Birliği üyesiyim, birliğin de üyesiyim. Dünyada uygulama şu: İtalya'da 80 bin eczacı çalışıyor 21 bin eczanede, 54 bin eczacı çalışıyor Fransa'da 21.800 eczanede, Almanya'da ise yaklaşık 40 bin eczacı çalışıyor 18 bin eczanede. Bizde çalışan eczacı sayısı eczanelerde, bu yasada da ikinci eczacılık var, onunla beraber çalışan eczacı sayısı 560.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Kaç eczane var?

MEHMET DOMAÇ – 26 bin eczane var Türkiye'de ve biz 44 tane eczacılık fakültesine sahip bir ülkeyiz ve bunların büyük bir kısmında nitelikli eczacı yetiştirecek kadroya sahip değiliz. Daha önce eczacılık fakültesinde öğretim üyeliği yapan biri olarak ve yurt dışında eczacılık fakülteleri kurulurken danışmanlık yapan biri olarak bunu çok rahatlıkla söyleyebiliyorum.

Burada, kanunun gerekçesinde, işte, beş yıla çıktı eczacılık fakültesi, onun için bu işe gerek yoktur; kanunun gerekçesinde staj vardır, bu işe gerek yoktur yazılmış. Ben bunun nereden yazıldığı biliyorum, dekanlar kurulunun Sağlık Bakanlığına başvurmasıyla yapılmıştır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Ben yazdım Sayın Domaç.

MEHMET DOMAÇ – Onu siz yazdınız da onların başvurusu var. Biz 40 kişiyiz, birbirimizi biliriz, biliyorsunuz.

Aynı dekanlar kurulu, nitelikli eczacı yetiştirilmesi için diyor ki: "Serbest eczacılık hizmeti için sınav yapalım." Kendisi daha baştan niteliksizliği kabul ediyor ve "Birlikte sınav yapalım." diyor. Evet, dünyada bu uygulama vardır, bunun adına "board sınavı" denir. Biz bunu bu kanunla birlikte getirdik.

Kanunda dediler ki arkadaşlar: “Hayır, onu yapmayalım, yardımcı eczacılık kuralım çünkü bu sınav subjektifliği içerebilir, birileri bu sınav nedeniyle hayat boyu eczacılık yapamayabilir, onun için sınav koymayalım.” dediler, sınavı koymadık ama yardımcı eczacılık koyduk.

Şimdi, değerli milletvekilleri, değerli arkadaşlar; verilmesinde nitelik ister sağlık hizmetleri ve nitelikli insan ister, bütün amacımız buydu, nitelikli bir sağlık hizmeti sunabilmek.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sunuyoruz.

MEHMET DOMAÇ – “Sunmuyorsunuz.” demiyorum, amacımızın bu olduğunu ve bunu yükseltmek gerektiğini söylüyorum. Onun için yardımcı eczacılık kalkmasın, onu söylüyorum; bir. Arkadaşlar “Kaldıracağız zorunluluğunu.” diyorlarsa buna şöyle bir şey söyleyemem... Bence zorunlu olması gerekiyor ama bakın, eczanede bir eczacı çalıştırabilmek için bir statü gerekir Eczacılık Yasası’na göre, 6197 sayılı Yasa’ya göre bir statü gerekir; siz orada yardımcı eczacılığı bırakmazsanız orada bir eczacı olarak kişiyi çalıştıramazsınız. Dolayısıyla da istihdamın önünü keseriz, istihdamı yaratamayız, niteliği yükseltmeyiz. Şimdi, yardımcı eczacılıkla ilgili söyleyeceklerim bundan ibaret.

Kanunun 10’uncu maddesinde arkadaşlar -herkes söyledi- “Reçetesiz ilaç verisen eczacı, sana 2 bin lira ceza veririm.” diyor. Önce eczacıyı bu kanundan çıkarmak lazım. Şimdi, hepinize soruyorum dostlar: Bir diyabet hastası geldi eczaneye, nereden geldi? Trabzon’dan, unutmuş, eczaneye düştü, dedi ki: “Ben diyabet hastasıyım, insüline ihtiyacım var eczacı, gidiyorum.” Ne yapacak eczacı? Verecek. Daha devamı var, hasta geldi, hipertansiyon, tansiyon 26; ne yapacak?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Hekime gönderecek.

MEHMET DOMAÇ – Hekime gönderene kadar gitti.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Hekime gönderecek.

MEHMET DOMAÇ – Yapmayın değerli dostlar, biz bu işin içindeyiz, hayatımız bu. Değerli dostlar yapmayın, yapmayın...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Yetkisi yok.

MEHMET DOMAÇ – Yetkisi yok, bir tane tablet vermeye yetkisi yok, beş sene okuyor, bir tane tablet vermeye yetkisi yok. Bakın, değerli dostlar, uzun yıllar bu yükü çektik bu insanlar, uzun yıllar, bu ülkede... Burada “Çekmediler bu yükü.” diyen varsa ben eczacılık mesleğine verdiğim emeğin hepsini geri alıyorum.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Hâlâ muayene ücreti alıyorlar ya.

MEHMET DOMAÇ – Hepsini geri alıyorum “Çekmedi.” diyen varsa.

Başka bir şey daha söyleyeceğim: Astım hastası var, cebinde “aerosol”iyle dolaşılıyor, unuttu, geldi eczaneye... Gece 400 insan geliyor nöbette, 400 kişi; bunların bir kısmı reçeteli, bir kısmı reçetesiz, acil, hastaneye göndermek için çaba harcıyor eczacı, bir ufak tableti veremeyecek. Bana şunu söylemeyin... Söylerseniz ben inanırım da nöbet tutan insanlara anlatamam onu ben, hayatım boyunca anlatmaya çalıştım. İstisnasız yüzde 85’i reçeteye satılıyor çünkü bunu Sosyal Güvenlik Kurumu alıyor, geri kalan yüzde 15’i ne olacak? Yüzde 15’i için uğraşyoruz.

Peki, başka bir şey daha söyleyeyim size: Bu ülkede reçetesiz kaç ilaç var, bilen var mı? Reçetesiz satılan kaç ilaç var, bilen var mı? Hemen hemen yok. Şimdi, burada diyecekler ki arkadaşlar: “Biz yapmak istiyoruz, yapamadık.” Anlaşalım, anlaşılın, insanlar otursun, bir yerde anlaşsın. 1262 sayılı Yasa “Reçeteli/reçetesiz ilaç eczanede satılır.” diyor. Peki, reçetesizi kim verecek? Eczacı verecek. 2 bin lira ceza alacak ne için, ne için arkadaşım? 2 bin lira, dilaltı tablet verdiği için.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Hocam, bütçede açık var...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Buna ceza var mı şu anda?

MEHMET DOMAÇ – Şu anda var tabii ceza.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ne kadar?

MEHMET DOMAÇ – 150 lira mıdır, öyle bir şey.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – 550 lira.

MEHMET DOMAÇ – 550 lira, evet, var.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Var.

MEHMET DOMAÇ – Ama böyle bir şey olamaz ya, artık insan mesleğini yapmaktan geri kalacak ya, mesleğini; eli ilacı tutmayacak artık ya, gerçekten eli ilacı tutmayacak.

Şimdi, bunları söylerken kimseyi kırmak, darılmak falan için söyleyemiyorum. Arkadaşım, ben çantacıardan kurtaramam şu memleketi ya, elinde çantayla ilaç taşıyan insanlardan kurtaramamışım “Eczaneden bir tane ilaç verecek insana ceza vereceğim.” diyorum. Gidin Eminönü’ne tezgâh var orada, tezgâh, tezgâh yani tezgâh var, tezgâh; Eminönü’nde ilaç tezgâhı var. Ben Eczacı Odası Başkanlığı yaptım İstanbul’da ben engel olamadım, her gün gittiğim hâlde engel olamadım. Kusura bakmayın arkadaşlar, bu yaşamın içinden geliyoruz biz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – İyi çalışmamışsın.

MEHMET DOMAÇ – Hiç alakası yok.

Şimdi, şunu söyleyeyim: O maddede bir de diyor ki: “Eczane ticarethaneleri de bu konuda yasaklanır.” Aynı maddede, 10’uncu maddede. Zaten eczane ticarethaneleri ilaç satamaz ki, eczane ticarethaneleri yalnız eczaneye ve belli yerlere ilaç satarlar. Satamaz zaten, öyle bir şansı yok yani şimdiye kadar öyle bir şansı olmamış. Biz şimdi orada aklına bir şey düşürüyoruz insanların “Biz satabilirmişiz demek.” falan diye. Zaten satamadı ki hayatı boyunca.

Sayın Bakanım, Sayın Başkanım; bu reçetesiz ilaç işini bu şekilde koyarsak eczacılara meslek yaptıramayız artık; birincisi bu.

İkincisi: Lütfen bu yardımcı eczacılık izini bırakın orada, izi kalsın yani şöyle söylüyorum: Ben eczanede eczacı çalıştırmak istediğimde...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Engel yok.

MEHMET DOMAÇ – Engel yok da ne adına engel yok, bir söyler misiniz bana? Ne adına engel yok, adı ne olacak çalıştırdığım adamın?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Eczacı.

MEHMET DOMAÇ – Hani nerede, kanunda her şey tatad edilmiş, nerede yazıyor?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Yazması şart değil.

MEHMET DOMAÇ – Yok, “Yazmak şart değil.” değil, yazmak şart. Bu kanun onların yazılmasını gerektiren kanun çünkü bu kanun öyle bir kanun.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi, Türkiye’de mantık şu yani şu anlayışta: “Ne ki serbest değil, yasaktır.” Bu yaklaşımla bakılırsa...

MEHMET DOMAÇ – Sayın Bakanım, ben size söyleyeceğim şimdi, isterseniz anlatayım. Burada arkadaşlarımız bu alanın uzmanları, yetkinleri; gitsinler eczaneye, bir eczacı olsun, o eczacıya ilk söyledikleri şey “Senin burada sorumluluğun yoktur.” İlk söyleyecekleri şey “Senin burada

sorumluluğun yoktur, sen buradan sorumlu değilsin.” çünkü yasa odur. 6197 sayılı Yasa’nın esası “Eczanenin sahibi ve sorumlusu eczacıdır.” der. Dolayısıyla bir kişinin sorumlu olabilmesi için orada yerinin tadat edilmesi lazım, belirtilmesi lazım; durum budur.

Bir madde daha söyleyip bitiriyorum Sayın Başkanım. Bu yurt dışından ilaç getirme işini hayata geçiren kişiyim ben. 1996 yılında rahmetli Yıldırım Aktuna’yla ilk protokolü yapan ve bunu bir proje olarak Yıldırım Aktuna’ya sunan kişiyim ben.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Teşekkür ederiz.

MEHMET DOMAÇ – Teşekkür ettiğiniz için de ben teşekkür ederim ayrıca.

“Sorunlar, sıkıntılar var burada.” denilmiş, oraya da çok anılmışım doğrusu, onu da söyleyeyim. Öyle bir sorun vardı ki o sorunu ortadan kaldıracı için biz böyle bir protokol yaptık; yaklaşık yirmi yıl da bu işi devam ettirerek getirdik. Bakın, size bir örnek vereyim ve bu örnekle de bitireyim: “İmatinib” yani hekimler pek etken madde işine bakmayabilirler, adına “glivec” denir, bilirsiniz çoğunuz ama ben size yine söyleyeyim. Bu ilacı ilk defa Türkiye’ye getiren kişiyim ben, evet, ilk defa ve bu ilaç bir buçuk yıl içerisinde 184 adet gelmiştir, bu ilaç “register” olduktan sonra bir yıl içerisinde 2.400 adet satılmıştır, bir yıl içerisinde. Bu ilaç getirme işi ciddi ellerle, gerçekten sağlık hizmeti anlamında verilmelidir. Üzerinden kâr mekanizması sağlamak, bunun üzerinden kâr mekanizmasıyla bakmak önüne geçilemeyecek sıkıntılar yaratır.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Siz masraf ne alıyorsunuz?

MEHMET DOMAÇ – Ben masraf olarak hemen hemen hiçbir şey almıyordum Hocam, anlatabildim mi? Hiçbir şey almıyordum. Şimdi de yüzde 3.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Daha önce 11’ler falan...

MEHMET DOMAÇ – Şimdi de yüzde 3. Şimdi yüzde 3’le bu iş yapılınsın, yapsın herkes, kim yapıyorsa yapsın mühim değil ama bu işin kâr amacıyla yapılması doğru bir yaklaşım değildir, onun altını başka bir şekilde çiziyim isterseniz: Hastalar yaratılır ve hastalara yönelik ilaçlar ortaya çıkarılır falan, biz bunun hepsini biliyoruz da burası çok fazla üzerinde konuşmaya uygun bir yer değil.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Tam yeri işte.

MEHMET DOMAÇ – Dolayısıyla şöyle bitireyim...

HABİP EKSİK (İğdır) – Hocam, söyleyin.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Çekinmeyin.

BAŞKAN – Evet üstadım...

Arkadaşlar, müsaade edin bitirsin.

MEHMET DOMAÇ – O kadar da değil artık.

HABİP EKSİK (İğdır) – Burası halkın Meclisi.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Burası Millet Meclisi.

MEHMET DOMAÇ – Şimdi şöyle söyleyeyim: Yardımcı eczacılığın izninin kalması gerekir çünkü eczanede çalışacak insanlar açısından gerekir. İkincisi, bu reçetesiz ilaç işinde eczanelerin üstüne basmayın, basarsanız eczacıların gördüğü eğitim, hepsi boşa gider.

Bir başka şey daha söylemeden çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım, çok sağ olun, var olun.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Şimdi, Türk Tabipler Birliğine söz veriyorum.

Buyurun.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ BÜLENT NAZIM YILMAZ – Ben Türk Tabipler Birliği adına bütün heyeti selamlıyorum, saygılarımızı sunuyorum.

Biliyorum, Türk Tabipler Birliği Genel Sekreteri olarak burada konuşmanın aslında masanın çevresindeki birçok milletvekili açısından bir mesafeden kaynaklı olarak belki bir zorluğu da var, bunun bilinciyle buradayım. Bunu tabii bir haklılık meselesi anlamında söylemiyorum, ötekileştirmeme açısından söylüyorum çünkü şunu çok net ifade etmek gerekiyor açıkçası: Bu masanın çevresinde hekim çoğunluğunun olduğunu da biliyorum. Türk Tabipler Birliği hekimlik değerleri üzerinden faaliyet yürüten bir meslek örgütü ve uluslararası anlamda da bu mücadeleyi yürüten, bu değerler çerçevesinde Türkiye’yi temsil eden, Türkiye hekimlerini temsil eden bir meslek örgütü.

Hekimlik değerlerinin içerisinde adalet kavramının, eşitlik kavramının ve ötekileştirmeme kavramının çok önemli olduğunu ve mesleğimizin ayrılmaz bir parçası olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle 5’inci maddeyi özel olarak tartışmak gerektiğini ve bunun örnekleri üzerinden burada değerlendirmeler yapmak gerektiğini düşünüyorum.

Ömer Faruk Gergerlioğlu yaşanan deneyimleri çok ayrıntılı bir şekilde bizlerle paylaştı. Ben de sizlerle kısaca 15 Temmuz sonrasında KHK’yle atılan hekim arkadaşlarımızın kısacık deneyimlerini paylaşmak istiyorum. Örneğin Trabzon’da daha tıp fakültesini bitirir bitirmez psikiyatri asistanlığını kazanan Türk Tabipler Birliği aktivisti bir arkadaşımızı byLock kullandığı gerekçesiyle KHK’yle meslekten atıldı. Türk Tabipler Birliği ve meslektaşımız hukuksal yolları kullandı, mahkeme süreci gerçekleşti ve hekim arkadaşımızın byLock kullanmadığı ortaya çıktı ama ne yazık ki aradan bir yıl geçmesine rağmen ve bu haksızlık ve hukuksuzluk çok net bir şekilde yargı yoluyla ortaya çıkmasına rağmen arkadaşımız işsizdir. Evet, bugün güvenlik soruşturması nedeniyle ataması yapılmayan ya da ataması yapıp başlatılmayan 1.500 genç hekim arkadaşımız vardır. Örneğin son devlet hizmet yükümlülüğü kurasında atamasını bekleyen 1.050 hekim arkadaşımız bulunmaktadır. Bakın, güvenlik soruşturmasında bir kısmının neden atanmadığını sizlerle paylaşayım. Biliyorsunuz, Mersin’de aşığılık bir şekilde öldürülen Özgecan Aslan’ın ölümünü protesto ettiği, onun canice öldürülmesini kınadığı ve bu eylemlere katıldığı gerekçesiyle ataması yapılmayan genç tıp fakültesi öğrencileri vardır bu memlekette ve sayıları da az değildir. Yine, Türk Tabipler Birliğinin tıp öğrenci kolunda çalışan, tıp eğitimi için faaliyet yürüten, özgür, bilimsel bir tıp fakültesi eğitimi için taleplerini toplumla ve akademiyle paylaşma cesaretini gösteren genç tıp fakültesi mezunu arkadaşlarımız bugün ataması yapılmasına rağmen başlatılmamışlardır. Yine, terör örgütü propagandası yaptığı gerekçesiyle güvenlik soruşturmasından geçemeyen yüzlerce arkadaşımız bulunmaktadır ve bunların bir kısmının -ki yargıya başvurmak gerçekten sanılanın çok altındadır- yargıda beraat etmesine rağmen bugün ataması yapılmamaktadır.

Türk Tabipler Birliği olarak bizim önerimiz şudur aslında: Bu kadar haksızlığın, bu kadar hukuksuzluğun bizim açımızdan olduğu bir ortamda bence yüzleşmeye ihtiyacımız vardır, hekimler bunu istiyorlar. Bence bu örnekleri burada sizler bu mağdurlarla paylaşmak zorundasınız. Eminim ki eğer burada Trabzon’da başlatılmayan psikiyatrist arkadaşımızı, son 2 TUS sınavında ilk 100’e girmelerine rağmen plastik cerrahi, kardiyoloji, radyoloji gibi ana bilim dallarında ihtisas hakkı kazanmış fakat başlatılmayan genç arkadaşlarımızı aslında burada dinlemenin farklı bir düşünceye sahip olmanıza yol açacağını düşünüyoruz. O nedenle, ataması yapılmayan, KHK’lerle hukuksuz bir şekilde atılan arkadaşlarımızın başlatılmaması ya da ömür boyu hekimlik yapamamasını sağlamak demek aslında onların açlığına, onların ölümüne göz yummak demektir. Unutmayalım ki hekimlik mesleği bizim açımızdan evrensel olduğu kadar kutsal bir meslektir ve bizler tıp fakültesini bitirdiğimiz zaman

topluma karşı büyük bir sorumluluk duygusuyla, aslında bir an önce mesleğimizi yerine getirmenin heyecanıyla aslında mesleğe başlarız. Eğer genç hekimlerin bu duygularıyla oynarsak inanın biraz önce Ömer Faruk Gergerlioğlu'nun belirttiği gibi ve İzmir'de Katip Çelebi Üniversitesinde 28 yaşında kendisini 10'uncu kattan atan Doktor Orhan Çetin gibi onlarca genç hekim arkadaşımızın ölümünü izlemiş oluruz.

BAŞKAN – Üstat, toplayabilirsek sevinirim.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ BÜLENT NAZIM YILMAZ – Ben toplayayım.

Şimdi, burada Türk Tabipler Birliğinin meslek örgütü olarak alanının daraltılmasına yönelik bir savunmayı yapmayı doğru bulmuyorum çünkü meslek örgütleri -bütün seçimle iş başına gelmiş yapılar gibi- eğer seçimle iş başına geliyorlarsa farklı bir yapıları vardır ve bir özgünlükleri, bir

özgürlükleri vardır. Onların özgürlüklerine dokunmak aslında bizim açımızdan bakıldığında hekimliğin özgürlüğüne dokunmaktır. Bunu biz Türk Tabipleri Birliği olarak Parlamentoda bütün siyasi partilerle görüşmeye ve tartışmaya hazırız

Ve şunu da belirteyim: Bu süreçte Türk Tabipleri Birliği olarak Sağlık Bakanlığından uzun süredir randevu istememize rağmen bu randevunun verilmemesinin de bir talihsizlik olduğunu belirtmek isterim.

Sağlıkta şiddet konusuna kısaca değinmemize izin verin. Hekimlik mesleği sabah evinden çıkınca “Acaba ben ölür müyüm ya da yaralanır mıyım ya da bir darbe alır mıyım, darpla karşı karşıya gelir miyim?” diye işe gidilen bir meslek değildir, böyle bir tehlikeyi içermez ama bugün, inanın, Türkiye'deki bütün hekimler işe gittikleri an, şehir hastanesinde çalışsınlar, devlet hastanelerinde çalışsınlar, toplum sağlığı merkezlerinde çalışsınlar, aile hekimliği birimlerinde çalışsınlar, bu kaygıyla işe gitmektedirler. Türk Tabipleri Birliği olarak uzun yıllardan beri sağlık alanında yaşanan bu şiddete karşı büyük bir mücadelenin içerisindeyiz. Son derece haklı ve meşru olan bu mücadelemizin Meclis tarafından da ve Komisyon tarafından da aslında iyi incelenmesi gerektiğini düşünüyorum. Bakın, 2 Ekim tarihinde bundan yaklaşık bir ay önce çok vahşi bir şekilde Doktor Fikret Hacıosman İstanbul Bakırköy'de o özel hastanelerin olduğu yapıların merkezinde planlı bir şekilde öldürülmüştür. Sizin bugün burada bize sunduğunuz ve daha öncesinde tartışma olanağını bulamadığımız bu yasa tasarısı aslında bizim açımızdan son derece talihsizlikler içeren bir yasa tasarısıdır.

Bakın, ben bir acil çalışanı olarak, bir hekim olarak bugün sizin getirdiğiniz bu yasa tasarısındaki bütün uygulamaların acil serviste olduğunu zaten biliyorum. Bugün şiddete uğrayan bir hekim zaten acil serviste ifadesini verebiliyor. Bugün şiddete uğrayan bir hekime şiddet uygulayan kişiler zaten emniyet tarafından ve savcılık tarafından gerekli işlemlerden geçiriliyor yani yeni bir şey yoktur. Hekimler büyük bir hayal kırıklığı yaşamaktadırlar ve hekimlerin gözü kulağı buradadır. Türk Tabipleri Birliğinin belki dediklerini dikkate almayabilirsiniz, içinde bu ön yargılarla davrananlar olabilir ama hekimler bu ülkenin sağduyusudur. Hekimlerin söylediklerini, dediklerini duymazdan gelmek demek aslında sağ duyuyu görmezden gelmek demektir. O nedenle biz sağlıkta şiddete karşı geliştirilen bu yasa telifinin sağlıkta şiddeti önleme konusunda hiçbir gelişmeyi beraberinde getirmeyeceğini düşünüyoruz ve o nedenle bu yasa teklifinin özellikle Türk Tabipleri Birliğiyle ve diğer sağlık meslek örgütleriyle ve sendikalarla birlikte paylaşılmasının ve ortak bir yasa teklifi hazırlanmasının önemini burada paylaşmak istiyorum.

Son olarak Sağlık Bilimleri Üniversitesine yönelik birkaç cümle kurmak istiyorum izninizle. Sağlık Bilimleri Üniversitesi daha önce mütevelli heyetlerinin içeriğinden ötürü Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmişti, şimdi de aslında benzer bir yapıyla karşı karşıyayız. Anayasa Mahkemesinin gerekçeleri karşılanmamış durumdadır ama bunun ötesinde Türkiye Kamu Hastanelerine bağlı hastanelere birden fazla üniversitenin tıp ve dış hekimliği fakültelerinin bağlanması gerçeklikle ve bilimle bağdaşmayan bir teliftir aslında ve burada özellikle akademisyenlerin sözleşmeli çalışmaya itilmeleri akademik özgürlüklerle bağdaşmadığı gibi aslında üniversitelerin de tıp fakültelerinin de altına kibrit çakmaktır.

Aile hekimliği teklifi var, 43 maddeden oluşan bir teklif var; her biri üzerinde dakikalarca konuşmak gerekiyor.

BAŞKAN – Maddeler üzerinde de konuşacağız zaten.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ BÜLENT NAZIM YILMAZ – Peki.

Ama ben aile hekimliği meselesi üzerine son olarak söyleyeyim.

Türk Tabipleri Birliği bölge tabanlı bir birinci basamak uygulamasının ne kadar gerekli ve gerçekçi olduğunu gerek Mecliste gerek kamuoyu önünde on yıldan beri tartışmaktadır fakat bu gerçeklik o gündün bu yana görünmemiştir ama görüyoruz ki bugün örneğin bölge tabanlı bir birinci basamağa ihtiyaç olduğunu, aslında böyle tanımlamasa da yasa tasarısı da kısmen söylemektedir.

Ben bu düşüncelerle Türk Tabipleri Birliği adına bir kere daha hepimizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Şimdi Eczacılar Birliği temsilcisi konuşacak ama lütfen, hocam kadar uzun konuşursanız olmaz.

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ MEHMET İBRAHİM ÖZKOL – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; Türk Eczacıları Birliği adına öncelikle hepimizi selamlıyorum.

Sayın Domaç başlıkları söyledi, ben de çok detaya girmeden eksikleri tamamlamaya çalışacağım. Yasa teklifiyle ilgili özellikle bizi ilgilendiren 7 madde üzerinde görüşlerimizi tamamlamaya çalışacağım.

Birincisi, teklifin 1'inci maddesiyle sunulan yurt dışından getirilen ilaçlar meselesi. Bu yurt dışından getirilen ilaç meselesi bir defa bizim arzu ettiğimiz bir yöntem değil; bizim arzu ettiğimiz yöntem ilacın eczanede eczacı tarafından verilmesidir. Bu, zorunluluktan kaynaklanan -işte, az önce sayın vekillerimden birisi bahsetti- nadir hastalıklar ve yetim ilaçlarla ilgili başlayan, yasa dışı yollardan ülkemize ilaç girmesin, vatandaşımız cebinden fahiş fiyatlar ödemesin diye başlatılmış, yirmi iki yıldır da sağlıklı bir şekilde sürdürülen bir çalışma; bir anlamda bir kamu görevi. Doğrusu bu işi kamunun yapmasıdır, zaten kısmen de yapıyor. Şu anda Türk Eczacıları Birliği yirmi iki yıllık birikimini Sosyal Güvenlik Kurumuyla paylaşıyor ve iki yıldır Sosyal Güvenlik Kurumu ciddi sayıda ilacı parça parça bizden alıyor ve getiriyor, doğrusu Sosyal Güvenlik Kurumunun ya da kamunun başka kurumlarının yapması. Bizim endişemiz burada ticarileştiği noktada, özelleştiği noktada rekabete açılacak olması ve o rekabetin sonucunda tüketicimin artacak olması. Bunlar pahalı ilaçlar ve kontrolümüz dışında artarsa ülke ekonomisine zarar verecek, hepimize zarar verecek sonuçlar doğurabilir. Bizim burada endişemiz var. Biz burada bu işi ticaret olsun diye yapmıyoruz, kamu görevi olarak yapıyoruz ve doğrusunun da kamunun yapması olduğunu özellikle vurgulamak istiyorum.

İkinci konu, reçetesiz ilaç satışıyla ilgili yasa teklifinde öngörülen 2 bin lira tutarında kutu başı ceza meselesi. Şu anda da ceza var, az önce Sayın Bakanımın ifade ettiği gibi 550 lira bir ceza var ama kutu başı değil ve şikâyete dayalı olarak çalışıyor. Kutu başı 2 bin lira cezaya geçerseniz hiçbir eczacı az önce Sayın Başkanımın da ifade ettiği gibi insülini vermez, Aerosol'ü vermez, ağrı kesiciden falan

vazgeçtim, bunları vermez çünkü bir nöbette 400 hastanın 100'ü ağrı kesici almaya gelmişse, grip ilacı almaya gelmişse ve buna vermişseniz 100x2 bin lira 2 milyon lira para yapar, dükkânı kapatalım daha iyi. Bunu vermediğimiz noktada sorun çözülür mü? Sorun, bu yasayı çıktığı gün kadük hâle getirir, çıktığı gün uygulanamaz hâle getirir. Acil servisler taşar ve o az önce toplantının başından beri belirtilen sağlıkta şiddeti eczanelerde görmeye başlarız. Eğer arzu ettiğimiz şey –biz de onu arzu ediyoruz- tüm reçeteli ilaçların eczaneden reçete karşılığı verilmesi ama zorunlu durumlar var işte, hastanın ilacını unutmaması var, kırıp düşürmesi var vesaire. Eğer bu kadar bir yetkimiz olmayacaksa o zaman bu kadar tartışmanın da bir anlamı yok diye düşünüyorum. Ha, bunun sonucunda ne olur? Çıktığı gün bu yasa uygulanamaz hâle gelir ve önümüze OTC diye sunulan, reçetesiz ilaç diye sunulan OTC kategorisinin genişlemesine yönelik bir tartışma açılır ki burada bunu detaylıca tartışmak çok vakit alır, girmek istemiyorum. O halk sağlığı anlamında ciddi bir tehlikedir ve onu da tehlikeli buluyoruz.

Bir başka konu -Başkanım da belirtti- yardımcı eczacılık meselesi. Biz, Türk Eczacıları Birliği olarak sadece eczacı çıkarlarını koruyan bir örgüt değiliz, diğer örgütlerimiz de öyle. Önceliğimiz halkın sağlığı, kamunun yararı ve eczacının çıkarıdır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Birliksiniz değil mi Hocam?

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ MEHMET İBRAHİM ÖZKOL – Birliğiz.

Biz yardımcı eczacılık meselesi işte 4 siyasi partinin grubuyla bir anda oluşup çıkmış bir yasa değil, biz bunu yıllarca tartıştık. Eczanede verilen ilaç ve eczacılık hizmetinin daha kaliteli olması için önerilen bir yöntemdi. Şimdi, yeni mezun meslektaşlarımız buna karşı çıkıyorlar ama meslektaşlarımız yapamayacakları gibi sunuyorlar, oysa öyle değil. Bu yıl mezun olan meslektaşlarımızın, eczane açma dışında eczacılığı yapmalarına engel hiçbir şey yok; sanayide çalışabilirler, hastanede çalışabilirler, hatta biz bununla ilgili istihdam çalıştayı yaptık, meslektaşlarımızın ellinin üzerinde iş kolunda çalışma olanağı var ve oralarda da eczacılara gereksinim var. Bunları göz ardı ederek sağlıklı, nitelikli bir sağlık hizmeti sunmamıza... Üstelik bunun mali yükünün de bir kısmını alarak bir yola girmişken bundan daha uygulanmadan vazgeçilmesini doğru bulmuyoruz. Keşke uygulansaydı, eksikleri görülseydi, eksiklerini tamamlayarak yol kat edebilirdik.

Avrupa'nın en fazla eczane sayısına sahip ülkesiyiz, 26 bin eczanemiz var. Avrupa'da 26 bin eczanesi olan başka bir ülke yok. Ama baktığımız zaman eczane başına 2 eczacı, 2,5 eczacı, 3 eczacı düşen ülkeler var, biz de o seviyeye gelmek istiyoruz. Bunu kendimiz için istemiyoruz, bunu halkımıza daha nitelikli sağlık hizmeti, ilaç ve eczacılık hizmeti sunabilme için istiyoruz ve bu da başlangıç noktasıydı. Bu yardımcı eczacılıkla başlayan arkadaşlarımızın bir kısmı eczanede kalacak, istihdama da katkı vereceğiz. Şimdi bu arkadaşlarımız ne yapacak? Bu yıl 1.400 mezun, seneye 1.800 mezun gelecek, o zaman yakın zamanda nüfusa göre tahdidi tartışacağız, onun kaldırılmasını tartışacağız, o gündemimize gelecek. Peki doğru mu? Ülkemiz bu kadar zengin mi, bu kaynaklarımız var mı? Onu da ayrıca düşünmek lazım diye düşünüyorum.

Burada, tabii kanunda olumlu olarak bulduğumuz ve vurgulamamız gereken bir şey var. Bu yurt dışından gelen ilaçlarla ilgili ruhsatlandırma süreci ilk defa bir yasaya girmiş, ruhsatlandırma süreci başlıyor. Umarım uygulanabilir ve sonuç alırız. Çünkü uygulanmadığı sürece bu ilaçların sayıları artacak.

Yasa teklifinde bir başka olumlu gördüğümüz şeyse tıbbi bitkisel ürünler, gıda takviyeleri ve tıbbi amaçlı gıdalar konusunda gerekli yasal düzenlemeler yapılıyor ve bunların kontrolü Sağlık Bakanlığına geçiyor. Yıllardır bizim arzu ettiğimiz bir şeydi, çünkü çok denetimsiz bir şey. Burada "gıda takviyesi" adı altında sunulan, sağlık beyanıyla satılan ürünlerle kurumumuzda yıllardır birlikte mücadele ediyoruz ama önüne geçebildik mi? Hayır. Bu yeni bir kapı açacak, denetlenebilir noktaya gelecek.

Çünkü, ölenleri bile saymıyoruz. Sağlık beyanıyla satılan, işte bu “gıda takviyesi” adı altında satılan, içine ne konduğu belli olmayan şeyleri denetleyemediğimiz için ölenleri bile sayamaz noktadayız. Bu anlamda Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumuna geçmesi önemli bir gelişmedir diyorum.

BAŞKAN – Başkanım...

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ MEHMET İBRAHİM ÖZKOL – Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Şimdi, Dişhekimleri Birliği Başkanına da bir kısa söz vereceğim.

TÜRK DİŞHEKİMLERİ BİRLİĞİ GENEL BAŞKANI ALİ RIZA İLKER CEBECİ – Değerli Komisyon Başkanı, Değerli Bakan Yardımcısı, milletvekilleri, Komisyon üyeleri, aslında birçoğunuzda değerli meslektaşlarım diye sesleneceğim buradaki şu anki hazırlanmış emek veren kişiler; işin açığı, Türk Dişhekimleri Birliği olarak bu kadar sözü dinledikten sonra aslında çok da söylenecek bir şey de kalmadı. Belki sona doğru konuşmanın yararlarından bir tanesi de bu, biraz daha ayıklanmış konuşma yapabiliyoruz. Ben şu ana kadar konuşan Ünal Bey, Murat Bey, Ali Bey, Burhanettin Bey, Habip Bey, Aslan Bey, Selçuk Mızraklı, Neslihan Hanım, Ömer Faruk Bey, İslam Bey ve Gülistan Hanım’a özellikle çok teşekkür ediyorum, çünkü hepsi hakikaten Türk Diş Hekimleri Birliğinin ifade etmek istediği bütün konularla ilgili açıklamalar yaptılar.

Aslında meslek örgütünün mesleğe bakışı, evrensel değerlere bakışı, insan haklarına bakışı açısından Türk Tabipler Birliği temsilcisinin de belirttiği gibi iş diğer şeyleri tartışmaktan çıkıyor ve gelip hepimizin takıldığı noktaya takılıyor, 5’inci maddede yapılmaya çalışılan değişikliğe.

Değerli hazırlanmış, bu 5’inci maddede yapılan değişiklikle ilgili herkes çok söz söylediği için sadece Türk Dişhekimleri Birliğinin de buradaki sözünü ifade etmek adına söylüyorum: Hakikaten, herhangi bir nedenle haklarında, meslek icrasının yasaklanmasını gerektirmiş bir suçtan dolayı mahkemeler tarafından verilmiş bir cezai işlem olmayan hekimlerin mesleklerini icra etme haklarının belli süreyle ya da sonrasında -belirli süreden kastım, mecburi hizmet dönemini kastediyorum- kamuda veya kamuyla ilişkili alanlarda sürekli olarak çalışmasını engellemeyi sanıyorum herhangi bir hukuki zemine oturtmak mümkün değil. Bu tamamen keyfi ve gayrivicdani bir uygulamadır diye düşünüyoruz. Sonuç olarak, güvenlik soruşturmalarının bir yargısal işlem değil idari bir işlem olduğunu düşünüyoruz ve güvenlik soruşturmalarının bir manada çoğu kez sadece belki de bir kanaatin ifade edilmesiyle de negatif bir noktaya gidebildiğini, anayasal özgürlük olan kanaatin ifade edilmesi kınanamaz bile denirken aslına bakarsanız bir cezalandırma noktasına götürüldüğünü görüyoruz. O nedenle biz de 5’inci maddenin bu yasa teklifindeki en hassas konu olduğunu düşünüyoruz.

Bununla beraber -hep bu konu üzerinde, çerçevesinde gelişti- aslında birçok şey var ama ben dediğim gibi, sözü de uzatmadan özellikle meslek örgütlerine, uzun süredir meslek örgütlerinin hem de Anayasa’yla tanımlanmış, kamu kurumu niteliği verilmiş... Kamu kurumu niteliği verildiğinde ne demek oluyor bu? Sonuç olarak bir, kamu yararına çalışması bekleniyor; iki, kamunun ya da devletin bazı yetkilerini bu kurumlara aktararak alanı düzenlemesiyle ilgili faaliyet yapması bekleniyor. Peki, alanı düzenlemekle ilgili faaliyeti yapmamız beklenirken meslek örgütünün içinin boşaltılması çalışmalarını, alanı düzenlememizle ilgili Anayasa’dan gelen görevimizin engellenmesi çalışması gibi görüyoruz. Bunlar, zamanından beri süregeldi, yaklaşık bir on yıldır süregelen devamlı olarak yetkilerimizde bir kısıtlamaya gidildi. Bu son, birden fazla yerde çalışmayla ilgili yapılmaya çalışılan düzenleme de bunlardan bir tanesi olarak algılanıyor. Hem Tabipler Birliğinden hem de Türk Dişhekimleri Birliği adına söyleyebilirim bunu sanıyorum.

Burada, değerli meslektaşlarım diye de hitap etmek istiyorum, birçoğunuz hekimsiniz gördüğüm kadarıyla. Bu düzenlemenin, 3224 sayılı Yasa'daki 42'nci maddedeki yapılan düzenlemenin aslına bakarsanız yani diş hekimlerinin emeğini ucuzlatmak ve sağlık hizmetlerinin niteliğini de artırmayacak bir düzenleme olduğunu ve ne yazık ki öyle bir noktaya götürüldü ki iş, hekim dışı sermaye dışında da hiç kimsese faydası olmayan, kamuya da faydası olmayan bir noktaya gideceğini görüyoruz. Şu anda Türkiye'de kaç diş hekimliği fakültesi olduğunu bileniniz var mı? Şu anda Türkiye'de 86 tane diş hekimliği fakültesi var. Türkiye'de şu anda 30 bin diş hekimi var, yaklaşık 32 bin küsür ve Türkiye'de şu anda yaklaşık 2.300 kişiye 1 diş hekimi düşüyor. Bu her geçen gün de azalıyor ve Avrupa Birliğinin ortalaması da 1.470 kişiye 1 diş hekimi. Şu anda 30 bin diş hekiminin olduğu ülkemizde 26 binin üzerinde diş hekimliği öğrencisi var. Bu sene kontenjanlar her türlü yaptığımız görüşmelere rağmen gene artırıldı, 5.600 diş hekimi öğrencisi alındı ülkede bu sene ve 2030'lara yaklaştığımızda, 2035'e doğru giderken Türkiye'de 100 bin diş hekimi olacak. O günkü nüfus üzerinden baktığımızda da Türkiye'de 800 kişiye 1 diş hekimi düşecek. Dünyada böyle bir ortalama yok.

BAŞKAN – Sayın Başkan, toplayabilirsek...

TÜRK DİŞHEKİMLERİ BİRLİĞİ GENEL BAŞKANI ALİ RIZA İLKER CEBECİ – Ve bununla beraber, bu alandaki düzenlememizi gerekçe olarak yazdığımız zaman da diyor ki: “Bu değişiklik önerisinin gerekçesi, hekim ve diş hekimlerinin çalışma izinlerinin Bakanlık tarafından verilmesidir.” Zaten Bakanlık bu düzenlemeleri yapıyor, zaten çalışmayla ilgili bütün düzenlemeleri Bakanlık yapıyor, zaten çalışma belgelerini veriyor. Bu yeni bir uygulama da değil. Ancak Bakanlığın çalışma belgesi verirken diş hekimlerinin çalışma alanları, hastaların diş hekimine ulaşması, diş hekimleri arasındaki iş dağılımının hakkaniyetli yapılması gibi hiçbir öngörüü yapmadan bunu yaptığını görüyoruz. Bunlarla ilgili de sahada çok ciddi sorunlar yaşanıyor. Bu, sahada yaşanan sorunlar, birden fazla yerde çalışmanın iyice mesleği ticarileştirmesi, ticarileştirirken bu ticaretin diş hekimlerine ya da bir vatandaşa yararının olmaması, tam tersine, yeni yönetmelikle yapılan düzenlemeyle artık diş hekimliği alanında da sadece sermaye sahiplerinin bir kısım yatırım yapabilmesine yol açılmasıyla ilgili sorunlar oluyor.

Değerli hazırun, sözlerimi bitirirken şunu söylemek istiyorum: Yasayla ilgili değişikliklerde bizim temel olarak bildiğimiz şudur: Yasa ihtiyaçtan doğar. Doğru değil mi? Yasaların değişiklikleri de ihtiyaçlardan doğar. Ancak bakıyoruz, biz Dişhekimleri Birliği olarak sağlık alanında bir düzenleme önümüze geleceği zaman şunu düşünmüştük işin açığı: O kadar çok düzenleme yapılabilecek şey var ki, dedik ki 2015'in 3 Şubatında çıkan yönetmelik hâlâ uygulanabilir durumda değil yürütmeyi durdurularla, çeşitli aldığımız kararlarla; acaba bununla ilgili bir düzeltme gelecek mi? Yıpranma payı hâlâ konuşulmuyor; acaba bununla mı ilgili bir düzenleme gelecek dedik. Ya da asgari ücret belirlemeyle ilgili yetkimiz alınmıştı, bir kaos yaşanıyor alanda; acaba bu yeniden mi düzenlenir diyorduk. Tekliflerimiz vardı sürekli diş hekimliği eğitiminin zorunluluğu üzerine; acaba bununla ilgili bir düzenleme mi gelir diyorduk. Ya da koruyucu hekimlik uygulamalarının yaygınlaştırılması için bir düzenleme yapılacak mı acaba? Tıp alanında, koruyucu hekimlik alanındaki uygulamalarla beraber diş hekimliği alanında da bu artırılacak mı? Ve en önemlisi, şiddet alanıyla ilgili hakikaten elle tutulur bir düzenleme mi olacak diyorduk ama bunların hiçbirinin karşılanmadığını, tam tersine sorun değil, tamamen alanın düzenlemesine yönelik birçok yetkimizin de bu düzenlemeyle elimizden alınıyor, alınmaya çalışılıyor olduğunu gördük.

Türk Dişhekimleri Birliği de var olan, şu ana kadar bu düzenlemeyle ilgili, muhalefetleriyle ilgili söylemlerini geliştiren bütün görüşlere katılmakla beraber bu düzenlemelerin bir akliselimle daha iyi bir noktaya getirilmesini ummaktadır.

Hepinize saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Bir STK daha kaldı Sayın Başkanım; sendika vardı, Sağlık Emekçileri Sendikası.

BAŞKAN – Şimdi, sendikalara söz veriyorum ama müsahabayı fazla kullanıyorlar.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Bir kişi kaldı, bitiyor artık.

BAŞKAN – Kısaca olursa memnun olurum.

Buyurun.

SAĞLIK VE SOSYAL HİZMET EMEKÇİLERİ SENDİKASI EŞ GENEL BAŞKANI İBRAHİM KARA – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyesi milletvekillerim; öncelikle hepimizi Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası adına saygıyla sevgiyle selamlıyorum. Ben SES Eş Genel Başkanı İbrahim Kara.

Değerli milletvekilleri, bu yasama döneminde sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin gözü kulağı 2 kez bu Mecliste oldu; saatlerce, günlerce bu Meclisin çalışmalarını izlediler. Bunlardan bir tanesi, fiili hizmet süresi zammına ilişkin bir düzenleme, yine torba yasanın içerisinde gelen bir düzenlemeydi. Bir diğeri de bugün bu torba yasa içerisinde görüştüğümüz maddeler. Ne yazık ki sağlık ve sosyal hizmet çalışanları, fiili hizmet süresi zammına ilişkin yapılan yasal düzenlemede de beklediklerini bulamadılar, hayal kırıklığına uğradılar. Buna ilişkin, biz, Meclisimizin yeniden bir düzenleme yapması için gerekli çalışmaları yürütüyoruz ama bugün burada görüşülen yasa teklifine ilişkin de birçok arkadaşımız günlerdir bizleri telefonla arıyorlar. Öncelikle “sağlıkta şiddet yasası” diye kamuoyuna yansıtılan yasa teklifi... Hekimler, sağlık çalışanları beklentilerine yanıt verileceği umuduyla, düşüncesiyle bizleri aradılar. Bugüne kadar yürüttüğümüz hem diplomatik çalışmalar hem de etkinliklerimiz için bizi tebrik ettiler, teşekkür ettiler. Ama ne yazık ki çok kısa bir zaman içerisinde bu yasa teklifinin de aslında beklentilerimize yanıt vermeyeceği görüldü.

Bizler sağlık alanında gece gündüz demeden, günün yirmi dört saati insan kurtarma eylemi gerçekleştiriyoruz. İnsan kurtarma eylemini gerçekleştirirken de sevgili vekillerimiz, ne yazık ki kendi yaşamımızdan kaygı duyuyoruz. Çünkü her gün onlarca şiddet vakasıyla karşı karşıyayız. Bugün düzenlenmiş olan, buraya getirilen ve tartışılmakta olan yasa maddelerinden bir tanesi de teklifin 24’üncü maddesinde sağlıkta şiddete ilişkin bir düzenleme. Ama ne yazık ki bu düzenlemede sağlık çalışanlarının beklentisine yanıt verecek, sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti engelleyecek ibareler bulunmamaktadır. Bizler sağlık alanındaki örgütlü emek ve meslek örgütleri olarak defalarca Meclisimize, bütün siyasi partilerin grup başkan vekillerine...

BAŞKAN – Sayın Başkanım, bunlar hep, birkaç sefer tekrar edildi. Lütfen biraz daha hızlı yaparsanız memnun olacağım.

SAĞLIK VE SOSYAL HİZMET EMEKÇİLERİ SENDİKASI EŞ GENEL BAŞKANI İBRAHİM KARA – Sağlıkta şiddeti önlemenin iki yöntemi olduğunu düşünüyoruz biz sağlık ve sosyal hizmet emekçileri olarak. Bunlardan birisi, hukuki sürecin işletilmesi; bir diğeri de sağlık alanında yürütülen uygulamalardır. Yani hukuki süreç açısından bir yeterlilik arz etmiyor. Sağlık çalışanlarına yapılan bu tür saldırılara ilişkin sayın vekillerimiz birçok öneride bulundular ama bir diğeri de ve asıl önemli olan şey, sağlık hizmetinin piyasaya açılması, piyasalaştırılması, sağlık çalışanlarının iş güvencesinden yoksun, esnek ve kuralsız çalıştırılmasıdır.

Bir diğeri de ne yazık ki yöneticilerimizin, idarecilerimizin sağlık çalışanlarına ilişkin kurmuş olduğu ifadelerdir yani sağlık çalışanlarını itibarsızlaştıran, hedefe koyan dil ve söylemlerdir. Bu nedenle bu yasal düzenlemelerin içerisine, bu tür söylemleri kullananların da cezalandırılması gerektiğinin bir kere altının çizilmesi gerekiyor. Yani sağlık çalışanlarını hedef gösterenler de aynı suça ortak olmuş oluyor demektir.

Bir diğeri de sağlıklı piyasalaştıran, sağlık çalışanlarını köleleştiren, sağlık çalışanları ile halkın arasına parayı koyan Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın tamamıyla iptal edilmesi. Bizim sağıhtaki şiddeti önlemeye dönük önerilerimiz budur.

Sayın Başkan, sevgili milletvekilleri; bir diğeri de teklifin 5'inci maddesi. Affınıza sığınarak çok kısaca ifade etmek istiyorum. Fiili hizmet süresi zammına ilişkin yasa teklifinde sağlık çalışanlarının geçmişe dönük haklarını almaları için sağlık çalışanı arkadaşlarımızı aradık, özellikli birimlerde çalışan arkadaşlarımızı, adınıza sendikamız dava açacak dedik. Arkadaşlarımızdan gelen cümleleri ben sizinle kısaca paylaşmak istiyorum, dedi ki bir arkadaşım: "Eşim işe başlayacak, müracaat etti bir yerde çalışmaya. Korkuyorum davaya başvurduğumda güvenlik soruşturmasından geçemez diye." Yine birçok arkadaşımızı aradığımızda, bu konuda maalesef dava açtırmakta çok zorlandık.

Şimdi, bunu şunun için söylüyorum: Eğer siz hangi kriterlere uygun olduğu bilinmeden, sadece ve sadece subjektif koşullarda bir güvenlik soruşturması açarsanız; ki kanun hükmünde kararname de ne yazık ki böyle oldu, sadece ihbarlar, ispiyonlar ya da insanların banka hesapları, çocuklarını okuttuğu okullar gibi yerlere ilişkin, bir duyumun üzerinden ihraç sürecini işletirsek yani hukuksuz yani o insanların hukuka başvurma hakkının da elinden alındığı bir süreci işletirsek maalesef, bu arkadaşlarımız görevleri başında olamayacak. Yani bugün siz varsınız iktidarda yarın bir başka siyasi parti iktidarda olabilir, yasal düzenlemeler yapabilirler, o zaman da onların istediği türdeki insanlar kamuda çalışacaklar, onların belirlediği insanlar kamuda çalışacaklar, onlar gibi düşünmeyen insanlar kamudan ihraç edilecekler, uzaklaştırılacaklar, açlığa mahkûm olacaklar. Günlerdir arıyorlar bizi ihraç olmuş kamu emekçileri. "Ne olursunuz müdahale edin. Açlıktan mı ölelim?" diyorlar. Bu yasa teklifi hele hele hekim ve diş hekimi sağlık çalışanlarını, ihraç olmuş sağlık çalışanlarını tamamıyla açlığa mahkûm etmektedir. Yine sevgili vekillerimizin de ifade ettiği gibi bunun sonucunda gerçekten geri dönüşü olmayan süreçlerle de karşı karşıya gelebileceğimizin bilinmesini istiyorum.

Söz verdiğiniz için çok teşekkür ediyorum, kolay gelsin diyorum.

BAŞKAN – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Komisyonumuzun değerli üyeleri şimdi söz hakkını, teklif sahibi arkadaşlar ve sayın bakan yardımcılardan konuşmak isteyen olursa...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Sayın Başkan, söz talebim var.

BAŞKAN – Şimdi şöyle yapalım: Zaten teklifin geneli üzerinde epey konuşma yaptık. Maddelere geçtiğimizde istediğiniz kadar konuşursunuz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) - Geneli üzerinde bir konuşma yapma talebim var, ondan sonra teklif sahipleri konuşursa...

BAŞKAN – Çok kısa olursa...

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Zaten geneli üzerinde konuşacağız yani ne kadar kısa olur.

BAŞKAN – Yani konuşulmayan bir şey kalmadı da onun için söylüyorum.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Komisyon üyesiyiz, sonuçta bu konuda fikirlerimizi beyan edelim müsaadenizle. Kısa bir konuşayım.

BAŞKAN – Buyurun.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Değerli Komisyon üyesi arkadaşlar, değerli meslek örgütlerinin temsilcileri; şimdi, bir kere hekimler teröre bulaşma konusunda en son seçilecek grup. Hepsi insan yaşatma üzerine yemin etmiş, ömrünü de insan yaşatmaya adanmış olan insanlar olarak bu alana eğer geldiyse bu ülke bitti demektir. Türkiye'nin 1915'te bir deneyimi var. Tıbbiyeliler 1'inci sınıf öğrencilerinin tamamı Çanakkale'de şehit oluyor ve 1921 yılında, bundan altı yıl sonra Tıbbiye ilk defa tarihinde mezun vermiyor. 765 tıp öğrencisi gidiyor Tıbbiyeden Çanakkale savaşlarına, 346'sı şehit oluyor. Yani böyle bir grup mezun olduğunda, şu anda açlığa mahkûm edilmeye çalışılıyor. Yani bizi, insanı yaşatmaya yemin etmiş olan insanları, bu insanlar insanları yaşatmasın diye mesleklerinden menetmemiz kabul edilebilecek bir şey değil.

Şimdi, burada Trabzon'dan gelen psikiyatri asistanı arkadaş Mecliste bayağı dolaştı, Türkiye'nin her yerinde dolaştı derdini anlatmak için. “Benim hiçbir alakam yok, beni görevden aldılar, işte mesleğe başlatmadılar.” diye. Ben on beş gün önce bir soru önergesi verdim Bakanlığa. Dedim ki: OHAL nedeniyle binin üzerinde bu yılın mezunu, daha önceki yıllarda mezun olanlarla birlikte 1.500'ün üzerinde tıp fakültesi mezunu mesleğe başlatılmadı, bu konuda ne yapmayı düşünüyorsunuz? Çıktı, böyle bir şey geldi. Yani biz, bunlara çözüm bulun, bunlara geçici mecburi hizmet muafiyet belgesi verin, hiç olmazsa dışarıda çalışsınlar, aç kalmassınlar dedik, burada altı yüz gün açlığa mahkûm eden bir düzenleme getirildi. Şimdi “terör örgütü üyeliği” denerek “İltisakı birisi tarafından değerlendirildi.” diyerek insanları çok soyut ifadeler üzerinden birileri değerlendiriyor ve maalesef işe başlayamıyorlar. Yani bu düzenlemelerdeki bu konu, 5'inci madde mutlaka bu tekliften çıkarılmalı ve hekimler işini yapamaz hâle getirilmemeli. Hele daha mezuniyetinin başında olan, hele üst ihtisas yapmış ve Türkiye'nin ihtiyacı olan kişiler bugün tamamen görevden uzaklaştırılacak, hastalar da maalesef öldürülecek.

Şimdi, intihar vakalarından bahsetti arkadaşlarımız. Biz burada vereceğimiz bu kararlar birçok insanın ölüm fermanını çıkartmış olacağız. Buna benim insan olarak, hiçbir makam, mevki uğruna hakkım yok. Kimsenin de hakkı olduğunu düşünmüyorum. Burada insanların intihara sürükleneceği, açlığa sürükleneceği ve haksız yere ve birilerinin iki satır raporuyla, birilerinin güvenlik soruşturmasında belirttikleri “Özgecan'ın cenazesine katıldı.” ya da “Özgecan'ın protestosuna katıldı.” diye insanlar bugün açlığa mahkûm edilecekse biz bunda pay sahibi olamayız. “Her ağacın kurdu kendinden olur.” diye bir şey var. Burada çoğumuz meslek mensubuyuz, çoğumuz sağlıkçıyız. Bizim bu arkadaşlarımıza bu haksızlığı yapma durumumuz yok diye düşünüyorum.

Şimdi, burada başka düzenlemeler de var, sağlıkta şiddetle ilgili. Sayın Bakanım aynı hastanede ihtisas yaptık, Taksim İlyardım Hastanesinde. Orada çok sayıda şiddet vakasına maruz kaldık ve orası vakanın çok olduğu bir yer ve şiddete uğramanın da yoğun olduğu bir yer. Oralarda bu şiddet vakalarının önlenmesi için caydırıcılık istiyor insanlar bizden. Oradaki arkadaşlarımız şunu diyorlar: “Ya caydıracak, cezayı artıracak bir şey söyleyin ki insanlar bu kadar hoyrat davranmasınlar kendine sağlık dağıtmak için gelen birisine.”

Bir de şöyle bir sorun var: İnsanlar şiddete uğradıkça, hekimler, sağlık çalışanları şiddete uğradıkça insanlar sağlığını kaybediyor. “Ben bu riskli vakaya dokunmam, ölüyorsa ölsün.” noktasına geliyor. Yani maalesef buna doğru bir gidiş var. Eskiden her türlü riske giren hekim, her türlü sorumluluğu alan hekim hiçbir sorumluluğu almaz hâle geldi ve bunun sonunda da insanlar göz göre göre ölüyor. Bu konuda milletin sağlığını korumak için de hekimin, sağlık çalışanının mutlaka korunması gerekiyor.

Burada başka, işte “Gemilerle ilgili cezalar çok, indirelim.” deniyor ama öbür taraftan “Eczanelere cezalar artırılsın, tütün satanlara cezalar daha da artırılsın.”

BAŞKAN – Ali Bey, maddeler üzerinde sonra konuşalım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Şimdi, bu ana maddeleri söyleyelim ki onlarla ilgili temel itirazlarımız belli olsun. Yoksa çok detaylı konuşmayacağım, çok kısa söyleyeceğim.

BAŞKAN – Detaylı demedin ama gidiyorsun.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Burada ekonomik krizin olduğu bir dönemde bakkalın, kuruyemişçinin cezalarını artırıp onların dükkânını kapatmak insanlara sefalettir. Bunu doğru bulmuyorum. Bu konunun mutlaka gözden geçirilmesi lazım.

Meslek örgütlerinin de hangi hekimin nerede çalıştığını bilmek gibi bir hakkı var. Ahilik diye bir kurum var. Bu nedir? Komşusu açken, komşusu iş yapmıyorken bir başkasının sürekli iş yapıyor olması bir dengeye kavuşturulmuş. Burada da bir hekim ya bir yerde çalışacak ve öbür tarafta da bir hekim hiçbir yerde çalışmayacak ve bunun da dengesini sağlayacak olan meslek odaları mutlaka bu konuda bilgilenebilir diye düşünüyorum. Burada insanların idam fermanını imzalayıp kalem kırmayalım. Burada dün FETÖ'yle ilgili bir girişim yapıldı, işte sonra HDP, sonra CHP, sonra MHP, sonra AKP içerisindeki muhalifler... Bu işin sonu yok. Bu faşist diktatöryal sistemin bir getirisi. Şimdi siz insanları açlığa mahkûm ediyorsanız görüşlerinden dolayı, muhalif kimliklerinden dolayı, bu FETÖ'yle mücadeleye de çok büyük zarar verir. Yani ben bunu samimiyetle söylüyorum. Eğer biz bu işi genişletirsek, sulandırırız gerçek o mücadele etmek istediğiniz grup zil takıp oynayacak. Onun için bunu doğru düzgün, cezası olanın mahkemede cezasının biletinin kesildiği, gerekli cezanın verildiği bir ortamda yapalım. Biz burada iki satır bir fişlemeyle insanları açlığa, yoksulluğa, sefalete, ölüme mahkûm etmeyelim.

Teşekkür ediyorum. Daha sonra maddelerde konuşacağım.

BAŞKAN – Evet.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Söz istemiştik.

BAŞKAN – Özur dilerim, aynı şeyleri konuşuyoruz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, biz bir komisyonuz ve siz bu Komisyonunda ne sivil toplum temsilcilerini konuşturuyorsunuz ne de bu Komisyonun üyelerini konuşturuyorsunuz. (AK PARTİ sıralarından “Konuştular ya! Nasıl konuşmadılar?” sesleri)

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Daha maddelere geçemedik.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sivil toplum üyeleri biraz önce susturuldu. Konunun muhatapları susturulmaz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Konuşturuyorsunuz.” demek haksızlık değil mi?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hayır, hayır. Kesinlikle ben bunu doğru bulmuyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Tövbe, estağfurullah ya!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Usul açısından büyük bir hata yapılıyor.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Aceleniz ne?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Acele yok. Konuşmadınız mı?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Hayır, konuştuk da aceleniz ne?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – O zaman niye “Konuşmuyoruz.” diyorsunuz o zaman?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Konuşmak için buradayız zaten. Amacımız bu, konuşacağız.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Konuşmuyoruz.” demeyeceksiniz o zaman.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Konuşmak için bekliyoruz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bu kadar insanı ilgilendiren bir konuda sözlerimizi kesemezsiniz.

BAŞKAN – Sözüünüzü kesmiyorum. Bakınız, yanlış anlıyorsunuz. Özür dilerim, bir dakika...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hayır, ben usul adına konuştum, ilk konuşmam usul üzerineydi. Şimdi de geneli üzerine konuşmak istiyorum.

BAŞKAN – Peki, kısa olur mu lütfen?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hayır, neden kısa olsun? Hocam, niçin kısa olsun yani? (Gürültüler)

BAŞKAN – Şimdi, şöyle bir şey yapmak istiyorum: Bakınız, siz yine konuşacaksınız ama ben önce bir teklif sahipleri veya sayın bakanlar şu ana kadar, bakınız, saat on bir, epey konuşma yapıldı, hücum yapıldı, saldırı yapıldı, onlara bir cevap versinler kısa olarak.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ara verebiliriz.

BAŞKAN – Bir dakika... Ara vereceğim. Özür dilerim...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Ara verin, yarın devam edelim.

BAŞKAN – Ara vereceğim ama önce onları bir dinlemek istiyorum.

Sayın Bakanım, buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bizim görüşlerimizi almadan mı konuşacak Sayın Bakan?

BAŞKAN – Alacağım efendim, alacağım efendim, alacağım.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Bakanlar bizim görüşümüzü öğrenmeden mi konuşacak?

BAŞKAN – Siz farklı bir şey mi söyleyeceksiniz? Lütfen...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz neden böyle baskı yapıyorsunuz?

BAŞKAN – Baskı yapmıyorum efendim, lütfen...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Baskı yapıyorsunuz, “Siz farklı bir şey mi söyleyeceksiniz?” ne demek?

BAŞKAN – Peki, özür dilerim, kusura bakmayın.

Buyurun konuşun efendim, hadi buyurun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ama lütfen farklı bir şeyler konuşun ve kanun üzerinde lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, ciddi bir konuyu görüşüyoruz ve konunun ciddiyetiyle örtüşen bir tutum sergilememiz gerekiyor. Bakın, burada konuşmalar yapılıyor; konuşmalar, sözler, kelimeler kadar bizlerin beden dili de var. Ben buradan bakıyorum Sayın Komisyona, Komisyonun Başkanına, başkan vekillerine, bu teklifi getiren heyete bakıyorum, bu teklifi onaylayan, bu teklifin geçmesini isteyenlere bakıyorum, gerçekten kimsede bu teklifin haklı olduğuna, bu yasa teklifinin haklı bir teklif olduğuna yönelik bir beden dili göremiyorum. Burada yangından mal kaçırır gibi, bir an önce, elimize tutuşturulmuş bir şeyi

onaylatmak istiyorsunuz. Bizi milyonlar seçti, değil mi? Milletvekilleriyiz, halkı temsil ediyoruz, halkı burada hakkıyla temsil etmek gibi bir sorumluluğumuz var. Fakat burada yaratılan ortam, eğri vapura doğru bir sefer yaptırma çalışıyorsunuz. Yani böyle bir şey mümkün değil.

Bakın, bu taraftan yani bakanları temsil eden taraftan da kulak misafiri oluyorum, çeşitli yorumlar geliyor buradaki konuşmalara dair. Buradaki konuşmaları yapan çoğu arkadaşım kanun hükmünde kararnameyle bir gecede işten çıkartılmış hekimler, sağlık emekçileri ve yine sendika temsilcileri, kurum temsilcileri. Burada gelip bu yasanın ne kadar büyük bir felaket yaratacağını anlatıyorlar. Fakat bizler kulaklarımızı kapatmak istiyoruz, duymak istemiyoruz, haklı olduklarını biliyoruz fakat duymak istemiyoruz. Ama biz bunun duyulmasını istiyoruz, sizler tarafından duyulmasını istiyoruz.

Bakın, birçok isim sayıldı burada, Ömer Hocam resimlerini de gösterdi. İnsandan bahsediyoruz fakat bu yasa teklifinde insan dili yok, insana yönelik hiçbir şey yok; burada tamamen rant var, kâr var, cezalar var ve bir tek adam rejiminde Cumhurbaşkanının -işte burada da görüyoruz- belirlediği kurallar var. Biz buna mahkûm değiliz.

Bakın, içeriğe geleceğim. Biraz önce sivil toplum temsilcilerinden, sendikalardan arkadaşlarımız bu yasanın kanun hükmünde kararnamelerle işten çıkarttığı kişiler için kullandığı -ve daha önceki OHAL kanunlarında da var- sürekli olarak tekrar edilen bir cümleyi ifade ettiler, o da “Bu malum, ünlü terör örgütüyle irtibatlı, iltisaklı ve benzeri...” ifade. Şimdi, bu taraftan benim kulağıma şöyle bir şey geliyor: “Terör örgütüne bulaşmasaydınız.”

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Doğrudur.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Şimdi de “Doğrudur.” diyor.

Bakın, biz 16.00’den beri burada ne anlatıyoruz? Biraz önce sendikalar burada ne anlattılar? Dişhekimleri Birliği, Tabipler Birliği, Eczacılar Birliği burada ne anlattı? KHK’yle işinden atılmış insanlar, sağlıkçılar burada ne anlattılar ve Ömer Faruk Hocamın verdiği örnekler ne anlatıyordu? Biz şimdi bunlara, sihirli bir cümle bulmuşuz, o cümleyle itiraz ediyoruz. Bir kere, bakın, o cümle olmasa AKP, Erdoğan rejimi ve onun ortakları bu ülkeyi yönetemez. O cümleye mahkûm. Eğer “Terörle mücadele ediyoruz.” ya da “Terörle irtibatlı, iltisaklı vesaire...” cümlesini kuramasa bir yasa bile çıkartamıyor; bu halkı, bu toplumu yönetemiyor. Bu toplumu yönetmek için her cümlemin başına bunu koymak zorunda. Bunu kabul etmiyoruz. Burada insanlar terörle ilgili değil, burada insanların, aslında demokratik bir toplumda yaşamak isteyen, demokratik haklarını evrensel hukuk ilkeleri çerçevesinde insan hakları ve uluslararası sözleşmelere uygun bir şekilde kendilerini ifade etmek ve kazanılmış haklarını korumak ve yeni haklar kazanmak için ortaya koydukları çabaları kriminalize edilmeye çalışılıyor ve bütün çabaların hepsi terörmüş gibi topluma sunulmaya çalışılıyor. Üstelik 15 Temmuz darbe girişiminden sonra gerçekleşen darbeler silsilesiyle, onlardan alınan güçle bu yaklaşım bütün yasalara sirayet ettirilmeye çalışılıyor, kanunlaştırılmaya çalışılıyor. Tıpkı dün yaptığımız gibi. Dün 701 sayılı Kanun Hükmünde Kararname nasıl kanunlaştıysa ve bu, nasıl bu Meclisin bir utancı olduysa ve bu önümüzdeki dönemde de her zaman anılacaksa bu kanun hükmünde kararnameye “evet” diyenler bir gün mutlaka ve mutlaka toplum tarafından cezalandırılacaklarsa eğer, bugün de bu yasa teklifi aynı hatayı yapıyor. Gelin, bu hatayı yapmayalım.

Bakın, Doktor Fikret Hacıoşman’ı biz sağıkta şiddet sebebiyle kaybettik. İnsanlar durup dururken birbirlerine şiddet uygulamıyorlar. Toplum öyle bir cinnet içerisine sokuldu ki özellikle son üç yıldır, toplumda öylesine büyük bir ötekileştirme, kutuplaştırma ve büyük, ağır baskılar ve şiddet ortamı yaratıldı ki şiddete o kadar büyük övgüler dizildi ki insanların yaşamını çatışmalarda, savaşta yitirmesine o kadar güzel methiyeler dizildi ki işte bu dil toplumu bugün bu hâle getirdi. Bu dilin başını çeken de bu ülkenin şu anda en tepesinde bulunan, tek adam rejiminin en tepesinde bulunan

Cumhurbaşkanıdır. Başta Cumhurbaşkanının ötekileştirici, kutuplaştırıcı dili, baskıcı dili, şiddet içeren dili toplumu aslında bu hâle getirmiştir. Onu örnek alan, oradan hareket edenler toplumda büyük bir gerginlik yaratmışlardır, gerilim olmaktadır.

Bakın, hiçbir sorunu çözmeden, hiçbir sorunun temeline inmeden, sadece yukarıdan kanunlar çıkartarak şu eller havaya kalktıkça “Kanunlar nasıl olsa takır takır geçiyor.” diyerek buna güvenerek topluma hiçbir şey sorulmuyor, halka hiçbir şey sorulmuyor. Halka rağmen bir kanun çıkartılmaya çalışılıyor, halka rağmen nasıl olur da şiddet yasası çıkartılır sağlıkta. Sağlıkta şiddet yasasına Türk Tabipleri Birliği “Hayır, bu yasa benim sorunlarımı çözmiyor.” diyorsa ve diğer sivil toplum örgütleri “Hayır bu yasa hiçbir sorunu çözmeyecek. Tam tersine sorun yaratacak.” diyorsa nasıl oluyor da bizler böyle bir yasayı çıkartabiliyoruz ya da çıkartılmasına seyirci kalabiliyoruz. Kalmamamız gerekiyor.

Yine bakıyoruz, burada insan odaklı bir tartışma yürütülmüyor. Bizler burada gerçekten trajik meselelerden bahsederken komik bir şeyden bahsediyormuşuz gibi yaklaşımlar oluyor. Bu ciddiyetle de bağdaşmıyor. İnsan hayatından, yaşam hakkından bahsediyoruz. Ve bu yaşam hakkı kutsal olmalıdır, yaşam hakkı her şeyden üstün olmalıdır. Ve biz eğer zaten sağlığı tartışıyorsak yaşam hakkını tartışıyoruz ve bu sağlık hizmetini kullanıcılarının da bu meselede büyük bir mağduriyeti söz konusudur.

Biz eğer hastaları müşteri olarak görürsek ve bu politikaları, yasaları bu şekilde ortaya koyarsak o zaman, bu tamamen kâr mantığıyla işleyen bir sistem olur. Bu yasa maddelerinin içerisinde, ruhunda hep bu var. Sağlıkta dönüşüm deniyor, programı deniyor. Sağlıkta Dönüşüm Programı nedir diye baktığımızda aslında sağlığın paralaştırılması, ticarileştirilmesidir. 1980 sonrasında kapitalizmin girdiği krizin ardından sermaye bu alanlara yönelmiştir ve devlet “küçülüyorum” diyerek aslında sağlığı, sosyal alanları tamamen piyasaya açmıştır ve sizlerin bugüne kadar biz çok önemli şeyler yaptık dediğiniz şey aslında piyasalaşmadır, ticarileşmedir, sermayenin daha büyük kârlar elde edebilmesinin olanaklarını açmaktır.

O yüzden aslında, siz Türk Tabipleri Birliğini istemiyorsunuz, görmek istemiyorsunuz. O yüzden sesi, diğer sivil toplum örgütlerini görmek istemiyorsunuz. Siz bu toplumu, bu halkı tek başına, tek adam rejimiyle bir tek sizin önemli gördüğünüz, sizin için önemli olan konular için yasalar çıkartmak istiyorsunuz. Oluşturduğunuz medya ambargosuyla, medya tekeliyle de bunu bugüne kadar hep müjde diye halka anlattınız. Her yasayı, her halkın kazanılmış her hakkını gasbettiğiniz yasaları müjde diye bu halka basın yoluyla kampanyalar yoluyla zaten bütün televizyonlarda çıkan Erdoğan’ın anlatımlarıyla ve o programların önünde yaptığınız sunumlarla lansmanlarla halka sanki iyi bir şeyler yaptınız gibi...

BAŞKAN – Kanunla ilgili görüşelim lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın GSS yasasını siz böyle çıkardınız.

BAŞKAN – Kanunla ilgili görüşelim, GSS yasasıyla ilgili değil bu iş.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bugün Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası’nın işlememesinin ya da bu yasanın halkı nasıl borçlandırdığını, sağlığa erişimin nasıl engellendiğini, nasıl ticarileştirdiğini sizler bugün görüyorsunuz. Sürekli olarak bakın, burada hep tadilatlar yapıyorsunuz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – İlk defa genel sağlık sigortasını eleştiren sizi gördüm.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Hayır, siz zaten eğer bu konuda açık olursanız bu konuda sadece sivil toplum örgütlerine, sendikalara beş dakika konuşun, daha fazla konuşmayın demezseniz arkadaşlar size anlatacaklardır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben onları çok dinledim.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Biz bunları hep sokaklarda, meydanda, sivil toplumla, sendikalarla, halkla birlikte anlattık ama siz anlamak istemediniz çünkü sizin ekseninize koyduğunuz şey aslında...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – On yedi senedir anlıyor halk.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın... On yedi senedir anlamıyor. Bakın, siz son üç senedir aslında hak etmediğiniz bir iktidarı kullanıyorsunuz. Şu anda orada oturmanız tamamen bugüne kadarki, 7 Hazirandan bugüne kadar yürüttüğünüz seçim anlayışından kaynaklanıyor. Seçim güvenliğine el koyarak ya da toplumda kaos ve kutuplaştırma yaratarak 1 Kasım, 7 Hazirandaki iktidarınızı...

BAŞKAN – Sayın Vekilim, lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ondan sonra kaos ve şiddet ortamıyla bugüne geldiniz ve buna artık bir terör diyorsunuz.

BAŞKAN – Seçimle ilgili değil bizim yasamız.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Siz terörü yarattınız, siz bu savaştan beslenenlerdensiniz. Suruç’u siz yarattınız, 10 Ekimi siz yarattınız, patlamaları, çatışmaları, çatışmalı ortamları siz yarattınız çünkü bu iktidarınızı kullanabilmeniz ancak ve ancak toplumda böyle bir korku iklimi yaratmak, kaos yaratmakla mümkün olabilecekti. Ne dediniz? 7 Hazirandan sonra “Halk kaosu seçti.” demediniz mi? Dediniz. Arkasından Suruç’ta bombalar patlamadı mı, patladı. 10 Ekimde emek, barış, demokrasi güçlerinin yaptığı mitingde bombalar patlamadı mı? Patladı. Neden patladı? Çünkü İŞİD katillerini aramadınız bile. Size gelen ihbarları değerlendirmediniz bile. Yani daha çok söyleyecek sözüm var bu konuda.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, lütfen, yasayla ilgili konuşursanız lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Yasayla bu çok ilgili.

BAŞKAN – Ama hiç ilgisi yok, lütfen, hiç ilgisi yok şu konuştuğunuzun, seçimle ilgili, bilmem neyle ilgili konuşuyorsunuz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakanlar cephesinden gelen sorular çerçevesinde ben bunu değerlendiriyorum.

Bakın, bu çok ilgili. Neden? Sağlıkın özelleştirilmesine devam edilmiyor mu? Ediliyor. Bu maddeler arasında sağlığın özelleştirilmesiyle ilgili, özellikle ilaçların ruhsatlandırılmasıyla ilgili maddeler var. Bunu bile artık Cumhurbaşkanına kadar götüren bir tek adam sistemi, otoriter, tekçi bir anlayış, merkezîyetçi bir anlayış, tekelci bir anlayış burada hükümünü sürdürüyor. Bakın, Türk Tabipleri Birliği veya Türk Eczacıları Birliği veya Dişhekimleri Birliği gibi kurulları siz bu yasada devre dışı bırakarak bir madde çıkarmaya çalışıyorsunuz. Buradaki amaç ne? Buradaki amaç toplumdaki örgütlülüğü dağıtmak. Toplumdaki örgütlülüğü dağıtarak, toplumu zayıflatarak toplumun kendini korumasının, kendini savunmasının önünde engeller yaratıyorsunuz.

Tabii ki biz bu yasaya karşı çıkacağız, bu yasaya tabii ki halkımız karşı çıkıyor. Bu yasaya herkes karşı çıkıyor. Sayın Başkan, herkes karşı çıkıyor. Belki içinizden siz de karşı çıkıyorsunuz. İnanın ben böyle bir şey olduğunu da düşünüyorum. Yani hele hekimlerin...

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Kendinizi avutuyorsunuz, biz karşı çıkmıyoruz. Niye karşı çıkalım?

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Evet, kendimi avutuyor olabilirim. Böyle bir insanlığı, böyle insani bir duruşu, böyle evrensel, hukuki bir duruşu sizden beklemekle belki kendimi avutuyor olabilirim, haklı olabilirsiniz fakat bunu da kamuoyunun bilmesi gerekiyor. Çünkü bu kadar açık, bu kadar aleni bir şekilde bir gerçeği görmezlikten nasıl gelebildiğinizi kamuoyunun da bilmesi gerekiyor. Siz yine hekimlerle ilgili...

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – Siyaseti demokrasi üzerinden yapıyorsunuz ama bu halkın yüzde 52’si o tek adam dediğiniz adamı seçiyor. Hâlâ ona mı inanıyorsunuz...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, ben tam da bunu anlatıyorum size. “Halkın yüzde 52’si” dediğiniz halkın birisi bile çok kıymetli. Bir insanın bile görüşü çok kıymetlidir. Bir insanın yaşamı da çok kıymetlidir. Siz yüzde 50+1’i bile alabilmiş değilsiniz, siz seçim güvenliğine kastederek...

HABİP EKSİK (İğdır) – Şırnak Belediyesini çok iyi bilirsiniz nasıl aldığınızı, kaç oranla aldığınızı. Çok iyi bilirsiniz yani halkın iradesine çok güzel saygı gösteriyorsunuz yani. Tuzluca Belediyesini yüzde 70’le almışız ama kayyum atadınız.

RİZGİN BİRLİK (Şırnak) – O konuda...

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen karşılıklı konuşmayın.

HABİP EKSİK (İğdır) – Yüzde 52’ye saygı göstermemizi istiyorsunuz ama yüzde 90’a saygı göstermiyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, hatip konuşsun lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bakın, siz hep gidiyorsunuz geliyorsunuz, bize rakamları anlatıyorsunuz. Yüzde 50, yüzde 52, yüzde 49 ya da başka şeyler. Başka rakamlar da var, benim elimde başka rakamlar da var, başka olaylar da var, başka gerçekler de var.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ben Tuzluca’da misafir edeyim, eğer bir tane hendek varsa...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Habip Vekilim, sözümü kesmeyin lütfen.

Bakın, sizin rakamlarınız var fakat halkın da gerçekleri var. Siz iktidarı kullanarak iktidarın bütün imkânlarını kullanmanıza rağmen, oylara müdahale etmenize, manipüle etmenize rağmen, zor ve şiddet uygulamanıza rağmen, silahların gölgesinde bu seçimlere gitmenize rağmen, belediyelerimize aynı siyasi saiklerle kayyum atamanıza rağmen, eş genel başkanlarımızı aynı siyasi tasfiye saikiyle rehlin almanıza rağmen, bütün bunlara rağmen...

BAŞKAN – Sayın Hatip, lütfen.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Ben cevap veriyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Bir dakika, cevap vermeyeceksiniz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Gündemle de çok bağlantılı, gündemle de gayet bağlantılı. Gündemimiz eğer demokrasi olmazsa halk ekmeğini nasıl isteyecek? Ekmeği nasıl isteyeceğiz? Ekmeğimizi çaldığınız zaman bu halk nasıl ekmeğe isteyecek? Demokrasi ekmeğdir, demokrasi olmadan hiçbir şey olmaz. Halkın demokrasiye ihtiyacı var, ekmeğe, suya olduğu kadar ihtiyacı var ve bu da demokrasi mücadelesinden bağımsız bir şekilde ele alınamaz. Bu soru yerinde bir soruydu bence, yerinde bir yorumdu ve ben de bunun karşılığında verdiğim cevapla aslında halkın neden demokrasiye ihtiyacı olduğunu da bu vesileyle söyleyebilmiş oldum.

Bakın, hekimlerin, tabip birliğinin devre dışında bırakılması şununla ilgili: Yani bir sürü inşaat yaptınız, inşaatçı politikalarınızın gereği olarak çünkü sürekli olarak inşaat yapmazsanız, sürekli olarak bu inşaat ve projeler için borçlar alamazsanız ekonomiyi de yürütemiyorsunuz. Bundan kaynaklı

olarak hastaneler, binlerce -tırnak içinde- “müşteri”ye hizmet verecek ve hasta garantisi de verdiğiniz şirketlere hastaneler açtınız. Buraya ucuz iş gücü gerekiyor, esnek iş gücü gerekiyor. Bu esnek, ucuz iş gücünü nasıl elde edeceksiniz? İşte buradaki yasanın anlamı da bu. Siz aslında bu yasayı buradaki sivil toplum kuruluşlarıyla, sendikalarla, demokratik kitle örgütleriyle konuşmadınız. Kiminle konuştunuz? Hastane patronlarıyla konuştunuz tabii ki. Siz bu yasayı buraya getirirken yeni rant alanları açma hedefiyle bunu gerçekleştirdiniz. Tıpkı daha önce yaptığınız gibi, örneğin daha önce de dediniz ki “Biz iş cinayetlerinde sıfır tolerans diyoruz.” dediniz fakat iş cinayetlerinde bugün Avrupa 1’incisi Türkiye. İş cinayetleri bitmiş değil. Ama ne yaptınız? Orada da iş güvenliğini piyasalaştırdınız, piyasaya açtınız, yeni bir sektör yarattınız. Kâğıt üstünde iş güvenliği önlemleri alınmış gibi yapıp aslında bir yerlerde bir ekonomiye çevirmiş oldunuz. Burada yapılan şeyin de bundan hiçbir farkı yok, yapılandan hiçbir farkı yok diye düşünüyorum.

Bu Komisyona bir alt komisyon kurduysanız, alt komisyon kurduysaydınız belki de tarihte iyi bir şey yapmış olarak anılırdınız ama bunu yapmadınız, 44 madde için bizi buraya topladınız. Saat 16.00’da buraya geldik, şu anda saat 23.22. Ne acelemiz var? Bir de usul olarak bunu söyleyeyim: Ne acelemiz var? Bizim bir acelemiz yok. Bizim işimiz bu. Bizim işimiz bu Komisyonunda çalışmak. Neyi kimden kaçıyorsunuz? Niçin sivil toplumla görüşmeden böyle bir torba yasayı çıkartıyorsunuz?

Sizden talebim var Sayın Başkan bu konuda. Biz şimdi, burada... Sandviçler vesaire, herhâlde siz bunu sağladınız, çaylar geliyor, tabaklar geliyor. Evet, nedir? Daha da çok çalışalım. Hayır, daha da çok çalışmayalım. Bugün burada bitirelim. Yarın tekrar öğlen başlayalım ve biz bu aradaki çalışmamızı bu maddeler üzerine yapalım. Bakın, biz maddeler üzerinde daha fazla çalışmalıyız, daha fazla konuşmalıyız. Burada bir diyalog göremiyorum, burada hep bir monolog var.

BAŞKAN – Sayın Vekilim... Sayın Vekilim, bir de bize söz ver, ne olursun ya!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Eğer burası bir komisyonsa burada bir diyalog olmalı, değil mi?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Komisyonun kuralları var, gelişigüzel olmaz.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Evet, kurallar, kuralları getiriyorsunuz susturmak için. Kurallarımızı kabul etmiyoruz, kuralları kabul etmiyoruz.

BAŞKAN – Sayın Vekilim lütfen, biraz da ben konuşayım, lütfen, ne olursunuz!

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Başkan, son sözüm, sizden şunu yapmanızı istiyorum. Bakın, daha birçok madde hakkında yorum yapabiliyordum fakat şunu yapalım: Biz şimdi bu tartışmayı sayın bakanlar da bizi bilgilendirdikten sonra bitirelim ve maddelere yarın geçelim. Maddelere herkes daha sağlıklı, daha dinlenmiş... Daha sağlıklı bir şekilde bunu yapalım.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – Hafta başı...

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Pazartesi geçelim.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Arkadaşlar, şöyle yapalım: Sayın Bakan, maddeler üzerinde değil, genel tenkitler üzerine biraz şey yapalım, ondan sonra oylamaya geçeceğiz, ondan sonra pazartesi saat 11.00’de toplanmak üzere ara vereceğim, söz. Tamam mı?

Sayın Bakan, buyurun.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, saygıdeğer hazırım; ben de tekrar hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Tabii ki maddeler üzerine, Bakanlığın görüşünü maddeler konuşulmaya başlandığında söyleyeceğiz ama şu ana kadar yaklaşık

yedi saat boyunca yapılan konuşmalarda değinilen genel bazı hususlar var. Bu hususlarla ilgili kanaatim, bazı bilgilerin de yanlış olduğu şeklinde. Bununla ilgili bazı bilgilendirmeler yapmaya ihtiyaç olduğunu düşünüyorum.

Birincisi, konumuz Sağlık Bakanlığı olduğuna göre, Sağlık Bakanlığı OHAL Komisyonunun çalışma şekliyle ilgili Komisyonun bilgi sahibi olmasında yarar olduğunu düşünüyorum. Birincisi, öncelikle şunu söyleyeyim: Üç aydır Komisyonun Başkanlığını ben yapıyorum ve üç aydır hiç kimseye “Seni atamıyoruz.” diye bir şey gitmedi, vermiyoruz. Sadece bazı teyide muhtaç bilgileri olanları zamanla erteliyoruz, bunları teyit etmek için. Birincisi bu.

İkincisi, hiç kimse, annesi, babası, dayısı, halası ya da kardeşleri şu tespit edilmiş diye atanmazlık yapılmıyor. Bir defa, kendi şahsıyla ilgili, bireysel olarak hiçbir bulgusu olmayanların hepsi atanıyor. Kesinlikle atanıyor. Şu anda bekleyenler kendi şahsıyla ilgili bulgular olanlar. Bunların da hiçbiri atanmayacak anlamı çıkmıyor. Buradaki bulguların niteliğine göre değerlendirilecek, uygun görülmeyenler olursa onlar atanamayabilir ama şu an için hiç kimseye “Biz sizi atamıyoruz.” demiyoruz, sadece...

HABİP EKSİK (İğdır) – Bir yıldır bekleyen var Sayın Bakan Yardımcısı. Benim akrabalarımın var.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Sadece olayı devlet hizmet yükümlülüğü bekleyenler olarak düşünmeyin. Yani onun dışında çeşitli sebeplerle atanan çok sayıda personelimiz var ve bu OHAL Komisyonunun da bir kapasitesi var. Yani her hafta çıkarabildiği belli bir şey var.

BURHANETTİN BULUT (Adana) – Sayın Bakanım, sayı var mı?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Bakın, bir örnek vereceğim. Çok yakın bir arkadaşımın kızı üç haftadır beni arıyor “Niye bizim komisyondan çıkmadı?” diye. Daha OHAL Komisyon raporu gelmediği için çıkmadı. Yani bazen bu atanmamış olanların ya süreçleri tamamlanmamış oluyor ya karar verilmemiş oluyor, daha komisyonda görülmemiş oluyor. Şu anda bin civarında. Bunlar şu anlama gelmiyor: Bin kişi atanmadı değil. Bin kişi henüz atanmadı. Bakın, bin kişi henüz atanmadı anlamında bu. Şu anda şöyle bir şey yok: Yani biz oturduk, bu arkadaşların FETÖ veya başka bir terör örgütüyle irtibatı, iltisakı var, atamıyoruz diye karar verdiğimiz kimse yok.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Bakanım, bilgilendirme yapıyorsunuz, ben size, bakın, koca mahkeme kararı gösteriyorum.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, tamam, lütfen... O sizi dinledi, siz de onu dinleyin lütfen. (Gürültüler)

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Siz bir dinlemeyi öğrenin.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Sayın milletvekilleri, burada bir savunma yapmıyorum. Sadece yaptığımız uygulamayı anlatıyorum. Bu yaptığımız uygulama hakkında sizi bilgilendiriyorum. Bundan sonraki süreçte takip edin lütfen... Neler olduğunu takip edin. Ondan sonra oturalım konuşalım ama şu andaki sürecin nasıl işlediği hakkında sizi bilgilendiriyorum. Belli ki burada bir sıkıntı var. Anlaşılmamış bir sıkıntı var.

Birincisi, şahsi olacak. İkincisi, yok çocuğu şuraya gitmiş, oğlu bunu yapmış, annesi şunu yapmış. Bu sebeple atanmamış kimse yok. Sadece bekleyenler var. Bakın, bilgilendiriyorum sizi.

Üçüncüsü, var sayalım ki...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkana, mahkeme kararını ulaştırır mısınız?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Arkadaşlar, her aşamada insanlar mahkemeye gidebilir.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Mahkemeden kahvehane gibi bahsediyorsunuz Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Yok yok, her dönemde mahkemeye gidebilir insanlar. Ama süreç tamamlanmamış.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Size karar iletiliyor, bakmadınız hiç.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Hayır, ben onu biliyorum. Benim elimde var onlar.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Benim size açıkça sorum şu: “Siz FETÖ’cü değerlendirme kriterleri” diye dolaşan meşhur bir şey var, anketimsi bir şey var; uyguluyor musunuz bunu? Ya da fişleme yöntemi var.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Yok.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Her neyse, uyguluyor musunuz?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Bir defa gelen bulguların objektif bulgular olmasına özen gösteriyoruz.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bir dakika, şunu soruyorum: Siz yasalar dışında yani mevcut mevzuat dışında...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Uygulamıyoruz.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bunu uyguluyorsanız. Kendi kafanızda bir kriteriniz var.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Yasalar dışında hiçbir şey yapmıyoruz.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Bakanım, bu yasaların size...

BAŞKAN – Sayın Vekilim... Sayın Vekilim.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bir dakika... Bir dakika... Kesmeyin.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, lütfen... Lütfen... Bak, Komisyon üyesi de değilsiniz. Bu kadar konuşturdum sizi, yapmayın...

Yapmayın, Komisyon üyesi de değilsiniz Sayın İslam. Bak, o kadar konuşturduk.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ben milletvekiliyim efendim, ne demek.

BAŞKAN - Doğrudur, konuştunuz ama sonuna kadar.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Sayın Başkanım, bakın, yedi saat boyunca dinledik.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Şunu söylüyorum, şunu: Kanunlar ve yönetmelik, mevcut mevzuat dışında “FETÖ değerlendirme kriteri” diye bir şey var; bunu uyguluyor musunuz, uygulamıyor musunuz diyorum.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Mevzuata uygun hareket ediyoruz.

Ben Meclisten bir insan değilim. Buraya ikinci defadır geliyorum. Bir 2011 yılında gelmiştim bu Komisyonunda misafir olarak konuşmuştum, bu da ikinci gelişim. Yedi saat boyunca ses çıkarmadan dinledik ve notlar aldık. Ama en azından yedi saat olmasa da bir yedi dakika da olsa sesimizin kesilmeden dinlenmesini bekleme hakkımız var. Lütfen...

Biz bilgi verelim, daha sonra maddeler üzerine geldiğinde oturur bunları zaten konuşuruz. Yarın olur, pazartesi olur, bugün devam ederiz, artık onu bilemem. Komisyonun vereceği karara biz her halükârda uyarız.

Birincisi, şu anda birçok meslek grubunun sahip olmadığı bir özgürlükten bahsediyoruz. Bakın, bugün birçok meslek grubundan ihraç olanların sahip olmadığı bir ayrıcalıktan bahsediyoruz. Hekimlerin özelde çalışabilme ayrıcalığından bahsediyoruz.

Burada buna kısıt getirildiğinden bahsediliyor. Evet, kısıt getiriliyor. Mutlaka da getirilmesi lazım. Arada bir fark var ama söylendiği gibi değil.

Bir defa, evet, Sosyal Güvenlik Kurumuyla sözleşmesi olmayan kurumlarla çalışabilecek. Ama bu, sadece orada doğrudan çalışmasını, muayenehanesini açtığı zaman orada çalışmasına bir engel yok, oradan hastasını getirip ameliyat etmesine engel yok.

Biraz önce iş yeri hekimliğinden bahsedildi. İş yeri hekimliği yapmasında da engel bir durum yok.

ALİ FAZİL KASAP (Kütahya) - Anestezi uzmanı nasıl çalışabilir?

HABİP EKSİK (İğdır) – Raporu geçerli değilse?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Bakın, burada devletin şunu deme hakkı var: Devlet eğer bir kişiye “Ben seninle çalışmıyorum, ben sana güvenmiyorum.” diyorsa devletin, sağlığını korumak, güvenliğini sağlamakla yükümlü olduğu insanları da teslim etmeme hakkı vardır. Devlet bu tedbiri koyabilir ama buna rağmen kişi şunu diyebilir: “Kardeşim, benim için bir tehdit oluşturmuyor. Ben paramı vererek gidip muayene olacağım, tedavi olacağım.” Buna da hiç kimsenin engel olma şeyi yok. Buna da engel olunmayacak.

HABİP EKSİK (İğdır) – Bunun kararını nasıl veriyorsunuz peki?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Bakan, radyoloji uzmanı, anestezi uzmanı nasıl çalışabilir?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Lütfen, bir dakika... Bitireyim, lütfen...

HABİP EKSİK (İğdır) – Yani şimdi siz diyorsunuz ki: İş yeri hekimi raporunu kabul etmiyoruz ama gidip iş yeri hekimliği yapabilir. O zaman ne anlamı kaldı? Nasıl yapacaksınız Sayın Bakanım?

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Hiç kimse çalıştırmaz ki zaten.

BAŞKAN – Sayın vekillerim, lütfen karşılıklı konuşmayalım.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Bakın, şu anda fiilî durumda yapılan bazı şeylerin yapılamayacağından bahsediyorsunuz. Şu anda muayenehane açıyorlar ve muayenehaneler çalışıyor.

HABİP EKSİK (İğdır) – Üç ay bekledim ben açmak için. Hiçbir sağlık müdürü izin vermek için şey yapmaz ya!

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Şu anda açılıyor. Hepsi açılıyor, isteyen muayenehanesini açıyor, hiçbir engel yok. Yapılan düzenleme biraz da bunlara bir yol çizmek. Şu anda bir belirsizlik var, bu belirsizliğin bir mevzuata kavuşturulması lazım.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ben de onu diyorum zaten, yanlış bir uygulama.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – İkinci bir husus...

Yani bir maddeye çok takılıp gittik. Ben genelini konuşayım, ondan sonra zaten maddelerde tek tek belki günlerce konuşacağız, onu bilemem.

İlaçların Eczacılar Birliği tarafından getirilmesinin kaldırdığı şey var. Böyle bir hukuki altyapısı zaten yok. Hiçbir kanunda, hiçbir maddede, kendi kanunları da dâhil bunu getirme yetkisi Eczacılar Birliğine verilmemiş. Daha önce zaten Sağlık Bakanlığıyla yapılan bir protokol çerçevesinde getiriliyor, buna kanuni bir düzenleme getiriliyor. Biraz önce bahsedildi, özel sektör buna teşvik edilecek. Özel sektör şu andaki ilaçlarımızın yüzde 99'unu zaten getiriyor. Yani yüzde 99'unu getiren bir özel sektörün ruhsatlı olmayan ilaçların getirilmesinde bir sıkıntı olamaması gerekir diye düşünüyorum. Rekabet, fiyatları düşürür. Özellikle yurt dışından gelen bu tür şeylerde fiyatı düşüreceğini düşünürüz.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – SGK getirsin, Sağlık Bakanlığı da oradan getirsin yani.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – O da getirecek yani onda da bir sorun yok ama ona yetişemediği zamanlarda diğerleri de getirilebilir.

Biraz önce cezalardan bahsedildi. Cezalar yüksek bulunabilir buna bir şey diyemiyorum ama olmayan bir ceza getirilmiyor, mevcut olan cezaya artış getiriliyor. Sanki bir şey algısı var: Özellikle bu ilaçların reçetesiz satılması... Elbette burada reçetesiz satılacak ilaçların sayısında bir artışa gidilmesi lazım. Yalnız orada Eczacılar Birliği Başkanının bazı şeylerine katılmıyorum. Birincisi, burada yardımcı eczacılık kalkıyor ama ikinci eczacılık duruyor. İkinci eczacılık, ikinci eczacılar anlamına da geliyor. Yönetmeliğe baktığımızda ikinci, üçüncü, beşinci eczacılar çalıştırabiliyor. Buna engel durum yok, eğer ihtiyacı varsa rahatlıkla çalıştırabilir. Zaten daha sonra kendileri görünce bundan vazgeçtiler.

Yine, bir tabire katılmıyorum: Eczacının acil durumlarda ilaç vermesi... Eczacı hiçbir durumda ilaç veremez. Eczacı tedavi yapamaz, müdahale yapamaz, yaptığında hayat kurtarıcı olsa bile kazara hastaya bir şey olduğunda hastayı öldürmekle suçlanır. Biz bunu yapmamalıyız, kesinlikle buna müsaade etmemeliyiz hele ki sağlık tesislerine ulaşmanın on-on beş dakika mesafede olduğu bu dönemde. Ne verecek? Kalp krizi geçiren adama kalp krizi için ilaç mı verecek? Veya kanama geçiren adama ne müdahale yapacak? Hangi durum acil? Şoktaki hastaya ne yapacak eczacı?

HABİP EKŞİK (İğdır) – İlk yardımın eğitimini alıyor Sayın Bakanım. Beş yıl eğitimini alıyor.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – O ayrı bir şey. O resüsitasyondur. Yani resüsitasyonla şeyin ikisi birbirinden farklı. Resüsitasyonu eğitimini alan herhangi bir vatandaş da yapabilir, tedavi farklı bir şey. Tedaviyi yapamaz, hiçbir şekilde de yapmamalıdır. Bu olayı yanlış yere çeker. Biz tam tersine ciddi yan etkileri ve potansiyel etkileri olan ilaçların reçetesiz satılmaması gerektiğini düşünürüz. Özellikle, mesela antibiyotiklerde sağlanan başarı ortada, bunun ileride topluma sağlayacağı, dirençlilikte azalmanın getireceği yararları da düşünmemiz lazım.

“Şiddetle ilgili hiçbir şey getirilmiyor.” diyor. Biz öyle görmüyoruz, aslında bir şey getiriliyor. “Zaten bunlar var, savcı yapabilir.” deniyor. Yapmıyor. Ben hastane yöneticiliği yaptım, birçok şiddet olayına tanık oldum. Yapılan olay şu: Hiçbir sağlık çalışanını şikâyet etmeye ikna edemedik, çok istisna... Birincisi, ya tehditle vazgeçiriliyor ya uzlaştırılarak vazgeçiriliyor ya başka bir şekilde “Öpsün seni, barışın.” gibisinden vazgeçiriliyor ama vazgeçiriliyor.

ALİ ŞEKER (İstanbul) – 2 kez, şiddet uygulayana ceza verdim.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Burada getirilen şey şu: “Sen vazgeçsen de sen bir defa savcının karşısına çıkacaksın.” diyoruz adama yani yaptığın kişi vazgeçse de sen bir savcının karşısına çıkacaksın. Bunun caydırıcı olduğunu düşünürüz, her halükârda çıkacak. Bunun bir caydırıcılığının olacağına eminiz. Savcının karşısına çıkan kişilerin de bir kısmının ceza alacağına eminiz. Savcının karşısına çıkmadan bırakılıyor. Gözümüzün önünde, şahit oldum “Ya, ben cesaret edemem.” diyor veya iki polis geliyor, bir köşeye çekiyorlar, belki başka sebeplerle “Ya, çocuk,

hadi bir öpüşün barışın” diyor. Buna çok şahit olduk. Ben hastane başhekimliği yaptım, bunları yaşadık. Bu “Hiçbir şey getirmiyor.”a katılmıyoruz, getiriyor. Daha fazlası olabilir mi? Elbette, o Meclisin takdirinde ama şu andaki gelen hâliyle biz yeni şeyler getirdiğini düşünüyoruz.

Sağlığın parahlştırıldığından bahsedildi. Bugün kimden para alındığını ben çok merak ediyorum. Özellikle yeşil karttan herhâlde bundan bahseden arkadaşlarımızın haberi yok. 18 yaşına kadar bir defa herkes kayıtsız şartsız genel sağlık sigortası şemsiyesi altında. 18 yaşından sonra da bir ailede sadece bir kişinin ayda 60 lira vermesiyle –eğer sigortalı değilse başka bir sebeple- bütün aile genel sağlık sigortası şemsiyesi altına giriyor. Böyle bir uygulama dünyanın hiçbir yerinde yok. Bunun altından kalkabilecek başka bir ülke de olduğunu ben düşünmüyorum. Dünyaya örnek olabilecek hatta dünyayı imrendirecek bir şeyden bahsediyoruz ve bundan kötü bir şeymiş gibi bahsediyoruz, buna katılmıyorum.

Şeyden bahsedildi... Reçetesiz ilaç verildiğinde 2 bin lira ceza veriliyor, kaçak satış yapanlara da 20 bin lira ile 300 bin lira arasında bir ceza geliyor, bunu da unutmayalım.

Damga vergisiyle ilgili olanı oraya gelince söyleyeceğiz. Aslında bir şekilsel düzeltme, orada vazgeçilmiş veya zaten alınmakta olan bir şey değil, sadece bir ara basamağı ortadan kaldırmaya yönelik bir çalışma.

Bir yerde bahsedildi, işte, bir vekil arkadaşımız bahsetti, kalitesiz veya yetersiz imkânları olan yerlerde ihtisas yaptırıldığıyla ilgili, ilk bölümde geçmişti. Kesinlikle böyle bir şey yok. Ben aynı zamanda Tıpta Uzmanlık Kurulu Başkanlığı da yapıyorum. Tıpta Uzmanlık Kurulu yetersiz eğitici ve altyapı imkânı olan yerlerin eğitim yetkisini kaldırdığı gibi, kaliteli olan yerlere de eğitim verme yetkisine sahip ve bunu da çok rijit bir şekilde uygulamaya başladı.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Sayın Bakanım, 2 yardımcı doçentle çocuk ihtisası veriliyor.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Veremez.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Kütahya’da veriliyor.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Değildir.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Dumlupınar Üniversitesinde...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Ya da durdurmuşuzdur. Arkadaşlar, yarın bakalım.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Bakın, arkadaşlar başladı, iki üç senedir, şu anda 2 yardımcı doçentle...

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Bakın arkadaşlar, şimdi en az bir yılını doldurmuş 3 yardımcı doçenti olmayan ya da 1 profesör, 2 tane olmayan yerlerde...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – 2 tane ihraç edildi.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Bilgi olsun diye söylüyorum, şartları sağladığı şekilde başlamış olanlarda, şartları kaybetmeleri durumunda şartları yeniden sağlamaları için, kaybettiği şarta göre altı ay ile bir yıl arasında bir süre veriliyor. Bu süre içerisinde şartı taşımayanların eğitim yetkisi askıya alınıyor.

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – 3 yardımcı doçentle tıpta uzmanlık eğitimini kabul ediyorsunuz. Bakın, 3 yardımcı doçentle dört yıl tamamlayan arkadaşlar var, onu kabul ediyorsunuz.

SAĞLIK BAKANI YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Evet, şu an için 3 yardımcı doçent en az bir yıllık öğretim üyesi olmak kaydıyla...

ALİ FAZIL KASAP (Kütahya) – Profesyonel eğitim yapmayan, hastayı...

SAĞLIK BAKANİ YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Onu tartışabiliriz yani bu eğitim yetkilerini tartışabiliriz ama şu andaki uygulamadan bahsediyorum size.

Kısmen söyleyeceklerim bunlar. Maddelerde yine başka sorular olursa...

BAŞKAN – Sayın Bakanım...

SAĞLIK BAKANİ YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Mütevelli heyetle ilgili bir şey söylendi, Başkanım son olarak söyleyeceğim, mütevelli heyette bir şey değişmediğiyle ilgili. İyi, dikkatli okunursa değiştiğini görebilirler.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim.

HABİP EKSİK (İğdır) – Döner sermaye şeyiyle ilgili sormuştum, belirlenmesiyle ilgili Cumhurbaşkanına...

SAĞLIK BAKANİ YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Neyi?

HABİP EKSİK (İğdır) – İhtiyaca göre belirlenme şeklinde sormuştum aslında.

SAĞLIK BAKANİ YARDIMCISI MUHAMMET GÜVEN – Hangi soruyu?

HABİP EKSİK (İğdır) – Bu, döner sermayenin dağıtımıyla ilgili...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ben cevaplayabilir miyim bunu?

Bakanlar Kuruluna ait bir yetkiydi o. Yeni düzenlemeyle, biliyorsunuz, Cumhurbaşkanlığı hükümet modeli, Bakanlar Kuruluna ait olan bir yetki Cumhurbaşkanlığı içerisinde.

HABİP EKSİK (İğdır) – Ama Cumhurbaşkanlığı sisteminde yine Bakanlar Kurulu var neticede.

BAŞKAN – Evet, sayın komisyon üyesi arkadaşlarım, kanunun geneliyle ilgili görüşmeleri böylece tamamlamış olduk. Ben şimdi bu kanunun...

ALİ MUHİTTİN TAŞDOĞAN (Gaziantep) – Başkanım ben de geneli üzerinde partimiz adına...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Başkanım, bir iki noktaya da ben değineyim istiyorum.

BAŞKAN – Çok olmamak şartıyla...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Çok değil, birkaç hususa değineceğim.

Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; gecenin bu saatinde bu çalışmayı birlikte yapıyoruz. Bu kanun paketini, sağlıkla ilgili bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelelerde değişiklik yapmakla ilgili çalışmamızda arkadaşlarımızı sükûnet içerisinde dinledik. Gerçekten, önemli sözler söylendi ama bunun yanında da pek çok gerçeğin üzeri de örtüldü. Bunlarda düzeltmemiz gereken de pek çok husus var. Bunların hepsine tek tek değinmeyeceğim, maddelere geldiğinde değineceğim ama şöyle bir intiba uyandı bende: Sanki biz kırk yıldır bölücü bir silahlı terör örgütünün saldırısına maruz kalmış bir ülkede yaşıyoruz, böyle bir terör olayı yok.

Öbür taraftan, 1960'lardan bugüne kadar, dantel dokur gibi devletin bütün dokularına sinmiş ve 15 Temmuz günü darbe teşebbüsünde bulunmuş, bir hadise yaşanmamış sanki, şurada, binanın yanında, Meclisin salonunda bomba patlamış, bunlar sanki olmamış gibi. Arkadaşlar, bir terörle mücadele meselemiz var. Elbette ki devlet ve devleti yönetmek üzere millet tarafından görevlendirilmiş hükümetler bu terörle mücadele hususunda üzerine düşeni yapacak. Yasalar içerisinde, kurallar içerisinde bu mücadele sürdürülecek.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Konuyla ne ilgisi var, bunlarla ne ilgisi var?

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ya, ben 15 Temmuz gecesi Üsküdar Meydanı'ndayım, siz beni de atıyorsunuz.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Hadi bakalım, hadi bakalım buna da cevap ver!
NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ayıp değil mi? Ayıp! Millete bu hikâyeleri anlatmayın.
AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, ben hikâye anlatmıyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hiç olmayan bir şey mi bu, 15 Temmuz olmayan bir şey mi? Nerede bu şehit olan insanların hakkı?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ya, hiç 15 Temmuz olmadı... (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, sayın vekiller lütfen, sakin olun.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ya, kimseyi potansiyel terörist ilan etmeyin bir kere!

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bize böyle davranmayın ya!

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Şu anda OHAL Komisyonunda başvuruların yüzde 71,2'si daha bitmedi. Bundan bile haberin yok.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – 250 şehit var. Bu şehitler olmadı değil mi burada? (Gürültüler)

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Kimseyi potansiyel terörist ilan etmeyin!

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sen neredeydin o gece?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben meydanlardaydım.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Meydanlardaydım efendim.

Binlerce PKK terör belasından şehidimiz var, olmadı mı bunlar? (Gürültüler)

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Yargısız infaz yapmayın şurada. Yargılamalar bitmedi. OHAL Komisyonu...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Olmadı mı bunlar?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ya bakın, ben size rakam veriyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, Sayın Vekilim, lütfen.

Bir dakika... Sayın Vekilim, bak, biz seni yarım saat dinledik, konuştuk mu?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ama yanlış rakam veriyor.

BAŞKAN – Siz de lütfen, sonra konuşursunuz.

ABDULLAH AĞRALI (Konya) – Sözü kesme!

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Kimse burada potansiyel terörist ilan edilemez.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – İnsanların hayatıyla oynuyorsunuz burada be, aklınızı başımıza alın!

BAŞKAN – Buraya şov yapmaya gelmişsin. Bırak, şov yapma!

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, ben kimseyi potansiyel terörist ilan etmedim.
(Gürültüler)

Neyle ilgili konuşacağıma ben karar veririm, sen dinle! Önce dinlemeyi? öğrenin, sonra not alın.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Kimseyi burada potansiyel terörist ilan edemezsin.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Böyle bir şey yok!

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Yargılamalar bitmemiş. OHAL Komisyonu yüzde 71,2,...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşım, 250 şehit var. Şehit var 250 tane. Sen diyor musun ki yok?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Allah, Allah!

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, önce dinlemeyi öğreneceksiniz. Dinledikten sonra notunuzu alın, cevabınızı verirsiniz. Ancak şunu unutmayın.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Siz de bizimle aklımızla alay ederek konuşmayın.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Alay etmiyorum. Siz burada saatlerce konuştunuz. Siz saatlerce konuştunuz. (Gürültüler)

Arkadaşlar, lütfen müsaade eder misiniz...

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen... Sayın vekiller, lütfen...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Ben İstanbul milletvekiliyim...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben de Kayseri milletvekiliyim. Üç dönemdir vekillik yapıyorum.

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar... Lütfen arkadaşlar...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Ne bağırıyorsun?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bağırın sensin, ayağa kalkan sensin.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen... Tamam.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bakan konuşuyor. Bakan dinlemeyi öğrenin.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Bakan da olsa alay ediyor.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, kimseyle alay etmiyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen... Lütfen...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 250 şehitle siz alay ediyorsunuz, siz!

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Kim alay ediyor 250 şehitle?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Siz ediyorsunuz. (Gürültüler)

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, bu ülkede kırk yılı aşkın süredir bir terör var mı? Var. Böyle bir olay yaşandı mı, 15 Temmuz? Yaşandı. Devlet kendini savunmak zorunda mı? Elbette. Hükümetlerin verdiği yetkidir.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Biz masal dinliyoruz burada.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dinleyin, teke tek konuşmayalım. Bir dinleyin lütfen, sonra yine cevap verin.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, şimdi, bunlar sanki yaşanmamış gibi burada konuşamayız, davranamayız.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – FETÖ'nün siyasi ayağını niye engellediniz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Türkiye, maruz kaldığı bu saldırıya karşı kendini korumak için gerekli hukuki altyapıyı hazırlamakla yükümlüdür. Meclisin de bu görevidir. Öbür taraftan...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Bakan, Hükümet kurulurken niye o zaman birlikte hareket ettiniz? Sayın Bakan, bu kararnamelerle...

BAŞKAN – Sayın vekiller, lütfen müdahale etmeyelim.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, notunuzu alın. Bakın, biz sizi dinledik, hepimizi dinledik.

HABİP EKSİK (İğdır) – Hayır, niye engellemiyorsunuz? Sonra bizim gibi gariban insanları suçluyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar... Sayın vekiller...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Bakın, şunu da söyleyeyim. Devlet kendini koruyacak kudrettedir ve devletin kendini koruması için milletin verdiği yetkiyi ve sorumluluğu yerine getirecek Meclisi burada görev başındadır, Hükûmeti de görev başındadır. Bundan endişeniz olmasın.

HABİP EKSİK (İğdır) - Devlet yargısız infaz yapamaz, bunu bilin.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Türkiye hukuk devletidir.

Şimdi, geleyim konuşmamın ikinci bölümüne. İkinci bölümde konuşacağım konu şehir hastaneleriyle ilgili konudur.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Sayın Bakan, buna geçmeden bir soru sorabilir miyim acaba?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Lütfen, sorun da yazılı sorun.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bu söylediğinizle ilgili.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, biz sizin konuşmalarınıza hiç müdahale etmedik. Bu haksızlık. Bu haksızlığı yapmayın.

Şimdi, demokrasiye, ifade özgürlüğüne, haklara inanıyorsak konuşmacının sözünü kesmek haksızlıktır, ifade özgürlüğüne müdahaledir. Ben sözümü söyleyeyim, siz de notunuzu alın, itirazınızı yapın, düzeltmenizi yapın.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ya beni canlı canlı gömüyorsun, hâlâ ifade özgürlüğünden bahsediyorsun.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Şimdi, arkadaşlar, şehir hastaneleriyle ilgili iddialarınız yanlışları içeriyor. Mesela, bir tanesi, şunu söylediniz: “Şehir hastanelerinde hasta garantisi var.”

Arkadaşlar, kamu sağlıkta hizmet alımını sayıya bağlı hizmetleri alırken bir ortalama sayı üzerinden ihaleye çıkar. Mesela, şu anda şehir hastanesi dışında diyelim ki bir röntgen veyahut da ultrason veyahut da tomografi cihazının hizmetini alacaksınız, anjiyonun, yüzde 80 hasta sayısı üzerinden yürür. Diğeri, yine şehir hastanesinin işletmesi yap-işlet-devlet değildir, yap-kirala-devrettir, işletme bize aittir. Şehir hastanelerini biz işletiyoruz Sağlık Bakanlığı olarak.

Dolayısıyla orada hizmet alımı yapılırken sayıya bağlı hizmetler belli bir sayı üzerinden ihale edilir, sözleşmesi yapılır. Bu hasta garantisi adına değildir.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Kiralama rayici nedir?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Kiralama rayici ihaleyle belirlenir.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Nedir? Lütfen orayı söyleyin.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Hayır, ihaleyle belirlenir. Her hastane...

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Gizlidir, gizli.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Hayır, gizli değildir.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – Gizli Sayın Bakan.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Olur mu öyle şey? Olur mu arkadaşlar? Sorun resmî olarak alırsınız cevabınızı. Olur mu öyle şey? Yanılıyorsunuz.

Kiralamalar yani hastanenin kamuya devri, daha doğrusu kamu için bunu kiralayacak olan yapı ihaleyle belirlenir kim alacaksa. En uygun fiyatı, en düşük fiyatı veren yapar.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) – 188 defa İhale Kanunu değişti.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, hadise şudur: Gelin, bu işi gerilime çekmeden üzerinde düşünelim. Türkiye yatırımlarını yapmak zorunda, kalkınmasını tamamlamak zorunda, ilerletmek zorunda. Sağlık alanında yapabileceği yatırımlardan kaynakları sınırlıdır, bellidir. Ya kamu kaynaklarıyla yaparsınız, vergiyle, o yetmez iç borçlanmayla yaparsınız. Elbette ki yabancı sermaye de kullanırsınız. Şehir hastaneleri modeli dış sermayenin de katkısıyla iç sermaye, yerli sermaye yüzde 20, yüzde 80 yabancı sermaye kullanılarak yapılan sağlık yatırımdır. Sağlık yatırımlarına ülkemizin olan ihtiyacını zamanında en iyi şekilde gidermek için bulunmuş bir yöntemdir, dünyada da kullanılmış bir yöntemdir ve yirmi yılın sonunda o hastaneler tümüyle kamundur. Yani bunu kiralama olarak görmeyin.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Bakanım, her şeyden önce bu iyi bir uygulama değil ki.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ben bir bitireyim. Size göre iyi olmayabilir.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Hasta içinde kayboluyor, doktoru bulamıyor ki yolunu bile bulamıyor!

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, ben bitireyim.

Bakın, sonucu değerlendirecek olan millettir. Millet bu hastanelerden memnun olmazsa bize fatura kesecek, gayet açık. Madem öyle niye endişeleniyorsunuz? Millet bu hastanelerden memnun kalırsa biz bundan oy alıyoruz, siyasi iktidarı bize devrediyor. Hadiseye böyle bakalım. Siz elbette ki farklı siyasi görüşte olduğunuz için farklı alternatif görüşler söyleyeceksiniz.

ADNAN SELÇUK MIZRAKLI (Diyarbakır) – Aklın yolu birdir.

HABİP EKSİK (İğdır) – Siz de bizi tasfiye edeceksiniz, işimizden gücümüzden atacaksınız!

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Hayır, asla.

HABİP EKSİK (İğdır) – Öyle, öyle...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ama Türkiye'nin bir terör saldırısıyla karşı karşıya olduğunu inkâr ediyorsanız ona diyecek bir şeyimiz yok.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Bakın, o gece terörü bastırıp sizi uçurumun kenarından çekip aldık biz millet olarak ya.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Elbette, milletimiz sağ olsun. Ama bakın hâlâ bugünkü haberlerde bile kamu kurumlarında...

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bitti o iş.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sevgili dostlar, değerli arkadaşlar; hâlâ kamu kurumlarında bu iddiayla yargıya sevk edilen insanların varlığından haberdarsınız bugün bile. Yani bu mücadele sürüyor.

ARSLAN KABUKCUOĞLU (Eskişehir) - Bunun sonu yok Sayın Bakanım, bunun sonu yok, bitmez.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Bu mücadele sürecek.

HABİP EKSİK (İğdır) - Yargı bitti ya!

BAŞKAN – Lütfen sayın vekillerim, lütfen...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, Türkiye... (Gürültüler)

Ya bir sözümü bir söyleyeyim. Sakin olun.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bizim yargıya gidemediğimizi bilmiyor musunuz?

HABİP EKSİK (İğdır) - Bitmemiş yargılamalar üzerinden infaz yapmayın.

BAŞKAN – Sayın vekiller, lütfen... Sayın vekillerim lütfen müdahale etmeyelim.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Sizler müdahale ederek bir yere varamazsınız. Millet izliyor. Her şey milletin gözü önünde, kamuoyunun gözü önünde oluyor. Milletin değerlendirmesini hep beraber yaşıyoruz.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Bakan, yargıya gidemediğimizi bilmiyor musunuz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşlar, Türkiye hukuk devletidir.

HABİP EKSİK (İğdır) – Hangi hukuk? Biz de hukuk istiyoruz.

ÜNAL DEMİRTAŞ (Zonguldak) – Hangi hukuk?

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen müdahale etmeyelim.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Hukukta hak arama yolları açıktır. Bu haklarınızı kullanacaksınız.

Değerli arkadaşlar, şimdi...

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Daha on iki yıl da bekleyeceğiz. Sonu yok yani.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bizim yargıya gidemediğimizi bilmiyor musunuz?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Kanun teklifinin geneli üzerindeki konuşmaları elbette ki Komisyonumuz değerlendirecek. Maddelere geldiğimizde maddelerle ilgili görüşmelerde vereceğiniz değişiklik önermeleri de elbette ki değerlendirilecek ve Komisyon karar verecek. Bu nedenle... (Gürültüler)

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Ya, pes ya! Vallahi pes!

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Yani bu kadar da olmaz.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Arkadaşlar, bitirmedim...

Bakın, ben de konuşurum ama boş konuşmak istemiyorum. Elbette ki bu anda, hep beraber bu değerlendirmeyi geneli üzerinde tamamlamış olalım. Komisyonumuz -Başkanımızın da söylediği gibi- geneli üzerindeki değerlendirmesini yapsın, kararını alsın, ondan sonra maddelerine geçtiğimizde konuşuruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Maddelerine geçmeyi oylayalım.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Bakana bir soru soracağım. Sayın Başkan, söz istiyorum.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Soru-cevap kısmına geçmek istiyorlar.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Başkanım, bu kadar iftiradan sonra soru sormamız lazım.

BAŞKAN – Soru-cevap diye bir şey yok yani.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Başkan...

HABİP EKSİK (İğdır) - “Not alın.” dedin onu da aldık.

BAŞKAN - Bir dakika...

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Aldık, soru soracağız.

BAŞKAN - Maddelerle ilgili görüşürken sorarsınız, konuşuruz.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Hayır.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Hayır, şu anda.

BAŞKAN – Bir dakika... Özür dilerim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Madde dışı konuştu Bakan Yardımcısı, üzerine vazife olmayan konularda konuştu. (Gürültüler)

HALİL ETYEMEZ (Konya) - Bir şeyi merak ettim, siz bu arada nasıl not aldınız, sürekli konuşuyordunuz ya!

BAŞKAN – Bir dakika, arkadaşlar, lütfen...

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Soru soracağım.

BAŞKAN - Arkadaşlar, lütfen... Şu anda soru yok, kusura bakmayın.(Gürültüler)

HABİP EKSİK (İğdır) - Ama “Not alın sorarsınız.” dediniz Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Sayın Vekilim, özür dilerim, lütfen.

HABİP EKSİK (İğdır) – Söylediniz ama.

BAŞKAN - Caydım. Özür diliyorum, lütfen. Arkadaşlar, bir dakika...

HABİP EKSİK (İğdır) – Hükümete döndünüz Sayın Başkanım.

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Sayın Başkanım, oylayın.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ederim. Sayın İslam, lütfen...

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Maddelere geçmeyi oylayın Sayın Başkanım.

SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ (İzmir) – Bir şey söyleyebilir miyim Sayın Başkanım, biz Genel Kurulda bakanları göremiyoruz, bakan yardımcılarını da göremiyoruz, sorularımız havada asılı kalıyor.

BAŞKAN – Tamam, sorarsınız. Özel sorularınızı da sorarsınız.

HALİL ETYEMEZ (Konya) - O zaman sabaha kadar devam edelim yani.

BAŞKAN – Sayın Bakan, oylamadan sonra burada kal, hepsini sorsunlar lütfen. Ben işimi bitireyim, ondan sonra.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Tamam.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bir soru soracağım.

BAŞKAN – Sayın İslam, lütfen...

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ama sıcağı sıcağına... Usulü yanlış biliyor.

BAŞKAN - Arkadaşlar, sayın Komisyon üyeleri... Bir dakika... Özür dilerim.(Gürültüler)

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Arkadaşların bilgi sahibi olmadığı bir konu var.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Oylayın siz.

BAŞKAN – Ben kanunun maddelerine geçilmesini “Kabul ediyorum...” diyenlerin elini görmek istiyorum.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Sayın Başkan, usul yönünden bir eksikliğe düşüyorsunuz. Bakın, tamamı üzerine tartışma bitmeden oylama yapamazsınız.

BAŞKAN - Maddelere geçmeyi kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir. (Gürültüler)

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Yapamazsınız!

BAŞKAN – Kabul edilmiştir.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Usul açısından yanlış bir şey bu.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Oylama bitti artık.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Oylama yapılmadı.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, bir dakika, lütfen...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Öyle şey mi olur ya! Allah aşkına ya!

BAŞKAN - Oylama bitti, kabul edilmiştir.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Hayır, Sayın Başkan, usule aykırı. (Gürültüler)

BAŞKAN - Sayın bakanlarım, sorulara cevap verin lütfen.

Sorularımızı sorun şimdi.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Böyle bir usul yok.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Soru soracağım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın İslam.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Bana verdi sözü.

BAŞKAN – Sana verdim, tamam, sor.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, sayın üyeler; siz, biz KHK'lilerin herhangi bir mahkemeye müracaat edemediğini bilmiyor musunuz?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Evet, cevaplayın.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Komisyonlara müracaat edersin.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Hayır, mahkemeye...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ya, iki buçuk yıldır komisyondan mahkemeye geçemiyoruz.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Sayın Gergelioğlu, bir dakika...

Bunu biliyor musunuz, bilmezlikten mi geliyorsunuz? Biz mahkemeye gidemiyoruz.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Evet, cevaplayın.

HABİP EKŞİK (İğdır) – Direkt yazıyor “incelenmeksizin reddine...” Bölge mahkemesinin yazdığı bu.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Bir dakika arkadaşlar, söyleyeyim bir şeyler. OHAL Komisyona müracaat etme hakkınız var, oraya müracaat edin.

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – La havle ve la kuvvete. Ben Anayasa ve yasalara dayalı bir hakkımdan bahsediyorum. AK PARTİ'li milletvekilleri, Sayın Bakan, Sayın Başkan; bizim KHK'liler olarak Türkiye Cumhuriyeti mahkemelerine gidemeyeceğimizi bilmiyor musunuz? Yoksa numara mı yapıyorsunuz?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Evet, cevaplayın.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Önce Komisyona...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Komisyon iki buçuk yıldır bitmedi, mahkemeye gidemiyoruz. (Gürültüler)

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - OHAL Komisyonunda itiraz ediyorsunuz, yargılanmak için gitmiyorsunuz.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Sayın Başkan, lütfen sadece bir katkı, soru da değil sadece bir katkı.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Arkadaşlar, Komisyona yargılanmak için gitmiyorsunuz, Komisyona itiraz ediyorsunuz, oradan gelen cevapla da yargıya gidiyorsunuz.

GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT (Muş) – Ne zaman?

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Ya, ben size anayasal bir haktan bahsediyorum Başkan.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Şimdi, bakın, bilmiyorsunuz, bilgilendireyim. Bu konuları takip ettiğimi anladınız herhâlde, tamam mı? Biz iki buçuk yıldır mahkemelere ulaşamıyoruz.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Yasak, müracaat edemiyoruz zaten, yok öyle bir şey.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Başta idare mahkemesine, Anayasa Mahkemesine, AİHM'e davalarımızı ilettik, geri döndü.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Onlar sizi Komisyona gönderir.

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Bir saniye... İki buçuk yıldır OHAL Komisyonunda bekliyoruz, tamam mı? Şimdi, oradaki istatistikleri de vereyim. Siz çok büyük bir hata yaptınız. Bakan Yardımcısı olarak maddeler üzerinde konuşabilirsiniz, amenna, dinleriz, size o yüzden itiraz etmedik. Siz burada bir yargısız infaz yaparak -bize iki yıldır yapıldığı gibi- o yargısız infazları yaparak KHK'lileri toptan terörist ilan ettiniz. Ben size...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Ben öyle bir şey söylemedim.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Bir dakika... Bir dakika ya! (Gürültüler)

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - KHK öyle diyor, KHK!

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ben size OHAL Komisyonundaki rakamları vereceğim. OHAL Komisyonunda şu anda...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Arkadaşım, benim konuşmamı çarpıtmaya hakkınız yok.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Hayır, çarpıtmıyorum.

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) - Siz demesiniz de KHK'ler böyle diyor.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı...

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Tamam, ben sadece...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Sizi zikretmedim, başka hiç kimseyi zikretmedim ama Türkiye, kırk yıldır bir PKK terörü, kırk yıl önce de başlamış, Türkiye'de bir şekilde hazırlanmış FETÖ terör örgütünü... (Gürültüler)

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Şimdi, bu yaptıklarınızı haklı mı gösteriyor?

NAZİR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Yahu, bizimle ne alakası var bunun?

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Hayır, efendim, onu söylüyorum. Ben ne söylediğimi biliyorum.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - Bir dakika, bir dinleyin ya!

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Sen dinledin mi beni az önce?

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) - OHAL Komisyonunun son istatistiklerini veriyorum. Bir dinleyin de bilgi sahibi olun.

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Hayır, sen dinledin mi beni az önce?

NAZIR CİHANGİR İSLAM (İstanbul) – Ama maddi bilgi hatası yapıyorsunuz Sayın Bakan.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Bakın, OHAL Komisyonunda...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) - Ben maddi bilgi hatası yapmadım.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Ya, bir saniye Cihangir Hocam! OHAL Komisyonunda...

AHMET DEMİRCAN (Samsun) – Yani senin, benim konuşmadığım şeyi bana ifade etmeye hakkın yok! (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, oylama bitmiřtir.

ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU (Kocaeli) – Bir saniye, bir saniye...

BAŞKAN - Pazartesi günü saat 12.00'de hepinizi bekliyorum.

Hepinize hayırlı geceler diliyorum, iyi tatiller diliyorum. (Gürültüler)

Kapanma Saati: 00.07

